

CUỘC ĐẠI TẠO
HỒNG QUANG-1970
&
TƯƠNG LAI HẬU THỂ
&
CẨM NANG THƯ
ĐỨC MẸ ĐIỀU TRỊ

CUỘC ĐẠI TẠO

MỤC LỤC

- 1. HÁT ĐẠI PHONG THẦN**
- 2. TU THẦN**
- 3. ĐÀI VINH QUANG**
- 4. AI SẼ THẮNG?**
- 5. NGÀY CUỐI CÙNG**
- 6. MÁY ÂM DƯƠNG**

HÁT ĐẠI PHONG THẦN

Hát Tuồng Tạo Địa Lập Thiên
Hát Toàn Đào Kép Khùng Diên Đổng Trò
Hát Cho Mù Quáng Đến Cõi
Hát Cho Người Điếc Đến Nghe Biết Tài
Hát Cho Cầm Ngọng Họa Bài
Hát Cho Vang Động Khắp Toàn Đông-Dương
Hát Cho Châu-Á Rung Rinh
Hát Cho Thế Giới Mười Phương Hải Hùng
Hát Cho Thiên Địa Nảo Nùng
Hát Cho Trời Phật Bất Hòa Cùng Nhau
Hát Cho Tả-Đạo Ra Oai
Hát Cho Ma-Quỷ Trở Tài Nhiễu Nương
Hát Cho Đảo Lộn Càng Thường
Hát Cho Bạo Lực Cường Quyền Lộng Lên
Hát Cho Khoa Học Chế Thêm
Hát Cho Khí Giới Hại Nhân Trần Đây
Hát Cho Cường Quốc Phơi Thây
Hát Cho Nam-Hồn Làm Thầy Thế Gian
Hát Cho Thánh-Chúa Oai Danh
Hát Cho Lương-Tể Minh-Quân Tương Phùng

Hát Cho Thế Giới Đại Đồng
Hát Cho Nhơn-L loại Sống Trong Thái Hòa
Hát Cho Đến Lúc Chiều Tà
Hát Cho Núi Lở Biển Trào Lửa Thiêu
Hát Cho Mặt Đất Ngửa Nghiêng
Hát Cho Sụp Đổ Tiêu Điều Ngổ Ngang
Hát Cho Ba Tiếng Sấm Vang
Hát Cho Thâu Hết Âm Dương Ngũ Hành
Hát Cho Thắt Nhứt Bàng Hoàng
Hát Cho Hết Bấy Rồi Còn Một Thôi
Hát Cho Trời Đất Đổi Ngôi
Hát Cho Hết Bể Phong-Thần Thời Nay
Hát Cho Đến Hội Long-Hoa
Hát Cho Tiên Phật Lìa Ngôi Xuống Trần
Hát Cho Thần Thánh Đến Gần
Hát Cho Tới Mãn Tấn Tuồng Hạ-Ngươn
Hát Cho Lập Lại Thượng-Ngươn
Thì Đẹp Gánh Hát Hết Khùng Hết Diên
Diên Đây Diên Phật Diên Tiên
Thế Gian Đùng Có Khinh Diên Mà Lầm.
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT. (4/1970)
...Vật Nhơ Bẩn Dễ Bôi Dễ Quét,
Lòng Nhiễm Ô Khó Diệt Khó Trừ.
Nếu Bền Tâm Dù Sự Đã Hư,
Cũng Có Thể Sửa Cho Nên Được.
Rửa Vật Nhơ Thì Dùng Lầy Nước,
Trừ Tội Phàm Lầy Phước Mà Trừ.
Trong Nhứt Thời Làm Việc Đại Từ,
Là Nhứt Khắc Tiêu Dư Đại Tội...
ĐẦU LÀ PHẠM THÁNH-TS

TU THÂN

**Ráng Học Cho Thông Một Chữ KHÔNG
Con Đường Tiên Phật Mới Còn Mong**

Nếu Dùng Kinh Sách Tìm Chơn Lý
Bao Kiếp TU Hành Vẫn **Chẳng Xong**

THI LIÊN HOÀN

Chẳng Xong Vì Chấp Nẻo Âm Thịnh
Sắc Tướng Dựng Lên Vọng Hữu Hình
Tâm Phật Không Rành, Rành Phật Gỗ
Bỏ Chơn Tâm Giả Lạc **Huyền Linh**

THI LIÊN HOÀN

Huyền Linh Tà Giáo Của Ma Vương
Màn Lưới Trương Ra Khấp Ngổ Đường
Mê Hoặc Những Người TU Nhẹ Dạ
Thiên Đường Lạc Lối, Gặp **Diêm Vương**

THI LIÊN HOÀN

Diêm Cảnh Âm U Lắm Khách Thăm
Niết Bàn Sáng Sủa Ít Ai Tầm
Chữ TU LÀ SỬA MÀ KHÔNG SỬA
Chỉ Nói Ngoài Môi Chẳng Biết Hành

THI LIÊN HOÀN

Có Hành Cũng Chẳng Trúng Vào Đâu
Bí Pháp Thất Truyền Đã Bảy Lâu
Thiền Định Bề Ngoài Ngồi Giống Phật
Tâm Trong Tán Loạn Dễ Gì Thâu

THI LIÊN HOÀN

Có Thâu Sáu Giác, Được Năm Ba
Cái Ý Vô Hình Khó Kiếm Ra
Chúa Tể Lục Căn Còn Tự Tại
Tung Hoành Động Mãi Loạn Tâm Ta

THI LIÊN HOÀN

Tâm Ta, Tâm Phật, Khác Đâu Mà
Một Gốc, Một Tông, Xuống Ái Hà
Mê, Giác Chẳng Đồng Nên Cách Biệt
Ngộ Rồi Thì Rõ Phật Là Ta

THI LIÊN HOÀN

Ma Vương, Đại Quỷ, Hiện Hoàn Hành
Lập Phái, Chia Phe, Hại Chúng Sanh
Lấy Chánh Trừ Tà, Trừ Bá Đạo
Phật, Tiên Xuất Thế Tạo **Thanh Bình**

THI LIÊN HOÀN

Thanh Bình Trở Lại Lập Đời Tân
Thống Nhứt San Hà, Chinh Á, Âu
Nước Việt Oai Danh Đài Vũ Trụ
Con Hồng, Cháu Lạc Đứng **Hàng Đầu**

THI LIÊN HOÀN

Hàng Đầu Dẫn Dắt Cõi Hậu Thiên
Dem Lại Vui Tươi Khắp Các Miền
Ó Hối Sĩ Hiền Mau Lập Đức
Dem Tài Cứu Thế Khỏi Ưu Phiền.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

Tháng 5 Năm Canh Tuất (1970)

Ngô Minh Chiêu:

**“Ngày Cùng Ai Rõ Thiên Cơ Trước
Kẻ Ấy Mới Là Thuận Lý Ngoan.”**

ĐÀI VINH QUANG

Muốn Hòa Trước Phải Hòa Minh
Muốn Bình Trước Phải Biết Bình Thân Tâm
Noi gương Khương, Khổng, Ngàn Năm
TU Thân Ấn Dật Không Ham Việc Đời
Đợi Cho Đúng Lúc Đúng Giờ
Thiên Thời, Địa Lợi, Nhơn Hòa Mới Ra
Ba Lần Lưu Đến Thảo Lư
Ba Lần Châu Đến Rừng Sâu Bái Vời
Đem Tài Bình Trị Giúp Đời
Đó Là Nhắc Chuyện Của Thời Xa Xưa
Bây Giờ Thế Kỷ Hai Mươi
Đúng Kỳ Mạt Pháp Tuần Hườn Đổi Thay
Phải Người Có Thật Chân Tài
Cũng Là Chân Mạng Liên Đài Chọn Ra
Chớ Đâu Là Bọn Thài Lai
Mang Râu Đội Mão Khoe Ngoài Đầu Mối
Ngây Ngô Lợi Dụng Cơ Mầu
Bớt Thêm Vá Vúi Sửa Theo Ý Minh
Hay Là Sử Dụng Huyền Linh
Mê Hoặc Dân Chúng Theo Minh Cho Đông
Buôn Thần Bán Thánh Lên Đồng
Xoay Cơ Chuyển Bút Xung Rằng Phật Tiên
Tranh Nhau Xây Cất Chùa Chiền
Tạo Hình Tượng Cốt Tồn Tiền Bá Gia
Tưởng Rằng Cốt Lớn Chùa Cao
Thờ Trời Thờ Phật Nào Ngờ Thờ Ma
Tham Cầu Danh Lợi Tâm Tà
Dắt Diu Bá Tánh Đi Xa Đường Lành
Không Cần Cạo Tóc Ở Chùa

Sửa Xong Tâm Tánh Tại Gia Vẫn Thành
TU Gì Chém Giết Đầu Tranh
Dành Chùa Dành Chúng Chẳng Dành Thiện Tâm
Chán Chê Sư Vãi Đạo Mầm
Bán Trời Bán Phật Bán Luôn Chùa Chiền
Làm Cho Hoen Ổ Cửa Thiện
Tranh Nhau Cho Lắm Chết Nhiều Người Oi
Thời Kỳ Tận Diệt Đến Nơi
Sao Không Tỉnh Mộng Ở Ăn Cho Lành
Tìm Đâu Cho Được Đất Linh
Tránh Con Nước Lửa Thiêu Minh Ra Tro
Thế Cờ Nay Đã Bí Rồi
Ngao Cờ Tranh Mãi Được Lời Ngư Ông
Phong Thần Dựng Bảng Lập Xong
Đố Ai Thoát Khỏi Hóa Công Kỳ Này
Cối Trên Cối Dưới Rõ Bày
Rừng Hoang Múa Gậy Tự Gài Minh Vô
Đừng Khoe Minh Có Nam Mô
Mô Danh Mô Lợi Nào Mô Phật Trời
Đến Khi Gặp Nạn Tới Rồi
Cho Rằng Trời Phật Thánh Thần Chẳng Linh
Tâm Lành Thì Gặp Điều Lành
Tâm Tà Mà Muốn Gặp Lành Đùng Mơ
Mấy Ai Rõ Đặng **Thiên Cơ**
Biết Chẳng Chỉ Biết Sơ Sơ Bề Ngoài
Vọng Tâm Vỗ Ngực Khoe Tài
Phát Cờ Đánh Trống Hát Bài Biệt Ly
Việt Nam Là Một Trường Thi
Liệt Cường Văn Võ Đến Ghi Bảng Thần
Cơ Mầu Hề Mở Lần Lần
Chân Nhân Ra Mặt Góp Phần Châm Thi
Hùm Beo, Gấu Ó, Ra Uy

Đều Trượt Vỗ Chuối Xách Dù Về Không
Đề Cho **Con Cháu Tiên Rồng**
Ra Tay Kiến Tạo Đại Đồng Thế Gian
Lọc Lừa Ba Cối Dưới Trên
Chỉ Người Hiền Đức Tuổi Tên Mới Còn
E Rằng Thế Sự Luân Voi
Mùa Thu, Tám Chín, Cuộc Cờ Đảo Diên
Chó Tru Ma Quỷ Ra Biên
Không Lo Trù Ếm Nó Quay Trở Về
Heo Nuôi Tròn Mập Bề Xề
Biết Rằng Đến Lúc Chủ Nhà Có Ăn
Chuột Kêu Chút Chít Lặng Xăng
Là Diêm Có Khách Gần Xa Đến Mời
Thiên Nhân Biết Mạng Biết Thời
Sao Đi Xin Xỏ Khẩn Cầu Làm Chi
Đợi Cho Đến Nước Bí Cờ
Ở Đâu Họ Cũng Kiếm Vời Thỉnh Ra
Thời Nay Của Bọn Quỷ Ma
Xuất Không Đúng Lúc Ai Mà Dừng TA
Việt Nam Sẵn Đủ Thánh Tài
Đắp Nền Xây Móng Dựng Đài Vinh Quang.
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.
Tháng 6 năm Canh Tuất (1970)

AI SẼ THẮNG?

Cơ Tạo Hóa Tuần Hườn Chuyển Biến
Lý Âm Dương Diễn Tiến Khắp Nơi
Vật Người Chung Luật Đầy Vơi
Mất Còn, Sống Chết, Luân Hồi Hóa Sanh
Đề Lập Lại Công Trình Kiến Trúc
Hạ Ngươn Này Đến Lúc An Bầy
Phật Trời Tiên Thánh Ra Tài
Thượng, Trung, Hạ, Cối Đổi Thay Lọc Lừa
Ngày Phán Xét Chẳng Thừa Chẳng Thiếu
Hội Long Hoa Định Liệt Vị Ngôi
Ai Ai Cũng Có Sở Rồi
Khó Mà Lọt Được Lưới Trời Mệnh Mông
Hồi Sanh Chúng Chim Lồng Cá Chậu
Kỳ Ba Này Rớt Đậu Mới Tường
Làm Sao Thoát Cảnh Vô Thường
Phong Thần Đại Hội Diễn Tuồng Đặng Xem
Tham Vật Chất Càng Thêm Mê Muội
Quên Mất Đường Trở Lại Quê Xưa
Bao Nhiêu Tội Lỗi Chẳng Chừa
Bao Nhiêu Danh Lợi Chưa Vừa Lòng Tham
Các Tôn Giáo Là Đàng Hương Thiện
Ít Có Ai Tự Nguyện Bước Vào
Nhiều Người Mượn Đó Làm Cao
Tiến Thân Lập Nghiệp Chớ Nào TU Tâm
Bị Ảnh Hưởng Thời Gian Chi Phối
Lại Bọn Tà Phá Rồi Lâu Đời
Cho Nên Chánh Pháp Lu Mờ
Bí Truyền Vi Diệu Hiện Giờ Còn Đâu
Bày Sắc Tướng Hữu Thần Mê Hoặc
Dụng Âm Thính Hướng Lạc Niềm Tin

Vô Thân Thừa Thế Phát Sinh
Hữu Vô Đối Chọi Điều Linh Muôn Loài
Bên Nào Cũng Đủ Bài Đủ Lý
Rồi Chông Kinh Chém Giết Lẫn Nhau
Gây Nên Thảm Cảnh Máu Đào
Đẩy Đưa Nhơn Loại Đến Ngày Diệt Vong
Đó Cũng Bởi Tới Vòng Chuyển Biến
Hết Cực Âm Mới Tiến Sang Dương
Cho Nên Bạo Lực Nhiều Nương
Dùng Quyền Sát Phạt Làm Phương Trị Đời
Thậm Chí Đến Các Nơi Tôn Kính
Mà Họ Còn Buôn Thánh Bán Thân
Làm Mờ Đạo Đức Nghĩa Nhân
Các Vì Giáo Chủ Cũng Đành Bỏ Tay
Sống Khổ Cực Phải Bày Mưu Kế
Biến Con Người Xảo trá Loạn Luân
Hiền Lương Chết Phác Mất Dân
Thuần Phong Mỹ Tục Kém Phần Trang Nghiêm
Cảnh Máu Đổ Ruộng Vườn Xơ Xác
Cửa Nhà Tan Xiêu Lạc Khắp Nơi
Bể Bồng Tránh Đạn Bom Rơi
Sống Như Du Mục Của Thời Cổ Xưa
Ai Nên Nhớ Việt Nam Oanh Liệt
Sử Oai Hùng Toàn Kết Chiến Công
Phá Thanh, Phạt Tống, Diệt Mông
Đánh Nam Dẹp Bắc Tổ Tông Lưu Truyền
Chớ Ỡ Lại **Phi Thuyền, Nguyên Tử**
Thêm **Vệ Tinh, Khí Giới Tân Kỳ**
Dẫu Cho Tuyệt Xảo Cách Gì
Không Ngoài **Định Lý** Lưỡng Nghi Ngũ Hành
Ai Nắm Được Đành Rành Nguồn Cội
Ai Cũng Đừng Có Vội Kiêu Căng

Tướng Đâu Không Có Ai Bằng
Rời Đi Uy Hiếp Xăm Lãng Hoàn Cầu
Cơ Báo Ứng Chạy Đâu Cho Khỏi
Cướp Nước Người Mà Gọi Giúp Người
Văn Minh Thế Kỷ Hai Mươi
Danh Ngôn Xảo Trá Chằng Lừa Người Dân
Nguyên Tử Chết, Nguyên Sinh Làm Sống
Loài Địa Tiên Đâu Sánh Thiên Tiên
Có NGƯỜI Ra Nắm Mỗi Giềng
Có Sư Rồi Phải Phục Tòng Tổ Sư
Nước Nam Nhỏ Xuất Từ Linh Địa
Nước Kia To Tử Địa Đùng Mong
Dân Nam Là Giống Tiên Rồng
Đứng Ra Lèo Lái Cộng Đồng Tương Lai
Tuy Chưa Có Lầu Đài Cơ Xưởng
Còn Nghèo Nàn Dân Chúng Thót Thưa
Nghĩa Nhân Đạo Đức Có Thừa
TAY KHÔNG Chinh Lại Cơ Đồ Năm Châu
Đến Lúc Có Không Cầu Cũng Có
Có Thánh Vương, Có Cả Hiền Tài
Có Trời, Tiên, Phật, Thánh, Thần
Kho Tàng Châu Báu Bạc Vàng Nhiều Nơi
Đủ Các Mỏ Trên Bờ Dưới Biển
Lắm Kỳ Quan Còn Ẩn Đó Đây
Đến Giờ Linh Hiển Phát Ra
Đền Đài Cung Điện Ngụy Nga Lộ Bày
Về Vật Chất Cực Kỳ Phát Triển
Còn Tinh Thần Tiến Đến Siêu Nhiên
Qui Nguyên Tam Giáo Khắp Miền
Dung Hòa Chánh Phái Dựng Nền Tân Dân
Dẹp Hủ Hóa Lãng Xằng Cũ Rích
Trừ Dị Đoan Mê Tín Ngoại Lai

Con Người Sống Ít Nạn Tai
Quân Bình Hồn Xác Liên Đài Mau Lên
Ai Sẽ Thắng? Cường Quyền? Đạo Đức?
Đến **Long Vân** Thử Sức So Tài
Đem Siêu Khoa Học Phô Bày
Sánh Cùng Khoa Học Cuối Ngày Hạ Ngươn
Thấy Bệnh Chết Mách Giùm Phương Thuốc
Chớ TA Đâu Có Hát Sơn Đông
Con Ngụy Tiết Lộ Ít Dòng
Ngăn Ngừa Ôn Dịch Ngoại Công Nội Tòng
Oai Hùng Dân Việt Sống Hiên Ngang
Bút Sử Còn Ghi Tích Rõ Ràng
Nhớ Góc Tiên Rồng, Công Tổ Phụ
Chung Lo Lập Lại Hậu Hồng Bàng.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

Tháng 7 Năm Canh Tuất (1970)

NGÀY CUỐI CÙNG (8/1970)

Thương Nhơn Loại Đã Kề Miệng Hồ
Động Lòng Đây Tiết Lộ Ít Hàng
Đề Cho Bá Tánh Biết Đàng
Tránh Con Biển Chuyển Muôn Ngàn Khổ Đau
Cơ Tận Diệt Có Đâu Tránh Khỏi
Phật, Thánh, Tiên, Các Cõi Xuống Trần
Linh Truyền Bố Trí Xa Gần
Lập Phương Cứu Thế Khắp Miền Đông Tây
Cuộc Đại Tạo Âm Dương Biển Chuyển
Do Cơ Đồ Phát Triển Canh Tân
Cõi Trên Cõi Dưới Đồi Dân
Vô Hình Định Đoạt, Hữu Hình Hiện Y
Muốn Đổi Mới Cái Gì Có Sẵn
Phải San Bằng Cho Sạch Cũ Đi

Làm Cho Đúng Lúc Kịp Kỳ
Đó Là Định Luật Chuyển Di Tuần Hườn
Cuối Ngươn Hạ Máy Huyền Phát Động
Khắp Địa Cầu Đâu Đặng Còn Nguyên
Bao Nhiều Những Chuyện Kinh Thiên
Tan Điền Biển Hải, Đảo Điền Muôn Loài
Lắm Sanh Chúng Đang Còn Mơ Mộng
Tin Chắc Rằng Đời Sống Văn Minh
Của Nền Khoa Học Hiện Tiền
Là Đà Chiến Thắng Thiên Nhiên Của Người
Đâu Có Biết Cơ Trời Lại Khác
Trao Cho Người Khí Giới Diệt Vong
Để Người Tự Giết Cho Đông
Đỡ Cho Thân Thánh Nhọc Công Ngày Cùng
Nguyên Tử Lực Tân Kỳ Khoa Học
Một Phát Minh Cao Cả Của Người
Là Con Rắn Độc Hai Đầu
Năm Đuôi Cũng Khổ, Năm Đầu Cũng Nguy
Khoa Học Biết Ngoài Da, Nhánh Lá
Đạo Học Thông Nguồn Gốc Vạn Loài
Biết Da Dốt Gốc, Phàm Nhơn
Biết Da Thông Gốc, Siêu Nhơn Phi Phàm
Thời Âm Trục, Cực Hung, Cực Ác
Trận Thứ Ba, Hồn Xác Khó Tồn
Chia Ra Hai Khối Tranh Hùng
Văn Minh Vật Chất Đến Ngày Cáo Chung
Nền Trật Tự, Hóa Công Đã Sắp
Mà Con Người Muôn Lấn Sang Ranh
Vệ Tinh, Hỏa Tiễn Phóng Nhanh
Ra Ngoài Biên Giới Hành Tinh Của Mình
Làm Rối Loạn Quân Bình Vũ Trụ
Hãnh Diện Rằng Chinh Phục Không Gian

Đâu Ngờ Phản Ứng Dây Chuyền
Rời Đây Hạ Giới Chịu Nhiều Họa Lây
Lẽ Tiến Hóa Ai Đâu Chẳng Muốn
Nhưng Phải Tùm Định Luật Thiên Nhiên
Thông Minh Trí Thức Làm Liều
Là Cơ Phản Tiến Tiêu Điều Trần Gian
Cơ Khí Hóa Muốn Bằng Tạo Hóa
Trở Trêu Thay Châu Chấu Chổng Xe
Sức Người Mà Lại Muốn Khoe
Sánh Cùng Thiên Địa, Mẹ Cha Muôn Loài
Muốn Như Vây Phải Lo TU Tập
Đạt Đủ Huyền, Đủ Lực, Thần Thông
Được Cùng Trời Đất Hòa Đồng
Góp Phần Tân Tạo Lập Công Hội Này
Rời Sẽ Thấy Huyền Năng Tạo Hóa
Triệu Ưc Làn Hơn Cả Sức Người
Tạo Trời, Lập Đất, Muôn Loài
Sanh Ra Vũ Trụ, Chẳng Cần Máy Chi
Đảo Lộn Hết Không Gì Ngăn Nỗi
Tạo Lại Liền Chẳng Nhọc Công Lao
Toàn Chân Thiện Mỹ Ly Hào
Phật Trời Tiên Thánh Xem Vào Ngấn Ngơ
Thượng, Trung, Hạ, Bắt Đầu Thay Đổi
Từ Đất Trời, Tinh Tú, Loài Người
Cỏ Cây, Cầm Thú, Núi Sông
Nắng Mưa, Thời Tiết, Đâu Còn Như Xưa
Quyền Tạo Hóa, Chơn Âm Nắm Giữ
Đến Kỳ Ba Lập Lại Ngươn Tân
Đà Hoa Thiên Mạng Giáng Trần
Nam Bang, Nước Việt, Trung Ương Địa Cầu
Tây Phương Đến, Thánh Tiên Cung Kính
Đội Lĩnh Truyền Sứ Mạng Hành Y

Tiên Thiên Rồi Đến Hậu Thiên
Hiền Tài Sĩ Tử Khắp Miền Lập Công
Huyền Lực Hóa Vô Biên Khó Tả
Xưa Nữ Oa Luyện Đá Vá Trời
Đà Hoa Vá Đất Hiện Thời
Chỉnh Luân Tam Cối Mà Đòi Chưa Hay
Bầu Thái Cực Hóa Sanh Vạn Hữu
Cũng Là Nguồn Dưỡng Dục Muôn Loài
Âm Dương Tiêu Trưởng Vận Hành
Ngũ Hành, Tứ Tượng, Hà Đồ, Lạc Thư
Đất Nam Bang Trung Ương Mậu Kỷ
Nơi Tập Trung Xuất Phát Huyền Năng
Kỳ Ba Năm Hết Chuẩn Hằng
Bảy Hai, Ba Sáu, Tùy Tùng Tại Đây
Chón Linh Địa Trổ Sanh Nhon Kiệt
Đề Sau Đây Phát Triển Hậu Lai
Thông Minh Trí Thức Thời Nay
Nhiễm Sâu Tư Tưởng Ngoại Lai Khó Xài
Người Đạo Đức, Chơn Tài Minh Triết
Đủ Nghĩa Nhân, Hạnh Nết, Vị Tha
Tước Quyền Danh Lợi Chẳng Màng
Quên Mình Để Giúp Vạn Dân Muôn Loài
Đòi Mạt Pháp Sanh Nhiều Quỷ Quái
Tuy Hình Người Trong Lại Yêu Ma
Còn Nguyên Thú Tánh Ngụy Tà
Đại Gian Đại Ác Điều Ngoa Không Lường
Một Dân Tộc Kiêu Hùng, Oanh Liệt
Mà Lẽ Nào Chẳng Biết Phục Sinh
Khuyên Người Ăn Nhẫn Qua Truông
Hết Con Bĩ Cực, Đến Ngày Quang Minh
Muốn Dọn Đất Phải Làm Sạch Cỏ
Hề Phá Rừng Sâu Bọ Chết Thiêu

Đến Mùa Ruộng Rẫy Xanh Tươi
Thâu Nhiều Huê Lợi Người Người Hưởng Chung
Hãy Trở Lại Gốc Nguồn Dân Tộc
Lo Phá Điền Dọn Đất Chờ Mùa
Đội Thầy Thập Tự Giáng Trần
Đem Nhiều Giống Quý Lưu Truyền Đời Sau
Không Dùng Đến Binh Hùng Tướng Mạnh
Cũng Chẳng Cần Khí Giới Tồi Tàn
Một Minh Vận Chuyển Âm Dương
Thắng Binh, Thắng Tướng, Thắng Khoa Học Đời
Mượn Hình Thức Đá, Cây, Đất, Nước
Vận Huyền Vi Trừ Khử Trục Âm
Một Bầu Vũ Trụ Bao Hàm
Năm Nhà Điều Khiển Khởi Cầm Đi Đâu
Lo Lập Lại Cơ Đồ Nước Việt
Sửa Bàn Cờ Bốn Biển Năm Châu
Trong Tay Năm Đủ Pháp Mầu
Địa Hình Địa Vật Khắp Miền Đồi Thay
Đuôi Tây Tạng, Đầu Về Nước Việt
Miệng Cửu Long Ngậm Biển Đại Thanh
Huyệt Linh Kết Tụ Khí Huyền
Chờ Giờ Sấm Nổ, Chuyển Minh Thị Oai
Cuộc Địa Chấn Xảy Ra Rừng Rợn
Từ Nam Quan Đến Mũi Cà Mau
Núi, Sông, Đất, Sụp Âm Âm
Nước Trào, Lửa Dậy, Đá Bay Mịt Mù
Vùng Bảy Núi Chẳng Còn Nguyên Vẹn
Trừ Vài Nơi, Các Chỗ Đều Thay
Cù Lao, Rừng, Biển, Thị Thành
Chỗ Trời, Chỗ Sụp, Âm Thanh Rợn Người
Nhiều Ranh Giới Quốc Gia Thay Đổi
Các Liệt Cường Chịu Khổ Nhiều Hơn

Đề Đền Tội Ác Bao Thời
Đòn Cân Công Lý Đất Trời Nào Sai
Nước Việt Mới Kinh Đô Dời Chỗ
Về Hậu Giang Bờ Biển Phía Tây
Tàu Bè Lui Tới Đông Đầy
Đền Đài, Cung Điện, Kỳ Quan Tuyệt Vời
Nước Thơm Ngọt Trị Lành Các Bệnh
Tháp Chín Tầng Mầu Nhiệm Vô Cùng
Lên Trời, Xuống Biển Có Đường
Cây Đờn, Chim Hát, Gió Nồng Mùi Hoa
Khắp Các Nước Đổ Xô Nhau Đến
Để Dò Xem Huyền Diệu Tân Kỳ
Thấy Rằng Thế Giới Không Bì
Tinh Thần, Vật Chất Cực Kỳ Siêu Linh
Đến Chừng Đó Mới Xin Thọ Giáo
Tôn Làm Thầy, Học Đạo Học Đời
Sau Về Truyền Bá Khắp Nơi
Văn Minh Tuyệt Đỉnh Của Đời Thượng Ngươn
Săn Vàng Bạc, Ngọc Ngà, Châu Báu
Thêm Các Hầm Các Mỏ Lộ Thiên
Giúp Cho Thập Bát Còn Tồn
Đủ Phương Kiến Quốc Kỷ Ngươn Thanh Bình
Có Diễm Báo Trước Ngày Tân Thế
Trên Bầu Trời Đổi Sắc Xám Đen
Mây Giăng Lơ Lửng Ưu Sầu
Mùi Hôi Nặng Nặng Xông Lên Ngất Trời
Loài Cầm Thú Chạy Hoang Sợ Hãi
Dưới Biển Sông Cá Nổi Như Bèo
Tự Nhiên Cây Ngã Khắp Cùng
Không Trung Lửa Dậy, Nước Thì Rút Khô
Ba Tiếng Sấm Rung Rinh Tam Cối
Kế Ngũ Lôi Chuyển Nổ Kinh Hồn

Tuần Hườn Ngừng Chặng Vận Hành
Thâu Hồi Nhứt Nguyệt, Ngũ Hành Còn Đâu
Tối Như Mực Ngày Đêm **Năm Bữa**
Không Trời Trắng, Nóng Lạnh, Gió Tiêu
Muôn Loài Bất Tỉnh Đê Mê
Lọc Lừa Số Ít Để Dành Ngươn Sau
Dưới Thủy Quái Trời Lên Chực Sẵn
Trên Thú Rừng Biến Hóa Thần Thông
Xông Ra Giết Hại Loài Người
Cướp Hồn, Cướp Xác, Nhiều Nhương Khấp Cùng
Trước Ngày Đó, Nhập Trong Dân Chúng
Bọn Bàng Môn Tả Đạo Tung Hoành
Xuống Lên, Ở Ngấp, Diễn Tuồng
Dùng Bùa, Dụng Ngải, Phép Phù Giết Nhau
Các Phe Phái Cũng Ra Múa Rối
Xung Rằng Đây Mới Đủ Khôn Lanh
Chống Nhau Để Nắm Quyền Hành
Làm Cho Xáo Trộn Các Ngành Quốc Gia
Còn Tôn Giáo Thiên Về Sắc Tướng
Bị Phân Ra Theo Hướng Lợi Danh
Tín Đồ Chia Rẽ Phân Ranh
Tranh Quyền Lãnh Đạo Rồi Cùng Hại Nhau
Dân Khốn Khổ Chạy Theo Vật Chất
Chỉ Lo Tiền Chặng Thiết Nghĩa Nhân
Trên Đe Dưới Búa Dập Bầm
Sống Trong Vật Chất Khổ Tâm Cực Cùng
Thiên Tai Đến, Thập Tùng Địa Ách
Khấp Hoàn Cầu Hoạn Nạn Đủ Bề
Binh Dao Khói Lửa Mịt Mù
Thêm Nhiều Bệnh Lạ Giết Người Phút Giây
Thời Âm Cực Là Thời Đại Loạn
Cảnh Máu Đào Chết Chóc Thê Lương

Đâu Đâu Nước Mắt Đau Thương
Gia Đình Tiêu Tán, Ruộng Vườn Hoang Vu
Cơ Dĩ Định Chỉ Còn Có Một
Luật Tuân Hườn Thay Đổi Nguơn Kỳ
Muôn Loài Phải Chịu Phân Ly
Đề Rời Tiến Hóa Thêm Nhiều Hơn Xưa
Có Tận Thế Có Cơ Cứu Thế
Vì Lòng Từ Các Đấng Thiêng Liêng
Cùng Nhau Xuống Tận Hạ Miền
Chung Lo Gánh Vác Cứu Nguy Muôn Loài
Vì Nhiệm Vụ Lìa Ngôi Cung Thượng
Đà La Hoa Thiên Mạng Hiện Thân
Chơn Âm Ra Linh Ẩn Cần
Phật Trời Tiên Thánh Cứu Thêm Vài Phần
Các Giáo Chủ Hội Về Đây Đủ
Để Xin Cùng Phật Mẫu Lãnh Công
Trước Lo Trật Tự Giáo Môn
Sau Cùng Các Đấng Lập Phương Cứu Đòi
Tiên Thiên Đến, Hậu Thiên Hiệp Sức
Các Linh Căn Có Xác Dưới Trần
Đều Ra Trình Diện Mẫu Nghi
Để Lo Cứu Nước Cứu Dân Hội này
Giờ Cứu Thế Thật Là Huyền Diệu
Mùi Hoa Thơm Mẫu Rưới Khắp Miền
Tiếng Đờn Nhạc Trỗi Triền Miên
Chuông Ngân Trầm Bồng Ru Hồn Vạn Linh
Phật Tiên Thánh Đi Trên Thây Chết
Dùng Phép Mẫu Chơn Lọc Xác Hồn
Lựa Người Lựa Vật Được Tồn
Mùi Hoa Cho Ngửi, Chuông Đờn Cho Nghe
Lần Lần Tỉnh Giác Mơ Mới Biết
Mình Hiện Đang Sống Cõi Xa Xăm

Lạ Quê Lạ Cảnh Lạ Người
Gia Đình Quyến Thuộc Ít Còn Gặp Ai
Loài Cầm Thú, Cỏ Cây, Sông Núi
Được Chuyển Qua Cõi Thượng Đều Xinh
Thuần Dương Trái Đất Biến Hình
Thuần Âm Trộn Đủ Linh Thiêng Vô Cùng
Tạo Lập Lại Trong Ngày Hắc Ám
Mẫu Đà Hoa Diệu Dụng Pháp Huyền
Di Đà Khai Sáng Ba Miền
Bốn Mười Tám Nguyên Đến Nay Viên Thành
Cơ Phán Xét Tới Đây Chấm Dứt
Đại Phong Thần Đủ Bảng Kỳ Ba
Long Hoa Đại Hội Công Đồng
Định Xong Ngôi Vị Muôn Loài Ngươn Tân
Địa Cầu Mới Số Ghi **Sáu Bảy**
Chất Đất Thuần Thơm Mãi Mùi Hoa
Chon Âm Thống Lãnh Ngươn Đầu
Thời Kỳ Định Lại Ba Ngàn Sáu Trăm
Hiệp Tam Giáo Qui Còn Một Đạo
Lưu Truyền Do Bốn Tám Tổ Sư
Khai Nguyên Tân Pháp Nhiệm Mầu
Lục Căn Đã Diệt TU Mau Đắc Thành
Xã Hội Mới Văn Minh Cao Độ
Các Ngành Đều Tiến Bộ Khó Lường
Con Người Sống Cảnh Thần Tiên
Thân Minh Đẹp Đẽ, Thông Minh Vô Cùng
Miệng Cười Mãi, Tâm Thần Thơi Thới
Nhờ Mùi Hoa Nước Miếng Ngọt Hoài
Đất Linh Học Ít Biết Nhiều
Giống Dân Nam Hón Duyên Ra Nổi Truyền
Hoa Nước Việt Hoàn Cầu Được Hưởng
Hai Miền Trên Trung, Thượng Cũng Nhờ

Là HOA Thượng Cổ Không Trồng
Huyền Năng Vô Lượng, Hóa Sanh Muôn Loài
Một Tiểu Quốc Thay Hình Đổi Dạng
Thành Đại Bang Chủ Tể Hoàn Cầu

Thật Là Huyền Bí Nhiệm Màu
Hậu Hồng Bàng Đó, Nhị Đồ Tạo Công
Đây Báo Trước Việc Vui Việc Khó
Nước Tới Chân Nên Lộ Vài Phần

Mong Chờ Đợi, Đạo Ân Cần
Thân Tâm Lo Chỉnh Đẽ Còn Ngày Sau
Chớ Ý Lại Có Người Cứu Thế
Rời Tha Hồ Tự Tạo Nghiệp Sâu

Cộng Trừ Dưới Điem Được Tồn
Hùm Thà, Sấu Bắt, Xác Hồn Ra Tro
Một Kiếp Sống Bao Nhiêu Đau Khổ
Được Làm Người Trên Cả Các Loài

Phải Cho Xứng Đáng Là Người
Chớ Đâu Sanh, Sống, Chết Như Các Loài
Sao Không Biết TU Thân Tích Đức
Để Được Gần Tiên Phật Thánh Thần

Các Ngài Sẽ Hiện Xuống Trần
Sống Bên Dân Chúng Ở Đời Hậu Lai
Phật Tiên Thánh, Người Phàm Đắc Đạo
Mình Là Người Đâu Phải Quỷ Ma

Sao Không Cố Tiến Kịp Đà
Để Cho Sa Đọa Dưới Hàm Lửa Sâu

Kỳ Ba Lọc Quan, Dân, Tu Sĩ
Cùng Xét Chung Tất Cả Các Loài

Màn Đêm Phủ Đến Nơi Rồi
Hạng Nào Cũng Trễ, Không Xong Trong Ngày
Hiếu Lý Chết Mới Tường Lý Sống
Nên Biết Rằng Chết Sống Tương Quan

Đó Là Nhân Quả Luân Hồi
Sống Lành Chết Nhẹ, Tái Sanh Tiến Hoài
Đời Và Đạo Tuy Cùng Tại Thế
Chia Hai Đường Phát Triển Song Hành
Xác Hồn Phải Được Quân Bình
Lo Trau Vật Chất, Tinh Thần Muội Mê
Các Tôn Giáo Phổ Truyền Từ Ái
Mà Được Từ Được Ái Mấy Người
TU Theo Thế Kỷ Hai Mươi
Đâu Rồi Hoàn Đó, Đạo Đời Khó Phân
TU Kinh Kệ Âm Thanh Sắc Tướng
Tạo Cho Nhiều Chùa Thất, Tượng Hình
Đạo Mẫu Vô Tướng Vô Hình
Tâm Là Chơn Phật, Xác Thân Là Chùa
Chạy Tìm Đạo, Đông Tây Khắp Chốn
Không Biết rằng Tại Nước Non Nhà
Phật Trời Tiên Thánh Hội Về
Lập Đời Lập Đạo, Pháp Mẫu Độ Sinh
Ham Mau Đắc Huyền Linh Lạc Nẻo
Lưới Ma Vương Giăng Bủa Đón Mồi
Giả Chơn Phân Biệt Không Rồi
Chín Phần Lọt Rọ, Chỉ Còn Một Thoi
Trong Vũ Trụ Con Người Gồm Đủ
Cùng Vạn Loài Một Thể Mà Ra
Tượng Hình Tuy Khác Bề Ngoài
Đều Do Tứ Đại Âm Dương Tạo Thành
TU Phải Biết Tìm Trong Xác Thể
Chủ Nhơn Ông Lồ Lồ Bên Trong
Linh Thiêng, Xinh Đẹp, Nhiệm Mẫu
Chớ Đâu Ông Phật Xi Măng Ở Chùa
Cứ Tụng Đọc Sách Kinh Có Chữ
Không Chịu Tìm Vô Tự Chơn Kinh

Kinh Này Không Chữ Không Hình
Tụng Thì Đắc Quả, Rõ Thông Đất Trời
Học Ba Mớ Bề Ngoài Chung Diện
Rồi Xúm Tôn Ông Nọ Ông Kia
Đạo Mầu Không Chúc Tước Nào
Không Cần Chung Diện, Huyền Vi Vô Cùng
Tướng Ngoài Phật, Tâm Trong Yêu Quái
Dắt Chúng Sanh Về Với Ma Vương
Đạo Trong Thể Hiện Tâm Vương
Trừ Tà Giác Chúng, Ngoài Thường Không Lo
TU Hồn Được Tự Do Xuất Nhập
Lìa Thân Nhà Về Viếng Quê Xưa
Đó Là Cư Sĩ Xuất Gia
Chớ Đâu Trốn Mẹ Lìa Cha Vô Chùa
Người Chơn Chánh Không Phân Tôn Giáo
Giáo Chủ Đều Cùng Gốc Xuống Phàm
Tùy Dùng Phương Tiện Khác Nhau
Tín Đồ Chia Rẽ, Đạo Tâm Một Mà
Đâu Cần Phải Chùa To Phật Lớn
Ở Chòi Tranh Đạo Vẫn Quang Minh
Tại Gia Cũng Chứng Quả Lành
Không Thân Không Tướng Của Tiền Thập Phương
Học Đạo Lý Học Trong Thể Xác
Khỏi Cần Tìm Lý Thuyết Mông Mênh
Phật Xưa Đâu Có Học Kinh
Làm Cầm, Đui, Điếc, Đạo Tâm Mau Thành
Khi Biết Được Trong Thân Đầy Đủ
Màn Vô Minh Tan Vỡ Lần Lần
Tâm Linh Sáng Tỏ Trong Ngàn
Cần Khôn Vạn Vật Trong Tầm Mắt Ta
Không Cần Học Đạo Tâm Vẫn Biết
Đủ Phép Mầu Diệu Dụng Vô Biên

Công Viên Quả Mẫn Siêu Phàm
Giúp Cơ Cứu Thế Cuối Ngày Hạ Ngươn
Đạo Không Nói, Vô Hình Im Lặng
Đức Không Khoe, Cũng Chẳng Cần Khen
Hạnh Lành Đầy Đủ Âm Thâm
Hóa Sinh Dưỡng Dục Muôn Loài, Vạn Linh
Đã Nhiều Vị Xuống Cơ Ra Sấm
Khuyên Dương Trần Lo Sửa Thân Tâm
Cũng Cho Biết Việc Xa Gần
Bị Người Chế Nhạo Nói Khùng Nói Điên
Ai Có Nói E Người Không Thích
Nhưng Lộ Cho Biết Chuyện Hải Hùng
Của Ngày Tận Diệt Cuối Cùng
Đề Đòi Nghĩ Lại Ai Khùng Ai Điên
Khuyên Bá Tánh Chăm Lo Ruộng Rẫy
Sấm Lưới Chài, Vó Bẫy, Đăng Nò
Tới Mùa Thu Lượm Đầy Kho
Gia Đình Sung Túc, Quốc Gia Phú Cường
Đất Sắp Chết Như Người Hấp Hối
Ngũ Tạng Lìa, Tứ Đại Đảo Điên
Năm Châu Bốn Biển Ngửa Nghiêng
Muôn Loài Rối Loạn, Đâu Nguyên Sắc Màu
Việc Sẽ Đến Trong Đời Hiện Tại
Chớ Đâu Xa Trăm Vạn Năm Sau
Cơ Trời Như Thẻ Mộng Mơ
Ngủ Đêm Một Giấc, Ngày Mai Đổi Dời
Qua Năm Tỵ Nhiều Lời Lắm Chuyện
Còn Bây Giờ Ít Chuyện Ít Lời
Nhấn Cùng Các Điểm Linh Căn
Thuyền Gàn Rời Bến, Ngủ Quên Trề Đò
Nghe Phụng Gáy Tây Kỳ Vang Dội
Bạch Hổ Gầm Rung Động Rừng Sâu

Là Ngày Vinh Hiển Bắt Đầu
Việt Nam Phục Nghiệp, Tiên Rồng Rạng Danh
Xem Cõi Đến Việc Mới Tường
Thất Sơn Đồng Lớn Chiến Trường Góm Ghê
Kẻ Ác Chịu Bề Khói Lửa
Nỗi Đau Bình Chan Chứa Bao Lần
Từ Đây Đến Việc Không Lâu
TU Đứng Mạnh Yếu Nạn Sầu Bên Lưng
Rồi Sau Mới Thấy Phật Tiên
Cỏi Thế Gian Tháo Gỡ Gông Xiềng
Đưa Nhân Loại Non Tiên Dừa Kề
Phật Tiên Thánh Mấy Tầng Mây Bạc
Lìa Vị Ngồi Thừa Hạc Phàm Gian
Thiên Liêng Phật Định Vén Màn
Đủ Đầy Màu Nhiệm Phép Tràng Trị Dân.
Sấm Vang Điện Ngọc Lộ Ra
Hào Quan Đức Phật Di Đà Sáng Trưng
Trên Nhạc Thổi Chín Tầng Mây Bạc
Dưới Điện Đài, Lầu Các Ngụy Nga
Phật Tiên Thần Thánh Hằng Hà
Đình Nhân Chư Quốc Phục Hòa Từ Đây
Đến Chừng Đó Sum Vầy Tôi Chúa
Lúc Khải Hoàng Thầy Tớ Xương Ca
Chín Tầng Mây Chư Tiên Thừa Hạc
Đồng Ứng Thịnh Khúc Nhạc Reo Vang
Chúc Vạn Dân Hưởng Được An Nhàn
Đặng Phò Tá Tôn Nhan Thánh Chúa
Khắp Thế Giới Mây Lành Bay Tủa
Được Vui Cười Thượng Cổ Thánh Tân
Đồng Gọi Nhuần Minh Đức Tân Dân
Trời Nhận Định, Cỏi Trần Chí Thiện
Nền Phật Pháp Thành Lòng Yêu Chuộng

Nếu Bỏ Qua Rất Uổng Bớ Dân
Mấy Ngàn Năm Mới Có Một Lần
Non Nhược Thủy Phong Thần Thiết Lập
Tạo-Lư-Bồng Trận Đồ Bủa Khấp
Có Định Tuồng Tam Thập Lục Nhon
Người TU Hành Được Hưởng Phước Đơm
Kẻ Hung Ác Thần Tiên Nả Tróc.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

MÁY ÂM DƯƠNG

Tri Cơ Sấm Đâu Do Kinh Sách
Tự Tâm Linh Trục Giác Đồ Thiên
Người Rằng Chừng Thấy Mới Tin
Ráng Chờ Tới Việc Rồi Tim Cái Khôn
Tánh Cương Trục, Nghĩ Ngay Nói Thẳng
Chẳng Vị Tình, Chẳng Sợ Mích Lòng
Mục Tà Đâu Vị Cây Cong
Gỗ Kia Co Queo, Đùng Hòn Chỉ Giăng
Nêu Hiện Trạng Rõ Ràng Thời Mạt
Đâu Biết Làm Chánh Chì, Chánh Em
Không Theo Phe Phái Lem Nhem
Ở Ngoài Giáo Hội, Tự Tìm Hường TU
Lời Chánh Đáng, Vọng Từ Thượng Giới
Cảnh Tỉnh Đời Sớm Liệu Bảo Thân
Đội Khi Thủy Kiệt Sơn Bằng
Chuyển Xây Mặt Đất, Vật Nhon Đâu Còn
Thì Nhà Cửa, Ruộng Vườn, Tiền Bạc
Đến Vợ Con, Cha Mẹ, Quyển Thân
Làm Sao Giữ Được Mà Mong
Bôn Phương Tám Hướng Thân Chồng Chính Ghê
Cũng Lắm Kẻ Mạo Danh Này Nọ
Nói Nhiều Điều Tương Tự Sấm Cơ

Làm Cho Bá Tánh Nghi Ngờ
Vì Không Phân Được Lời Tà, Chánh Ngôn
Đây Lỡ Nói, Nay Xin Nói Tiếp
Cuối Dậu Niên, Thọ Ký Ủy Quyền
Để Làm Quản Lý Gánh Điền
Tìm Thêm Đào Kép, Khai Trương Kịp Ngày
Gánh Thứ Nhứt, Thời Nay Đã Cũ
Lập Kỳ Nhì, Gồm Đủ Anh Tài
Kép Đào Văn Võ Đầu Hay
Diễn Tuồng Xuất Sắc, Đại Bang Đứng Đầu
Thời Mạt Hạ, Dưới Trên Đều Loạn
Chỉ Tranh Quyền, Với Lợi Cùng Danh
Nhiều Ông Bà Xuống Thế Gian
Lập Lên Đền Miếu, Đền Nhang Đem Ngày
Bày Múa Hát, Cốt Đồng Ngút Ngất
Cho Bá Gia Đem Nạp Của Tiền
Quả, Hoa, Lễ Vật Linh Đình
Diễn Trò Mê Tín, Xưng Minh Thiêng Liêng
Bắt Đầu Ồm Để Người Cúng Kiến
Rút Tinh Ba Bỏ Dưỡng Hồn Minh
Để Cho Thử Xác Bơ Phờ
Hồn Khôn Đem Nhốt, Còn Tồn Vía Ngu
Người Xưng Phật, Kẻ Thì Thánh Mẫu
Dám Mạo Danh Đủ Thứ Chẳng Kiêng
Để Mà Bóc Lột Cho Nhiều
Bày Điều Bại Tục Loạn Luân Khắp Cùng
Hết Người Nọ, Lựa Dùng Kẻ Khác
Gây Lắm Điều Tồi Tệ Cho Đời
Lại Thêm Hành Hạ Xác Thân
Diễn Khùng Loạn Trí, Chờ Ngày Chết Luôn
Gian Đạo Sĩ, Bàng Môn Như Nấm
Luyện Phép Tà Cũng Lắm Công Phu

Bùa Mê, Thuốc Lú Tinh Vi
Thiên Linh, Ngải Độc, Thư Phù Gớm Ghê
Biết Soáy Đậu Thành Bình Vô Số
Biết Kêu Mây, Hú Gió, Sét, Mưa
Thay Hình Đổi Dạng Không Vừa
Biến Cây, Đá, Cát, Thú Ra Dị Hình
Chúng Có Phép Lên Không, Xuống Đất
Lẩn Trốn Trong Nước, Lửa, Gió, Mây
Hóa Hình Tiên, Phật Giống Y
Giả Người Đủ Thù, Thật Hư Khó Tường
Tâm Tà Vạy Nền Thường Hưng Dữ
Trương Đủ Cờ, Lập Phái Chia Phe
Buộc Người Theo Chúng Kết Bè
Khéo Dùng Danh Lợi Nhử Môi Thiêu Thân
Hay Dọa Nạt, Ác Nhon, Thất Đức
Ám Hại Người Rồi Đến Cứu Người
Tóm Thâu Quyền Lợi Cho Nhiều
Gây Bao Khốn Khổ Chằng Cần Xót Thương
Loài Ma Quỷ Cũng Tranh Xuống Thế
Mang Xác Người, Tâm Địa Chằng Lành
Chúng Dùng Xảo Thuật Ngụy Tà
Hại Dân, Hại Nước Lầm Than Cực Cùng
Đủ Các Hạng, Các Ngành Xã Hội
Đều Xen Vào Phá Hoại Cho Hư
Ẩn Trong Tôn Giáo Giả Hiền
Để Rồi Lèo Lái Theo Đường Ma Vương
Đến Giờ Chót Có Đoàn Ác Quỷ
Ở Cõi Trung Hiện Đến Trần Gian
Tiếp Tay Ngăn Trở Cơ Huyền
Gây Bao Thảm Cảnh Khắp Miền Hạ Thiên
Cũng Đủ Phép, Đủ Tài Tà Đạo
Biến Hóa Rành, Giả Tạo Cũng Tinh

Múa Men Đi Đứng Nửa Lưng
Làm Người Nhẹ Dạ Tin Lầm Phật Tiên
Tận Các Đảo Xa Xăm Hỏ Lánh
Trong Rừng Sâu Hoang Vắng Âm U
Các Loài Ác Thú Ăn Tu
Hóa Người Dị Tướng Vô Cùng Hung Hăng
Chúng Luyện Phép Theo Hàng Tà Giáo
Chuyên Hại Người, Chống Đối Cơ Thiên
Xung Hùng, Xung Bá Chia Miền
Chờ Ngày Hỗn Loạn, Khoe Tài Bất Lương
Dưới Sông Biển, Nhiều Loài Thủy Tộc
Trăm Ngàn Năm, Trăm Mực Luyện Hình
Rồng, Cù, Rùa, Sấu, Ngư Kinh
Nhiều Con Dị Tướng Hung Sùng Nghinh Ngang
Lúc Thủy Kiệt, Chận Đàng Phá Tán
Chúng Thành Tinh, Chống Báng Lại Người
Gặp Đầu Hại Đố Chẳng Từ
Dường Như Để Trả Mối Thù Triền Miên
Lại Xuất Hiện Những Đoàn Phi Điều
Mạnh Dị Thường, Bay Diễn Khắp Nơi
Đủ Loại, Đủ Giống Tụ Về
Tổ Ra Đói Khát Chưa Hề Được Ăn
Kêu Inh Ồi, Nghe Qua Rừng Rợn
Tranh Kiếm Mồi, Hung Tợn Không Lường
Xẹt Lên Đáp Xuống Xót Người
Tha Đi Mồi Móc Toi Bời Ruột Gan
Đến Khoa Học Tranh Nhau Chế Tạo
Đủ Thứ Bom Sức Mạnh Kinh Hồn
Phá Tan Một Nước Nhứt Thời
Làm Cho Mặt Đất Sụp Trời Nổ Tung
Nhiều Khí Giới Vi Trùng, Hóa Học
Phá Mùa Màng, Sát Hại Thảo Cầm

Gây Nhiều Bệnh Tật Ngấm Ngâm
Giết Người Tức Khắc, Chằng Cắn Đạn Bom
Lắm Máy Móc Kỳ Công Tinh xảo
Để Thấy Nghe Muôn Nẻo Đàng Xa
Phát Thâu, Tính Toán Không Lầm
Dịch Nhiều Thứ Tiếng Chằng Cắn Thông Ngôn
Cách Vận Chuyển Càng Thêm Mau Chóng
Phản Lực Cơ, Hỏa Tiến, Phi Thuyền
Liên Hành Tinh Tú Viễn Phương
Con Người Muốn Nối Liên Vòng Thái Dương
Lặn Xuống Biển, Bay Ngoài Khí Quyển
Xét Dò Tìm Mưa Nắng, Bão Giông
Văn Minh Vật Chất Tột Cùng
Nhưng Người Không Thọ, Mà Còn Yếu Thêm
Chế Nhiều Thuốc, Bệnh Càng Tăng Tiến
Hiểu Biết Nhiều, Tham Luyến Càng Sâu
Kiêu Căng, Chia Rẽ Làm Đâu
Giặt Dành Để Sống, Dối Lừa Lẫn Nhau
Những Bí Mật Mà Người Được Biết
Đều Nằm Trong Diệu Lý Siêu Nhiên
Có Từ Tạo Địa Lập Thiên
Chớ Đâu Là Của Tư Riêng Ai Nào
Dùng Trí Xảo Mưu Cầu Quyền Lợi
Biến Huyền Vi Tạo Hóa Ban Cho
Thành Nhiều Vũ Khí Thần Sầu
Mong Làm Bá Chủ Hoàn Cầu Hưởng Riêng
Phi Đạo Đức, Phi Nhân, Phi Nghĩa
Khoa Học Đâu Tồn Tại Mà Mong
Đưa Người Đến Hố Diệt Vong
Vì Đi Ngược Lại Lòng Từ Tạo Công
Nhà Khoa Học, Đồng Môn Triệt Giáo
Phụng Sự Cho Tham Vọng, Uy Quyền

Chớ Nào Giúp Được Thế Trần
Thoát Vòng Khổ Lụy Cuối Ngày Hạ Ngươn
Không Nâng Đỡ Muôn Loài Tiến Hóa
Kịp Trào Lưu Của Cuộc Tuần Hườn
Còn Mưu Giết Hại Thêm Nhiều
Khoe Rằng Đã Cướp Được Quyền Tạo Doan
Làm Chóa Mất Những Người Nhẹ Dạ
Giảm Đức Tin Đường Đạo Nhiệm Mầu
Đóm Đâu Sánh Với Trời, Trăng
Chỉ Khoe Tia Sáng Trong Đêm Tối Mờ
Một Huyền Bí Nhiệm Mầu Vũ Trụ
Lọt Vào Tay Lãnh Tướng Tham Tàn
Trở Thành Thảm Họa Lan Tràn
Biến Sinh Thành Tử, Nhưng Đồng Khí Nguyên
Bao Thảm Cảnh Đón Đau Khổ Sở
Mà Địa Cầu Sắp Phải Gánh Mang
Ai Người Tể Thế An Bang
Đủ Tài Thao Lược Đảm Đang Việc Này???
Đâu Có Hết, Trên Còn Hai Cõi
Thượng, Trung Thiên Tìm Tòi Xuống Đây
Giặt Dành Cho Được Ngôi Này
Trung Ương Đòi Đạo Của Thời Thượng Ngươn
Hoành Sơn Đảo, Mỗi Giềng Của Đạo
Ngũ Địa Là Nền Tạo Lập Đời
Ai Đang Nắm Giữ Hai Nơi
Ngày Đêm Chinh Chiến, Thân Như Tơ Mành???
Tuồng Đại Tạo Nhiệm Mầu Kỳ Bí
Máy Âm Dương Vi Diệu Khó Lường
Chơn Âm Chịu Lắm Đau Thương
Ngày Nào Tạo Được Kỳ Công Cứu Đời
Lửa Thiêng Đốt Bốn Năm Đàng Đẵng
Xác Hình Gầy, Đen Nám, Ốm Tanh

Phàm Thân Luyện Hóa Kim Thân
Đà Hoa Xuất Hiện, Mùi Thơm Khắp Cùng
Âm Dương Đắc, Máy Huyền Năm Giữ
Thay Hóa Công Tạo Địa Lập Thiên
Sơ Đồ Chuyển Lập Nhị Đồ
Tự Tay Vẽ Lại Bàn Cờ Càn Khôn
Địa Cầu Nứt Dọc Ngang Ngoài Mặt
Khoa Học Tìm Dấu Vết Rõ Ràng
Ruột Trong Loang Lổ Nhiều Lần
Ngũ Hành Phân Chất Vá Lành Khỏi Tan
Năm Đầy Tạo Thân Hình Năm Tháng
Lấy Ngọc Che Tai Nạn Chúng Sanh
Tổ Tình Mẫu Tử Thâm Thâm
Sợ Con Báo Tổ Dập Bầm Gân Đầy
Chịu Roi Đánh Đớn Đau Xác Thê
Đỡ Cho Người Xâu Xé Lẫn Nhau
Lòng Từ Quảng Đại Xiết Bao
Làm Gương Vô Úy Có Nào Tiếc Thân
Dùng Kim Chích Máu Hồng Tuôn Đỏ
Đề Chận Dòng Huyết Lệ Thê Lương
Đại Bi Cứu Khổ Tầm Phương
Pháp Thuyền Tận Độ Muôn Loài Kỳ Ba
Ngồi Lẳng Lẳng Nhìn Đẳng Đêm Văng
Chuyển Hai Lần Ánh Sáng Quang Minh
Phá Tan Hắc Ám Hạ Miền
Đề Cho Trên Dưới Đồng Đều Tiến Mau
Xây Địa Huyết, Thay Hình Mặt Đất
Vận Dụng Cơ Nhị Ngũ Thư Hùng
Chuyển Dời Mặt Trận **Miên Lào**
Kế Sang **Châu Á**, Rồi Ra **Hoàn Cầu**
Hò Tiên Thủy Đế Kinh Mở Lối
Chấn Chỉnh Luôn Hai Mối Đạo Đồi

Dung Hòa Trên Dưới Đất Trời
Lập Nền Vững Chắc Cho Thời Hậu Lai
Âm Dương Chuyển, Xuống Trên Chọn Lọc
Ngũ Hành Thân, Khử Trược Lưu Thanh
Để Làm Vật Liệu Thiêng Liêng
Xây Nhà Vũ Trụ, Dựng Ngôi Đại Đồng
Lập Ba Cối Đủ Điều Không Sốt
Thượng Thiên Là Rong Nọ Tượng Trung
Trung Thiên Heo Để Trùng Hưng
Hạ Thiên Thì Cọp Giữ Gìn Sói Lang
Hồi Thuở Trước Cối Thiên Con Thỏ
Cối Hạ Là Cá Chạch Đành Rành
Cối Trung Không Có Ai Hành
Nay Thì Tam Cối Tánh Danh Đàng Hoàng
Máy Huyền Bí Âm Dương Xuất Hiện
Kỳ Thứ Nhì Từ Thuở Hồng Mông
Thật Là Tay Thợ Toàn Năng
Đổi Thay, Tân Tạo, Trong Vòng Năm Hôm
Hồi Sơ Thì Định Phân **Bảy Bữa**
Đến Kỳ này Lại Sửa, **Bớt Hai**
Xác Hình Nhiễm Trược Quá Sâu
Dương Sanh Âm Tận, Để Lâu Khó Tồn
Lại Có Những Linh Căn Mới Xuống
Xác Còn Non Chịu Đựng Ít Ngày
Mâm Non Phải Được Cứu Ngay
Đó Là Giống Tốt Lưu Truyền Đời Sau
Bầu Thái Cực Nhiệm Mầu Khó Tả
Dùng Trí Phàm Không Hiểu Đặng Đâu
Thông Minh Bác Lãm Cách Nào
Nghe Qua Rồi Cũng Lắc Đầu Ngần Ngơ
Chín Sáu Ưc Linh Căn Nguyên Thủy
Lọc Lừa Rồi Còn Chấn **Sáu Mười**

Sanh Thêm **Băm Sáu** Bù Vô
Đề Cho Đủ Số Như Hồi Xưa Kia
Trăm Lễ Tám Hành Tinh Cối Thượng
Năm Một Còn, Năm Bảy Phải Thay
Các Vì Chúa Tể Nữ Nam
Không Tròn Nhiệm Vụ, Mất Ngai Của Minh
Dưới Cối Hạ, Tượng Tinh **Băm Sáu**
Chỉ **Mười Hai** Nguyên Vẹn Vị Ngôi
Mất Đi **Hăm Bốn** Số Bôi
Sanh Liên Thay Thế, Đổi Ngôi Chủ Nhà
Năm Một Ưc Rồng Càn Sanh Hóa
Trên **Chơn Dương Ba** Ưc Càn Dừng
Chơn Âm Bốn Tám Tùy Tùng
Chia Ra Các Cối Các Miền Dưới Trên
Các Con Vật Địa Cầu Vô Số
Dưới Nước Còn **Hăm Bốn** Ưc Chừa
Trên Bờ Ba Ưc Lọc Lừa
Con Nào Cũng Đóng Ấn Rồi Nên Linh
Núi Đủ Cỡ, Cồn, Cây Ba Cối
Các Vì Sao Lớn Nhỏ Xa Xôi
Phải Xem Xét Lại Kịp Thì
Đổi Dời Thay Thế Chẳng Xê Ly Hào
Nơi Linh Địa Cũng Đồng Số Phận
Tại Mỹ Tho, Cồn Phụng Lặn Tiêu
Nổi Lên Còn Trúc Tiếp Liên
Bồ Đề Lấp Cửa, Mở Vàm Kiên Giang
Sông Tiền, Hậu, Liên Hoa Thay Đổi
Nhận Bó Bông Ngay Ở Giữa Dòng
Khách Sau Qua Lại Trên Sông
Mùi Thơm Huyền Diệu Gọi Lòng Từ Bi
Vùng Bến Hải, Hạ Long Vịnh Nọ
Đất Lấp Bằng Cày Cấy Nuôi Dân

Trà Sư Dưới Đất Có Vàng
Đế Thiên Đế Thích Đồi Dời, **Miền Tiêu**
Trên Bầy Núi, Kỳ Vân Sơn Ấy
Lắm Kho Tàng Ẩn Tận Dưới Sâu
Nhiều Người, Nhiều Nước Đã Tìm
Nào Ai Chiếm Được Của Dành Hậu Lai
Tại Rau Muống, Huyệt Âm Kết Tụ
Còn Long Điền, Long Trụ Huyệt Dương
Miền, Lào, Thái, Miến, Sẽ Cùng
Miền Nam Trung Quốc Thuộc Phần Hớn Bang
Vì Máy Đạo Cực Kỳ Màu Nhiệm
Động Lòng Tham Các Cõi Các Cung
Hành Tinh Cũng Xuống Hiệp Cùng
Chánh, Tà Hai Phái Hung Sùng Phá Cơ
Hoa Thiên Mạng **Kỳ Ba** Ứng Hiện
Xuất Mùi Thơm Tạo Lại Tam Thiên
Nguyên Sinh Di Thái Diệu Huyền
Nên Nhiều Người Muốn Độc Quyền Hưởng Riêng
Máy Sanh Hóa Vô Cùng Kỳ Bí
Để Gì Tìm Manh Mối Tướng Hình
Phật Trời Tiên Thánh Đứng Nhìn
Ở Xa Thì Được, Đến Gần Hại Thân
Kỳ Tân Tạo Nhị Đồ Vĩ Đại
Đấng Toàn Năng Đủ Phép Đủ Tài
Diệt Trừ Những Kẻ Tham Tàn
Dầu Cho Địa Vị, Ngồi Cao Cách Nào
Phong Thần Trước Hội Đồng Lại Chọn
Phong Thần Này Tự Động Máy Biên
Lòng Tham, Gian Xảo Đầy Bao
Tuổi Tên Bị Máy Ghi Vào Bảng Thiên
Ngày Phán Xét Không Cần Bắt Bớ
Cờ Chơn Âm Nhựt Nguyệt Xoay Vần

Tội Nhân Tự Động Đến Gần
Quỳ Mả Lãnh Án Không Cần Điều Tra
Không Biện Hộ, Trạng Sư Không Dụng
Chánh Án Là Đấng Tạo Chí Công
Chon Âm Thay Mặt Hành Thông
Có Bên Tam Giáo Hội Đồng Phụ Thêm
Không Thử Lấy Kim Ngân Phá Luật
Như Thế Gian Nhờ Cây Uy Quyền
Cảm Tình, Bề Phái, Thân Nhân
Làm Cho Đen Trắng, Trắng Đen Lộn Sòng
Tâm Chơn Chánh, Người Đòi Vãn Được
Lòng Tà Gian, Tiên Phật Chẳng Còn
Không Chia Phàm Thánh, Giáo Lương
Chia Phân Hiền Dữ, Hai Đường Đọa Siêu
Thiên Điều Luật, Lập Ra Kết Án
Phân Rõ Ràng **Bốn Tám Tội Hình**
Phong Thân Đại Hội Dem Dừng
Tù Theo Cuốn Sổ Vô Hình Cá Nhân
Hành Tinh Xuống Giựt Giành Hoa Quý
Cả Mộc, Kim, Thủy, Hỏa, Hắc Tinh
Đều Sa Máy Đạo Thu Hồn
Nhốt Vào Những Vật Vô Tri Làm Tù
Linh Quang Xuất, Đợi Ngày Lãnh Án
Tranh Làm Chi Mả Hưởng Đặng Đâu
Thứ Ngồi Danh Tánh Chon Xong
Dành Cho Người Chánh, Tham Tàn Đùng Mong
Kỳ Mặt Hạ Công Năng Đảo Lộn
Vật Vô Tri Giúp Tạo Cơ Đồ
Đá, Cây, Đất, Nước, Vật Dùng
Đặt Vào Máy Nhiệm, Giữ Nhà MẸ CHA
Chúng Chẳng Biết Tranh Tranh Quyền Lợi
Cũng Không Ham Chia Phái Lập Phe

Vô Tình, Vô Lự, Vô Tư
Không Gây Nghiệp Ác Như Người Hữu Tri
Nhưng Cũng Có Tánh Linh Mọi Vật
Được Thần Thông Như Tất Cả Loài
Bắt, Thâu, Giam Giữ Các Hồn
Nhốt Người Tam Cối Khó Bề Thoát Ra
Không Cần Khám, Trại Giam Đồ Sộ
Mà Nhốt Thôi Vô Số Linh Căn
Cho Hay Tài Phép Huyền Năng
Chon Âm Diệu Dụng Khó Ngăn, Khó Ngừa
Phải Chiến Đấu Muôn Ngàn Trận MẠC
Càng Đánh Nhiều Phép Nhiệm Càng Tăng
Trận Tiền Đấu Có Xa Xăm
Ngay Trong Thân Thể Là Nhà Càn Khôn
Nên Xác Thể Đà Hoa Đau Đớn
Chống Điện Quang Vây Đánh Đêm Ngày
Có Nhiều Loại Độc Vô Lường
Ruột Gan, Da Thịt, Chúng Trần Siết Bao
Nhiều Giáo Chủ Đã Về Bang Việt
CÓ THÍCH CA, CÓ CẢ GIÊ SU
Tây Phương Có PHẬT DI ĐÀ
Nữ Oa, Thế Chí, Chuẩn Đề, Quan Âm
Nhiên Đăng Phật, Đạt Ma, Hoàng Nhẫn
Mười Tám Ông La Hán Đủ Đều
Đó Là Những Vị Cận Kề
Đại Tiên Thiết Quả Cũng Về Lập Công
Phật Tiên Thánh, Nhiều Người Còn Ẩn
Chưa Lộ Danh, Đánh Trận Cũng Tài
Thầy Đều Mặc Giáp Chiến Bào
Xuất Chinh Trừ Bạo Đêm Ngày Hiểm Nguy
Có Ngũ Địa Lôi Thần Trợ Chiến
Dùng Ngũ Lôi Trừ Diệt Gian Tà

Cùng Loài Yêu Quái Quỷ Ma
Phá Cơ, Hiếp Chúng, Cuối Ngày Hạ Ngươn
Trên Cung Thượng Lắm Điều Xấu Xé
Chia Hai Phe Tranh Chấp Quyền Hành
Làm Cho Đèn Điện Tan Tành
Ngôi Kia Phải Mất, Uy Quyền Còn Đâu
Bên Phật Phải Ra Tay Lập Lại
Nắm Cơ Hành, Chủ Khố Chơn Dương
Để Cùng Cơ Pháp Liên Minh
Âm Dương Hòa Hiệp Quân Bình Máy Thiên
Phật Tiên Thánh Hy Sinh Nhiều Đợt
Lập Nhị Đồ Giữ Vững Cơ Huyền
Tuổi Tên Lưu Khắc Bảng Vàng
Hậu Lai Tôn Kính, Phong Thần Đại Công
Thật Hân Hạnh Con Hồng Cháu Lạc
Nước Việt Nam Phần Đất Linh Thiêng
Là Nơi Đại Hội Quần Tiên
Dựng Nền Kiến Tạo Mỗi Giềng Tương Lai
Cuộc Chinh Chiến Vô Hình Đang Diễn
Ngày Càng Thêm Khốc Liệt Phi Thường
Trí Phạm, Mất Tục Khó Tường
Rời Đây Tiếp Đến Sa Trường Hậu Thiên
Người Sẽ Thấy Phật Tiên Đánh Giặc
Các Thánh, Thần, Quan Cự Tụ Về
Xác Phạm Lẫn Với Linh Hồn
Vô Hình Trợ Giúp Hữu Hình Xông Pha
Là Đến Lúc Hiền Tài Nước Việt
Xuất Hiện Ra Cứu Khổ Phò Ngụy
An Dân, Lập Quốc, Dựng Đài
Phải Lo Đối Phó Muôn Ngàn Hiểm Nguy
Về Vật Chất, Đương Đầu Khoa Học
Còn Tinh Thần, Chống Lại Thần Quyền

Lưỡng Đầu Thọ Định Giang Truân
 Khổ Thân Một Trí Xây Nền Hậu Lai
 Khoa Học Có Mắt Thần, Phản Lực
 Thi Đây Dùng **Thiên Nhãn, Đẩu Vân**
 Bàng Môn Xuống Nước, Lên Trời
 Dem Tài Độn Thủy, Độn Phong Đối Đầu
 Trốn Xuống Đất, Ẩn Trong Lửa Đỏ
 Liền Rượt Theo Độn Thổ, Hỏa Dùng
 Chúng Hô Sấm Sét Đánh Bừa
 Chưởng Lôi Cho Nổ, Không Chừa Chúng Đâu
 Binh Ma Quỷ Phủ Vây Tứ Phía
 Thi Liền Thây Cho Trụ Nguyên Hình
 Đá, Cây, Đủ Thứ Chình Ảnh
 Không Cho Chúng Nó Ra Tài Hại Dân
 Tiên Phật Giả, Uy Nghi Trước Mặt
 Phải Nhận Ra Là Bọn Quỷ Ma
 Chớ Đâu Khúm Núm Lạy Dài
 Rồi Đi Dối Gạt Được Gần Bồng Lai
 Không Dụng Đến Phi Thuyền, Hỏa Tiễn
 Chỉ Bám Tay Cũng Đến Hành Tinh
 Khắp Nơi Trên Cõi Trần Hoàn
 Đi Đâu Tùy Ý Khỏi Dùng Máy Chi
 Chẳng Cần Phóng Vệ Tinh Thám Hiểm
 Không Máy Hình Điện Tử Tinh Vi
Muốn Xem Địa Thế Xứ Nào
Nheo Nheo Nhắm Mắt Thấy Rành Chẳng Sai
 Các Tinh Tượng Xa Xăm Thượng Hạ
 Thiên Văn Đài Đồ Sộ Đang Tìm
 Hiện Ra Trước Mắt Nguyên Hình
 Đâu Cần Tốn Kém Của Tiền Ưc Muôn
 Vô Hiệu Hóa Vi Trùng, Hơi Độc
 Các Tàu Ngầm Nguyên Tử, Đạn Bom

Máy Bay Tốc Độ Siêu Thanh
Không Cho Chúng Nó Hoành Hành Tự Do
Nghe Được Hết Cối Này Cối Nọ
Tiếng Thú Cầm Cũng Rõ Chăng Lầm
Nói Ra Một Thứ Tiếng Thôi
Loài Nào Tự Hiểu, Không Sai Nghĩa Đầu
Chẳng Cần Tới Viễn Thông Vô Tuyến
Cùng Truyền Hình, Máy Móc Tân Kỳ
Thần Giao Cách Cầm Chuyển Đi
Biết Nhau, Liên Lạc, Thấy Nghe Như Gần
Tài Trị Bệnh, HOA ĐÀ BIỂN THƯỚC
Dùng Cỏ, Cây, Hoa, Lá Tự Nhiên
Nhân Quan Rọi Thấu Bệnh Căn
Điện Lành, Nước Lã, Linh Phù Huyền Vi
Bên Triệt Giáo Nhiều Trò Ác Độc
Lắm Phép Phù Sát Hại Sanh Linh
Nó Càng Biến Hóa Đổi Hình
Đây Thâu Tiêu Diệt Không Dung Mặt Nào
Ông Bà Lớn Chuyên Môn Cướp Xác
Bị Ngũ Lôi Đánh Nát Cả Hồn
Cứu Người Hoàn Lại Trí Khôn
Những Phường Ăn Bám Để Tồn Làm Chi
Loài Chim, Thú, Chuyên Đi Nhiều Hại
Bắt Gồm Thâu Cho Trảm Thủ Liên
Trừ Cho Hết Bọn A Tòng
Giúp Người Lương Thiện Thoát Vòng Hiểm Nguy
Còn Những Bọn Hung Thần Sóng, Bão
Những Tà Tinh Gây Bệnh Hại Người
Bắt Thâu Cho Hết Chăng Từ
Không Cho Bọn Chúng Giở Trò Bất Lương
Nhiều Công Việc Phải Thay Phải Đổi
Cho Hợp Tình, Hợp Lý Nhân Tâm

Chỉ Dùng Đến Trí Siêu Phàm
Chớ Không Có Học Của Trường Thế Gian
Chẳng Cần Học Mà Thông Nhiều Tiếng
Để Sau Đây Tiếp Xúc Ngoại Bang
Rần Rần Kéo Đến Việt Nam
Hoan Hô Kính Cẩn Tôn Lên Làm Thầy
Lục Nhơ Tự Lập Thành Ngôn Ngữ
Trong Tương Lai Thông Dụng khắp Nơi
Đó Là Quốc Tự Hón Bang
Phổ Truyền Tư Tưởng, Văn Minh Nguơn Đầu
Dụng Nhân, Đức, Dắt Dìu Nhon Loại
Chớ Không Dùng Bạo Lực, Cường Quyền
Không Phân Giai Cấp, Sang Hèn
Đỡ Nâng Chủng Tộc Tiến Lên Đồng Đều
Chừng Đến Việc Không Đem Kinh Sách
Hay Mổ Chuông, Trống Phách Ra Dùng
Vái Van, Quỳ Lạy, Nguyên Cầu
Hát Ca Có Kệ, Chọc Cười Tà Ma
Khoa Học Tiến, Quỷ Ma Cũng Tiến
Thế Kỷ này Lắm Chuyện Phi Thường
Ai Mà Lấy Sức Con Còng
Đem Ra Chọi Với Con Cù Hóa Long
Phật Tiên Thánh, Thần Thông Quảng Đại
Còn Khổ Công Chống Lại Bọn Tà
Chúng Nhiều Vô Số Hằng Hà
Chết Bao Nhiêu Cũng Xông Vào Bủa Vây
Tổ Hoàng Nhẫn Xưa Kia Dạy Chúng
Có Hai Trò Đường Hướng Khác Nhau
HUỆ NĂNG Chẳng Biết Chữ Nào
Thông Minh Thần Tú Kinh Văn Lắm Tường
Nhờ Ngộ Đạo HUỆ NĂNG Nói Tỏ
Về Miền Nam Dạy Pháp Vô Vi

Thần Thông Phép Tắc Cao Kỳ
Đến Nay Thời Mạt, Bí Truyền Thất Tung
Còn Thần Tú Cẩm Hòn Nuốt Lệ
Lên Bắc Miền Mở Pháp Hữu Vi
Âm Thịnh Sắc Tướng Kệ Kinh
Đề Cùng LỤC TỔ Tranh Giành Chúng Môn
Cuối Ngươn Hạ, Hữu Vi Hưng Thịnh
Vỏ Bề Ngoài Tô Điểm Rõ Ràng
Sắc Màu Thu Hút Bá Gia
Tâm Trong Hư Mục Làm Nhà Quỷ Ma
Dẫn Tứ Chúng, Thần Quyền Lạc Nẻo
Hướng Đạo Mâu Qua Lối Dị Đoan
Hữu-Vô Chẳng Biết Dung Hòa
Ngăn Đường Bít Ngõ Đến Nhà Huyền Vi
TU Mà Gặp Phật Ma Đùng Lạ
Nguyện Cầu Không Quỷ Bái Sa Tăng
Mới Là Khởi Uồng Công Trình
Kéo Đi Đường Chánh, Lọt Sinh Không Hay
Bài Sơ Lược Đầu Đuôi Tuồng Tích
Đề Bá Gia Có Thích Thời Cui
Thật Là Hy Hữu Trên Đời
Ráng Dành Tiền Bạc, Mai Chiều Vào Xem
Nhưng Không Nhận Tiền Ma, Tiền Quỷ
Tiền Bất Lương, Chợ Đỏ, Chợ Đen
Thừa Cơ Nước Đục Thả Câu
Làm Cho Bá Tánh Ưu Sầu Đắng Cay
Tiền Bóc Lột, Cửa Công Đục Khoét
Tham Những Từ Gốc Rễ Dưới Trên
Sống Trong Nhung Lụa Giàu Sang
Còn Dân Chịu Cảnh Lầm Than Bần Cùng
Tiền Tráo Đầu, Lường Cân, Đều Giả
Gạt Đầu Đây, Lừa Dối Chỗ Kia

Miền Sao Minh Được Đầy Bao
Mặc Cho Ai Đó Lao Xao Buồn Rầu
Tiền Chứa Chấp Buôn Sơn Bán Phần
Bầy Cờ Gian Bạc Lận Gạt Nhau
Tồi Phong Bại Tục Đủ Điều
Làm Cho Nhor Nhuốc Tông Môn, Giống Nòi
Tiền Bán Thánh, Buôn Thần, Gạt Chúng
Mượn Đạo Mà Tạo Dụng Lợi Danh
Làm Cho Tôn Giáo Mờ Dần
Các Vị Giáo Chủ Chịu Nhiều Tiếng Tai
Tiền Lợi Dụng Thời Ngụy Loạn Lạc
Cậy Uy Quyền, Thế Lực Nọ Kia
Đầu Cơ, Tích Trữ, Ấp Phe
Vàng Rừng Bạc Biển Lung Lay Kinh Tài
Tiền Bóc Lột Công Nhân, Thầy Thợ
Lợi Dụng Nhiều Tồi Tở, Tá Điền
Để Cho Mau Khá, Mau Giàu
Còn Người Sống Cực Sớm Chiều Cháo Rau
Tiền Cắt Cổ, Góp Ngày Góp Tháng
Vay Một Mà Bắt Đóng Năm Ba
Còn Khoe Ôn Nghĩa Nọ Kia
Trong Con Túng Khổ Chẳng Chia Nỗi Sầu
Tiền Cướp Giặt, Đập Đầu, Bóp Cổ
Muốn Không Làm Mà Vẫn Có Ăn
Hung Sùng, Mưu Kế, Bất Lương
Hại Cho Kẻ Khác Người Rên Khấp Cùng
Tiền Bợ Đỡ, Vào Lòn Ra Cúi
Nịnh Bề Trên, Móc Túi Dưới Tay
Xảo Ngôn, Hèn Hạ, A Dua
Làm Cho Thế Diện Con Người Mất Đi
Tiền Ngoại Quốc Đưa Vào Phe Phái
Để Tiếp Tay Nói Giáo Đạo Khuynh

Nồi Da Xáo Thịt Đệ Huỳnh
 Chết Dân Vô Tội, Còn Minh Quyền Cao
 Tiền Bán Đứng Giống Nồi Đất Nước
 Để Cho Người Dày Xéo Quê Hương
 Dân Tình Khốn Khổ Lầm Than
 Sống Trong Tủ Nhục Vô Phương Ngóc Đầu
 Còn Nhiều Lắm Không Sao Kể Hết
 Tiền Vô Tri, Mãnh Lực Vô Biên
 Khiến Người Mất Hết Thiện Lương
 Bày Mưu Lập Kế Hại Nhau Giựt Dành
 Dùng Tiền Đó Không Vô Cửa Được
 Xin Để Dành Xuống Cối Diêm Vương
 Vào Mươi Cửa Ngục Âm Ty
 Mà Xem Quỷ Sứ Hành Hình Tội Nhon
 Do Quyết Định Của Toàn Thể Gánh
Chỉ Nhận Tiền Phước, Đức, Từ Bi
HIẾU, TRUNG, TIẾT, NGHĨA, LỄ NGHI
TÍN, NHÂN, BÁC ÁI, TRÍ TRI, DŨNG, THÀNH
 Tiền Này Ít, Dễ Xài Khó Kiếm
 Bạc Kia Nhiều, Dễ Kiếm Khó Xài
 Mai Chiều Giá Trị Nó Cao
 Cúng Dân Trời Phật Thánh Tiên Dễ Dàng
 Nó Cũng Giúp Chủ Nhân Tránh Khỏi
 Những Nạn Tai, Ghànch Bãi Hiểm Nguy
 Qua Con Động Chuyển Bất Kỳ
 Không Ai Cướp Giựt, Tiền Ni Vô Hình
 Nó Theo Chủ Như Hình Với Bóng
 Đưa Đến Đài Danh Vọng Thanh Cao
 Chứ Đâu Như Bạc Tiền Đời
 Dìm Sâu Chủ Nó Xuống Ngồi A Tỳ
 Nó Giúp Đến Bồng Lai Tiên Cảnh
 Được Thanh Nhân, Gần Đấng Siêu Nhiên

Hết Sầu, Hết Khổ, Hết Phiền
 Đó Là Cứu Cánh Của Người Trần Gian
 Nó Không Dính, Không Lem Trần Cấu
 Như Hoa Sen Nơi Chốn Bùn Lầy
 Thơm Tho Mà Chẳng Hôi Mùi
 Nước Dơ, Sinh Thúi, Nào Sờn Lá Bông
 Xin Cô Bác Hãy Đừng Nghe Vội
 Người Viết Bài Mặc Bệnh Thần Kinh
 Nay Diên, Mai Tĩnh, Một Khùng
 Nói Mây, Nói Gió, Khó Tin Được Mà
 Đây Mặc Bệnh **ẤT MÙI** Niên Nọ
 Tại Kỳ Vân, Trong Động Hồng Quang
 Qua Năm Bính Ngọ Tháng Giêng
 Được Đưa Xuống Tận Miền Tây Phá Rừng
 Càng Chạy Chữa, Bệnh Càng Thêm Nặng
 Đến Lúc này Bất Trị Thâm Niên
 May Mà Gặp Mạng **ĐÀ HOA**
 Chọn Giao Điều Khiển Gánh Diên Hát Châu
 Đang Gấp Rút Đêm Ngày Lo Lắng
 Cho Kịp Khi Trống Linh Lôi Âm
 Khai Trương **Gánh Đại Phong Thần**
 Hát Cho Nam, Bắc, Đông, Tây, Giải Sầu
 Khi Bá Tánh Sấm **TRÂU** Cây Ruộng
 Để Làm Mùa Xây Dựng Xóm Thôn
 Nông Gia Thấy **CỌP** Về Đồng
 Giữ Gìn Điền Địa Của Nhà Chơn Âm.
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

Ngày Mười Bốn Tháng Chạp Năm Canh Tuất 1970 Hồng Quang.

Google: Cuộc Đại Tọa Hồng Quang Canh Tuất 1970.

TƯỜNG LAI HẬU THẾ
DIÊU TRÌ KIM MẪU VÔ CỰC ĐẠI TỬ TÔN
LỜI CẦU NGUYỆN THIÊN ĐỊA THƯỢNG TÒA

Cúi Xin Tam Giáo Thượng Tòa
Chúng Con Mắc Nạn Biết Mò Đi Đâu
Dương Trần Nghiệp Quả Hố Sâu
Quên Lời MẸ Dạy Mất Câu Thâm Tình
Quên Nguồn Lời Đạo Mẫu Sinh
Không Còn Hiểu Được Hồn Minh Là Ai
Suốt Đời Cam Đắng Nếm Cay
Nên Con Phải Chịu Miệt Mài Truân Chuyên
Gây Ra Nghiệp Chương Buồn Phiền
Nay Con Thức Tỉnh Đảo điên Tận Cùng
Quên Ngày Xưa Ở Diêu Cung
Quên Nàng Ngọc Nữ Quỳ Bên MẸ Hiền
Quên Đi Ngôi Vị Thánh Tiên
Quên Lời MẸ Dạy Kiền Thiên Lưu Ly
Từ Ngày Xuất Thế Ra Đi
Không Còn Nhớ Đàng Những Gì Mẹ Giao
Xuống Trần Chẳng Chịu Giời Trau
Bỏ Bê Đạo Đức Thanh Cao Chẳng Làm
Thế Trần Đã Tạo Lại Ham
Mê Trần Ấp Ủ Việc Làm Ác Gian
Làm Cho Trần Thế Mắc Nàn
Làm Cho Thần Thánh Trần Gian Rùng MÌNH
Những Lời MẸ Dạy Không Tin
Ấp Ủ Trong Mình Những Việc Phàm Nhân
Gây Ra Tội Lỗi Chấn Trần

Bây Giờ Vương Nghiệp Tan Thân Nát Hồn

MẸ Hiền Ngự Giữa Càn Khôn

Thấy Con Như Vậy Mất Hồn Mấy Khi

Đường Ngay MẸ Chỉ Không Đi

Đường Cong MẸ Cấm Con Thì Dấn Thân

Làm Cho Ánh Sáng Tiêu Lẫn

Tâm Linh Khí Điển Bỏ Thân Xác Hồn

Đúng Là Họa Phước Vô Môn

Cuối Cùng Cũng Phải Xác Hồn Tiêu Tan

Làm Đau Xót Dạ **MẪU HOÀNG**

Làm Cho Phật Mẫu Bất An Bất Lành

Đại Hồn Giờ Cũng Mỏng Manh

Cũng Vì Con Thế Việc Lành Dữ Hung

Con MẸ Sao Đại Sao Khùng

Sao Mê Sao Muội Sao Hung Quá Là

Quên Công Tái Tạo MẸ CHA

Quên Nguồn Quên Cội Quên Bà Mẫu Nghi

Quên Đường Tiên Cảnh Cung Vi

Quên Nơi Trú Ngự Vậy Thì Của Con

Để Cho MẸ Đợi Mỗi Mòn

Linh Quang Trông Ngóng Các Con Trở Về

Nào Ngờ Đợi Mãi Ủ Ê

Cuối Cùng Chỉ Thấy Con Về Một Hai

Một Là Một Gái Một Trai

Hai Là Hai Gái Hai Trai Đó Mà

MẸ Nhìn Cảm Thấy Lệ Sa

Một Ngàn Chỉ Cứu Có Mà Một Hai

Một Triệu Cứu Đấng Mười Trai
Một Tỷ Chỉ Cứu Ngàn Hai Nữ Đồng
Thôi Rồi! Hết Có Trông Mong
Ôm Chặt Vào Lòng Chỉ Có Thế Thôi
Con Hiền Nhượng Mất Mà Coi
MẸ Dạy Con Học Trau Giỏi Nữa Đi
Dù Cho Xảy Đến Điều Gì
Ở Trên Có MẸ Những Gì Cũng Qua
Đốt Hương Vái Nguyên MẸ Già
Cúi Xin MẸ Độ Con Mà Thoát Thân
MẸ Thương MẸ Dạy Thánh Thần
Giúp Cho Con MẸ Lập Thân Hội Nầy
Nam Mô LÃO TỔ ĐỨC THẦY
Chứng Lòng Con Trẻ Nơi Nầy Thành Tâm
Nam Mô ĐỨC MẸ QUAN ÂM
Con Thề Một Dạ Kiếm Tầm Đường Ngay
Nam Mô PHẬT TỔ NHƯ LAI
Con Hứa Đêm Ngày Học Đạo Thường Xuyên
Nam Mô TRỜI PHẬT THÁNH TIÊN
Con Nguyên Một Dạ Giữ Nguyên Đạo Mẫu
Nam Mô NGỌC TƯỚNG MINH CHÂU
Thầy Ở Tây Lầu Đến Dắt Con Đi
Nam Mô LÃO TỔ XÍCH MI
Ban Hành Đạo Pháp Con Thì Noi Theo
Dù Cho Lên Dốc Xuống Đèo
Con Thề Một Dạ Quyết Theo Chân THẦY
Cần Khôn Nhứt Nguyệt Chuyển Xây
Dấn Bước Chân Thầy Con Chẳng Dám Quên

Từ Đây Con Hứa Đắp Nền
Cho Đây Công Đức Để Lên Thiên Đài
Ngày Xưa Ngu Dại Nên Sai
Bây Giờ Được MẸ Tây Đài Đón Đưa
MẸ ƠI! Con Hứa Con Chừa
Thành Tâm Con Nguyện Sớm Trưa Đêm Ngày
Học Hành Đạo MẸ Hoàng Khai
Con Thề Một Dạ Không Sai Lời Truyền
Cổ Nghe Lời Của Mẹ Khuyên
Gắng Lo Học Đạo Thành Tiên Sau Này
MẸ BAN CON MỘT ĐỨC THẦY
Dạy Cho Con Học Đủ Đây Lục Căn
Dạy Con Nóng Giận Phải Dằn
Dạy Con Bỏ Tánh Gió Trăng Hung Tàn
Dạy Con Tạo Đẹp Tạo Sang
Dạy Con Bỏ Tánh Nghinh Ngang Diên Khùng
Dạy Con Đạo Đức Thánh Trung
Dạy Con Hiếu Thảo Vô Cùng Kính Vâng
Dạy Con Không Phải Một Lần
Dạy Con Trọn Cả Tấm Thân Của Thầy
Dạy Con Học Đạo Cung Tây
Thật Là Tội Nghiệp Đức Thầy Của Con
Dạy Dễ Cho Đẹp Cho Tròn
Cho Tươi Cho Tốt Để Con Thành Tài
Học Nay Để Hưởng Ngày Mai
Học Nay Sửa Đổi Thành Tài Ngày Sau
Thành Lòng Như Giấc Chiêm Bao

Hết Lòng Sẽ Được Thanh Cao Đời Đời
Dạy Con Biết Sấm Biết Thơ
Dạy Con Học Đạo Để Chờ Dự Thi
Dạy Con Không Thiếu Điều Gì
Để Cho Con Biết Đường Đi Trở Về
Hạ Màn Đáo Kiển Hồi Quê
Lập Đời Thánh Đức Không Chê Một Điều
Thầy Dạy Thầy Dắt Thầy Dìu
Thầy Khuyên Đệ Tử Chắt Chiu Từng Ngày
Thầy Thương Cả Gái Lẫn Trai
Cả Già Cả Trẻ Không Sai Điều Gì
Thầy Dạy Không Thiếu Việc Chi
Nói Năng Ngồi Đứng Điều Gì Cũng Kiêng
Thầy Dạy TU Hạnh Phải Hiền
Thầy Dạy Học Đạo Kính Kiêng Ông Bà
Một Lòng Hiếu Thảo MẸ CHA
Ngày Ngày Chặt Dạ Hiền Hòa Từ Bi
MẸ CHA Kêu Gọi Đồng Quy
Cung Nghinh Thủ Lễ Đứng Đi Đàng Hoàng
Diệt Trừ Tâm Địa Dối Gian
Bỏ Lời Nghịch Tử Phàn Nàn Cuồng Ngôn
Thầy Dạy TU **Xác Cứu Hồn**
Thầy Dạy Trọn Nghĩa Tử Tôn Lệnh Tông
Thầy Dạy Hiếu Nghĩa **Vợ Chồng**
Thương Yêu Nhường Nhịn Một Lòng Thủy Chung
Thầy Dạy Tứ Đức Tam Tòng
Phận Trai Phận Gái Thuận Tòng Trung Trinh
Tam Cang Trai Phải Giữ Gìn

Ngũ Thường Phải Biết Lễ Nghi Đàng Hoàng
Diệt Trừ Bỏ Tánh Ngang Tàng
Nói Năng Lễ Giáo Hai Hàng Cúc Cung
Phận Gái Tứ Đức Tam Tòng
Sống Thời Phải Biết Ngôn Dung Đàng Hoàng
Nói Năng Phải Đẹp Phải Sang
Cúi Đầu Thủ Lễ Đàng Hoàng Nghe Con
Đứng Đi Cũng Phải Chu Toàn
Kính Trên Nhường Dưới Phận Con Phải Làm
Bỏ Lòng Phỉ Nhổ Đối Tham
Say Mê Hiền Đức Việc Làm Hiền Lương
Uống Ăn Cũng Phải Lo Lường
Nhìn Trên Ngó Dưới Cố Nương Người Già
Gái Trai Đều Phải Xem Qua
Học Hành Lễ Nghĩa Hiểu Mà Đạo Nhân
Cơ May Mới Giống Thánh Thần
Chung Quy Học Lớp Xuất Thân Tiên Đồng
Đạo Nhân Phải Học Cho Xong
Mới Có Trong Lòng Phật Tánh Từ Bi
Dù Cho Bất Cứ Đạo Gì
Cũng Nên Học Rõ Đạo Thi Làm Người
Đạo Tiên Đạo Phật Do Người
Đạo Thần Đạo Thánh Cũng Người Đặt Ra
Trước Hết Phải Học Đạo Nhà
Đạo Nhân Đạo Nghĩa Đạo Ta Làm Người
Trẻ Già Lớn Bé Đồi Mươi
Phải Nên Học Đạo Làm Người Trước Tiên
Xong Rồi Mới Học Đạo Thiên

Đạo Phật Đạo Thánh Đạo Tiên Đạo Thần
Đạo Nào Cũng Có Nguyên Nhân
Học Rành Đắc Quả Thánh Thần Phật Tiên
Thầy MẸ Mở Cửa Kiền Thiên
Chờ Con Đắc Đạo Giữ Nguyên Linh Hồn
Đạo Nào Cũng Ở Càn Khôn
Đến Khi Đắc Đạo Thoát Hồn Bay Ra
Đạo Nào Cũng MẸ Cũng CHA
Cũng Tiên Cũng Phật Chớ Nào Khác Đâu
Học Đạo Trong Quả Địa Cầu
Tà Tà Chánh Chánh Biết Đâu Mà Lường
Chánh Tà Khắp Cả Bốn Phương
Bên Tà Bên Chánh Đo Lường Đặng Không
Chánh Tà Điều Ở Trong Lòng
Nghĩ Tà Tâm Chánh Diệt Vong Mất Liền
Tưởng Chánh Chánh Sẽ Ngồi Yên
Để Rồi Chánh Đuổi Tâm Phiền Tà Đi
Chánh Tà Cũng Chẳng Có Gì
Muốn Tà Hay Chánh Phải Thi Một Bài
Chánh Thời Hiện Đức Bi Khai
Nhân Từ Hiếu Hạnh Trung Tài Ý Thiên
Phật Tâm Đạo Nghĩa Minh Huyền
Thực Hành Ý Phật Thánh Tiên Mới Là
Còn Đây Những Ý Nghĩ Ma
Tà Thời Hung Ác Vinh Hoa Xác Hành
Bất Nhân Bất Nghĩa Bất Thanh
Bất Trung Bất Hiếu Bất Lành Bất Kiêng
Bất Tâm Bất Đạo Bất Hiền

Sát Sanh Hại Vật Tham Tiền Của Công
Tà Dâm Quyền Quý Chất Chồng
Tham Ô Mọi Thứ Giết Trong Diệt Ngoài
Sân Si Của Cải Lên Oai
Hàm Hồ Đối Trá Chuộng Tài Diệt Thân
Ham Mê Mọi Thứ Ở Trần
Quyền Cao Chức Phận Giả Nhân Đối Lòng
Ham Mê Cái Có Bỏ Không
Đối Gian Lừa Đảo Chất Chồng Tội Danh
Đó Là Tà Đạo Để Dành
Nhìn Xem Cũng Biết Ác Lành Ra Sao
Đừng Nên Phân Biệt Hai Màu
Đạo Nầy Đạo Nọ Thấp Cao Làm Gì
Tự Mình Kiểm Định Lại Đi
Tà Tà Chánh Chánh Ta Thì Chớ Ai
Chánh Tà Không Thể Bên Ngoài
Không Do Cái Đạo Mặn Chay Đổ Vàng
Bên Ngoài Bồi Đáp Rất Sang
Bên Trong Rác Rến Có Hàng Có Lô
Bên Ngoài Niệm Phật Nam Mô
Bên Trong Chứa Đựng Toàn Đồ Đối Gian
Bên Ngoài Sơn Phết Đàng Hoàng
Bên Trong Một Mối Nó Loang Đầy Minh
Tưởng Bề Ngoài Đẹp Là Xinh
Ỗ Y Như Vậy Mất Minh Về Sau
Muốn Minh Quý Đẹp Thanh Cao
Trong Ngoài Tươi Tất Cái Nào Cũng Bi

Không Cho Thiếu Sốt Điều Gì
Bi Lành Trí Dững Khắc Ghi Trong Lòng
Có Thời Coi Thể Là Không
Không Thời Như Có Bên Trong Bên Ngoài
Có Thời Là Có Trần Ai
Không Thời Lại Có Liên Đài Tây Phương
Có Thời Là Có Cái Thường
Không Thời Là Có Cái Nương Sau Này
Có Thời Là Có Cái Thay
Không Thời Lại Có Đài Mây Linh Hồn
Có Thời Là Có Bất Tồn
Không Thời Lại Có Cái Hồn Linh Quang
Có Thời Là Có Trần Hoàn
Không Thời Lại Có Hào Quang Đủ Màu
Ước Mơ Con Học Cho Cao
Con Thi Cho Kịp Để Vào Thánh Nhân
Lập Đời Thánh Đức Cũng Gần
Cố Lo Gìn Giữ Lập Thân Khoa Này
Nhìn Lên Thì Có Tổ Thầy
Nhìn Xuống Thì Có Đủ Đây Đồng Môn
Nếu Con Muốn Cứu Linh Hồn
Muốn Về Với Mẹ Càn Khôn Ngũ Hành
Thì Con Phải Ráng Làm Lành
Phải Hiền Phải Thảo Phải Thanh Phải Hòa
Nhân Từ Đức Độ Kính Cha
Nghĩa Tình Phải Giữ Ôn Hòa Từ Bi
Nghịệp Trần Đem Đến Điều Gì
Vui Lòng Đón Nhận Xả Đi Cho Rồi

Người Đời Chửi Mắng Móc Mòi
Ta Thời Nhận Lãnh Không Hồi Việc Chi
Nếu Ai Đem Đến Điều Gì
Thuận Thời Mô Phật Nghịch Thì Hỷ Hoan
Không Nên Cãi Vã Phàn Nàn
Tại Vì Kiếp Trước Con Mang Rất Nhiều
Con Làm Nhân Thế Kêu Rêu
Kiếp Này Con Phải Nhận Điều Trả Vay
Nghịch Trả Không Phải Một Ngày
Trả Hoàn Trả Mãi Đẳng Cay Cũng Đành
Không Nên Than Vãn Cao Xanh
Phải Nên Cam Chịu Tu Hành Mới Qua
Đốt Hương Van Vái Ông Bà
Trước Kia Vay Nghiệp Nay Đà Phải Mang
Giờ Đây TU Hạnh Đàng Hoàng
Để Con Chuộc Lỗi Quả Mang Bên Mình
Đêm Ngày Giữ Giới Trì Kinh
Học Hành Chánh Pháp Siêu Sinh Nghiệp Trần
Dấu Rằng Cực Khổ Tắm Thân
Con Nguyên Một Dạ Tọa Nhân Đức Lành
Bỏ Lời Cãi Vã Cạnh Tranh
Tuân Lời Phật Dạy Giữ Thanh Lòng Mình
Nhị Thời Công Đức Đẳng Trình
Tuân Theo Giáo Pháp Khai Minh Đàng Hoàng
Tâm Thời Phải Giữ Cho An
Công Trình Sắp Đặt Giáo Hàng Tử Tôn
Tứ Thời Phải Giữ Công Ngôn
Thuận Hành Thiết Lập Tiếng Đồn Bay Xa

Cung Nghinh Thủ Lễ Ông Bà
Trọn Lành Tử Tế Học Mà Công Phu
Lên Xe Lên Lọng Xuống Dù
Học Hành Cực Khổ Công Phu Phải Hành
Thuận Lòng Mới Thấy Cao Xanh
Giữ Tròn Ngủ Thức TU Hành Tinh Thông
Thấy Khuyên Nam Nữ Một Lòng
Tuân Theo Lời Dạy Giữ Trong Lòng Minh
Lập Đời Thánh Đức Vương Minh
Chúa Thánh Quay Minh Giáo Thị Toàn Dân
Không Còn Kẻ Sở Người Tần
Không Còn Ác Bá Hung Dân Lộn Vào
Không Còn Bên Thấp Bên Cao
Không Còn Thiện Ác Hai Màu Trắng Đen
Không Còn Phân Biệt Sang Hèn
Không Còn Bốc Lột Bon Chen Gạt Lường
Ngài Ban Ngọc Tướng Minh Vương
Trị Đời Thánh Đức Lo Lường Thiên Cơ
Báo Dân Lập Quốc Kính Thờ
Người Dân Thánh Đức Thảnh Thơi Muôn Phần
Đó Là Đắc Đạo Thánh Nhân
Đời Đời Hưởng Phước Muôn Phần Sáng Trong
Thiên Cơ Chí Định Thánh Tông
Phổ Minh Kính Chúa Thượng Phong Hồi Trào
Đến Thời Như Giấc Chiêm Bao
Hành Thiện Ngày Nào Đắc Quả Thánh Nhân
Hào Quang Chiếu Sáng Tam Vầng
Uy Nghi Chấp Chưởng Thọ Thân Ngũ Hành

Lập Đời Hóa Hóa Sanh Sanh
Nhờ Trước TU Hành Nay Đặng Trùng Minh
Cũng Nhờ Phật Mẫu Nghĩ Tình
Ban Ngài Ngọc Tướng Khai Minh Thượng Triều
Ra Công Dạy Dỗ Chắt Chiu
Sắp Xếp Đủ Điều Nhân Thiện Hoàng Minh
Cũng Nhờ Thầy MẸ Nghĩ Tình
Giáo Truyền Đạo Pháp Chúng Sinh Tận Tường
Cúi Đầu Cảm Tạ MẪU VƯƠNG
Khai Thị Chỉ Đường Vạn Đám Con Mê
Tinh Thông Biết Nẻo Lối Về
Nếu Không Vương Bấy Thảm Thê Dương Trần
Hồn Vùi Xác Chẳng Yên Thân
Đắc Quả Thánh Thần Có Đặng Được Đâu
Kính Ngài Ngọc Tướng Minh Châu
Giáo Thế Quay Đầu Đắc Quả Thánh Nhơn
Ân Sâu Nghĩa Nặng Chẳng Sờn
Con Nguyên Một Dạ Không Quên Ổn Ngài
Nhờ Người Dẫn Đạo Hoằng Khai
Hóa Pháp An Bày Xác Thể Hoàn Thân
Nay Con Đạt Quả Thánh Thần
Cũng Nhờ Thể Xác Kim Thân Của Ngài
Hộ Phù Vượt Khỏi Thiên Tai
Vạn Điều Nghiệp Chướng Cũng Ngài Cứu Cho
Kim Thân Ngài Xuống Thế Đò
Mở Đường Chỉ Lối Con Lo Học Hành
Ngày Nay Mới Được Rạng Danh
Ổn Ngài Ví Tợ Cao Xanh Biển Trời

Dẫu Rằng Thần Thánh Khấp Nơi
Không Bằng Giáo Thị Một Lời Ngài Khuyên
Ngài Dem Chơn Lý Giáo Truyền
Dựng Lên Pháp Đạo Kiền Thiên Lưu Ly
Ngài Khuyên Nam Nữ Đồng Trì
Đắc Thành Chánh Pháp Dự Thi Mần Nầy
Ngài Là Một Bạc Cha Thầy
Dắt Dìu Ác Thiện Chung Quay Một Đường
Đến Ngày Xuất Hiện Thánh Vương
Thầy Trò Sum Hiệp Một Đường Hồi Cung
Sư Đồ Tôi Chúa Trùng Phùng
Lập Thành Ngôi Thứ Vương Cung Đủ Hàng
Xưa Rày Nghe Tiếng Thiện Hoàng
Minh Châu Tái Xuất Trần Gian Giáo Trình
Chữ **Hoàng** Gắn Với Chữ **Minh**
Chữ **Châu** Gắn Với **Lục Châu Hòa Bình**
Chữ **Thiện** Trị Quốc Lai Sinh
Hiền **Lành** Đạo Đức Chúa Minh Ra Đời
Chúng Thần Ai Nấy Ngần Ngơ
Trước Kia Trần Thế Không Ngờ Ngài Sao
Ngài Là Cửu Ngũ Chí Cao
Chưa Biết Ngày Nào Nhờ Được Hoàng Vương
Xưa Kia Không Hiểu Tận Tường
Bảo Ngài Ma Quái Quỷ Vương Dối Lòng
Nào Ngài Tâm Đạo Hư Không
Dắt Dìu Nhân Kiệt Một Lòng Thẳng Ngay
Dạy Khuyên Gái Sắc Trai Tài
Hành Nhân Tạo Thiện Học Bài Ngũ Công

Ngài Dâng Trọn Cả Tấm Lòng
Mà Người Hiền Sỹ Học Trong Học Ngoài
Học Đạo Mà Dạy Bi Ai
Học Thiện Mà Cả Gái Trai Nản Lòng
Học Nhân Mà Chẳng Cố Công
Học Rồi Lại Đổ Xuống Sông Giang Hà
Học Đạo Mà Khẩu Ba Hoa
Thuận Thì Tôi Học Không Thà Tôi Đi
Ngài Không Nản Chí Điều Gì
Thấy Người Không Chịu Lo Thi Ngài Rầu
Dẫu Rằng Ai Bỏ Đi Đâu
Lòng Ngài Cứ Vẩn Vái Cầu Quay Lưng
Ngài Không Muốn Học Nữa Chừng
Để Rồi Bỏ Lỡ Bước Chân Ra Ngoài
Thì Là Đau Khổ Lắm Thay
Dứt Đời Phải Chịu Bi Ai Khổ Sầu
Ngài Thương Nên Mới Lo Âu
Mong Chúng Quay Đầu Hành Thiện Hết Đi
Hạ Màn Dự Hội Kỳ Thi
Bất Cứ Việc Gì Ngài Cũng Liệu Toan
Ngài Lo Cho Việc Sống Còn
Nhưng Mà Tất Cả Các Con Phụ Lòng
Không Lo Nghĩ Kỹ Tử Vong
Cứ Lo Tranh Chấp Chặt Chồng Tội Mang
Thương Thay Đại Đức Thiện Hoàng
Cũng Vì Nhân Thế Mà Mang Nỗi Niềm
Dạy Đạo Giới Luật Trữ Nghiêm
Thì Làm Nhân Sỹ Mất Niềm Tự Do

Mất Hồn Mà Chẳng Chịu Lo
Cứ Lo Mất Việc Đòi Co Làm Gì
Sợ Rằng Mất Lốp Dự Thi
Mà Không Lo Tính Cứ Bì Người Ta
Nói Rằng Lốp Lốp Hằng Hà
Chúng Sanh Bá Tánh Ai Mà Học Đâu
Hơi Nào Cúi Lạy Vọng Cầu
Ta Sao Minh Vậy Hơi Đâu Sửa Hoài
Mất Công Thiện Niệm Trường Chay
Toàn Dân Bá Tánh Có Ai Như Minh
Ngày Học Đêm Tối Trì Kinh
Mất Giờ Rảnh Rỗi Bực Minh Biết Bao
Thầy Nghe Nước Mất Tuôn Trào
Học Trò Như Vậy Làm Sao Đắc Thành
Thiện Tâm Không Chịu Để Dành
Đối Gian Mối Móc Thực Hành Thường Xuyên
Ham Mê Dục Vọng Ảo Huyền
Làm Thầy Tâm Trí Đảo Diên Trăm Phần
Khó Mà Có Thể An Thân
Cố Gắng Lăn Lăn Bòn Mót Đồ Nhi
Đến Nay Sắp Mãn Nhiệm Kỳ
Rước Người Hạnh Đức Dắt Đi Một Đường
Còn Người Mê Muội Vô Phương
Làm Sao Cứu Đặng Một Đường Hồi Cung
Sư Đồ Khó Thể Trùng Phùng
Lập Đời Thánh Đức Nhập Cung Minh Hoàng
Người Thành Rất Đẹp Rất Sang
Lập Đời Thánh Đức Vua Ban Nam Đình

Huyền Vi Hóa Hóa Sinh Sinh
Ban Người Đắc Đạo Oai Linh Nhiệm Mầu
Thầy Trò Tu Hạnh Đã Lâu
Đến Nay Đắc Đạo Đặng Cầu Chúa Tôi
Minh Hoàng Xuất Hiện Cứu Ngôi
Giáo Truyền Thánh Tướng Ban Bồi Thần Dân
Ngày Nay Đến Đó Cũng Gần
Mau Mau Tu Sửa Lập Thân Kịp Kỳ
Long Hoa Đại Hội Dự Thi
Ước Mơ Tất Cả Chung Quy Một Đoàn
Nơi Gương Chân Tướng Thiện Hoàng
Học Hành Đạo Pháp Mở Mang Cho Minh
TU Thời Phải Có Niềm Tin
Học Thành Tiên Pháp Oai Linh Nhiệm Mầu
Dứt Đời Bá Tánh Năm Châu
Lục Nguyên Đại Hội Bắt Cầu Cứu Giang
Chúa Vương Trị Quốc Minh Hoàng
Hiền Từ Đức Độ Hào Quang Sáng Ngời
Thương Dân Mến Tướng Tiên Cơ
Tâm Ngài Huyền Diệu Vô Bờ Từ Bi
Minh Hoàng Lập Chúa **Hương Kỳ**
Khắc Lên Năm Chữ Uy Nghi Rõ Ràng
Chữ **VÔ** Không Tựa Thiên Quang
Không Màu Không Sắc Không Màng Phú Vinh
Chữ **LƯỢNG** Tha Thứ Niệm Tình
Thần Dân Sai Sốt Khai Minh Giáo Truyền
Chữ **ĐẠI** Cai Trị Thánh Tiên
Thượng Phong Cứu Ngũ Uy Quyền Chúa Tôi

Chữ **TỬ** Mọi Việc Đã Rồi
Khoan Hồng Tha Thứ Chúa Tôi Một Nhà
Chữ **BI** Lòng Dạ Hải Hà
Thương Yêu Tất Cả Mọi Nhà Thần Dân
Bêu Lên Năm Chữ Thượng Tàng
Để Cho Tất Cả Thánh Nhân Hưởng Nhờ
Dương Lên Trước Điện Lá Cờ
Khắc Ghi Năm Chữ Tôn Thờ Mọi Nơi
Đó Là Kỳ Lệnh Lập Đời
Sống Vui Tất Cả Con Thờ Đắc Thành
Nhìn Lên Hối Đấng Cao Xanh
Chúng Con Đắc Đạo Ban Hành Gì Đây
Bao Năm Học Đạo MẸ Thầy
Chắt Chiu Bòn Mót Đủ Đây Công Dư
Từ Ngày Nhập Đạo Bái Sư
Thuận Hành Giáo Pháp Mọi Người Phong Sao.

Đây Là Lời Cầu Xin Của Những Vị Đắc Quả Thánh Nhân Trong Thời Mạt Pháp.

**NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.
CHÚA THÁNH RA ĐỜI**

Âm Vang Thấm Thoát **Đài Cao**
Thấy Người Trí Dũng Hoàng Bào Sáng Tươi
Ngài Nhìn Rồi Mỉm Miệng Cười
Toàn Dân Thánh Đức Vui Tươi Không Là
Nhìn Ngài Trên Chiếc Long Xa
Ngài Ra Dấu Hiệu Mọi Nhà Cúc Cung
Âm Vang Trống Đổ Thùng Thùng
Toàn Dân Thánh Đức Quỳ Chung Thẳng Hàng

Nghe Ngài Đọc Hiệu Ký Ban
Phong Danh Ban Tước Trong Hàng Thánh Nhân
NHỨT BAN Đại Sứ Cơ Tần
Công Hầu Hưởng Dẫn Toàn Dân Thánh Hiền
Hào Quang Tam Sắc Quy Nguyên
Đứng Đầu Thượng Quốc Ban Truyền Quân Cơ
Ấn Vương Ban Chiếu Lệnh Cờ
Cho Ngài Đại Sứ Tần Cơ Nắm Quyền
Uy Nghi Không Khác Thánh Tiên
Hào Quang Tam Sắc Chứng Quyền Nhứt Ban
Nhứt Ban Chứng Đắc Một Hàng
Nhiều Vị Được Hưởng Bảng Vàng Thượng Phong
Minh Hoàng Hiệu Lệnh Đọc Xong
Nhiều Vị Chứng Quả Thuận Lòng Lui Ra.
Đó Là Tấn Phong Nhứt Ban Đạo Quả Cao

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

NHỊ BAN Trung Phẩm Nghi Hòa
Cân Đai Áo Mào Uy Nga Sáng Ngời
Quản Hành Thánh Sỹ Thi Thơ
Chăm Lo Thủ Quốc Giáo Thờ Thánh Nhân
Vương Ban Nhị Sắc Sáng Ngần
Hào Quang Lấp Loáng Xuất Thân Của Người
Nhị Quang Sáng Lạng Tốt Tươi
Quản Thúc Muôn Người Ở Chốn Vương Cung
Học Thơ Văn Pháp Thánh Tòng
Do Người Hưởng Dẫn Hội Chung Một Kỳ
Minh Hoàng Sắc Lệnh Chiếu Ghi
Ấn Vương Đóng Dấu Tức Thì MỆ BAN

Nhị Ban Chứng Đắc Một Hàng
Vị Nào Cũng Được Vương Ban Vui Mừng
Nhứt Cung Nhứt Kính Nhứt Tuân
Thuận Hành Thánh Chúa Vui Mừng Lui Ra.
Đó Là Sắc Phong Nhị Ban Đạo Hạnh Bạc Trung

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

TAM BAN Gia Tướng Đồng Hòa
Chăm Coi Vạn Chỗ Cung Hoa Vương Triều
Đông Tây Nam Bắc Quý Yêu
Giữ Hòa Từng Lớp Lo Điều Thánh Dân
Mỗi Nơi Đều Có Tướng Thần
Gác Canh Mỗi Chỗ Hộ Thân Thánh Hiền
Hào Quang Nhứt Sắc Truyền Ban
Cho Toàn Các Vị Trong Hàng Tam Phong
Giữ Thời Nam Bắc Tây Đông
Minh Hoàng Ban Thưởng Hết Trong Một Hàng
Hào Quang Nhứt Sắc Thưởng Ban
Ấn Vàng Phê Chiếu Trong Hàng Mừng Vui
Thọ Lãnh Tất Cả Cáo Lui
Tam Phong Mọi Việc Xuất Mùi Trầm Hương.
Đó Là Sắc Phong Tam Ban Cho Người Tâm Đạo Kém.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

Bây Giờ Đến Lượt **Dân Thường**
Bước Vào Giữa Điện Đáng Thương Vô Cùng
Nhứt Tôn Nhứt Kính Nhứt Cung
Quỳ Ngay Chánh Điện Mà Run Vô Lường
Thật Là Nhìn Thấy Đáng Thương
Tưởng Là Mất Cả Con Đường Hồi Quy

Trước Kia Sao Chẳng Lo Thi
Chạnh Lòng Lùi Bước Không Trì Giới Kinh
Ham Mê Phú Quý Động Tình
Bỏ Bê Công Việc Học Kinh Đêm Ngày
Có Học Mà Chẳng Chịu Sãi
Học Qua Học Lại Ở Ngoài Mà Thôi
Học Đạo Mà Chẳng Trau Giồi
Học Đạo Ngó Thấy Hời Ôi Vô Cùng!
Tâm Học Mà Dạ Còn Hung
Không Lo Giữ Vững **Tam Tòng Ngũ Công**
Học Rồi Lại Đổ Xuống Sông
Giáo Truyền Lại Học Nửa Trong Nửa Ngoài
Hôm Nay Khó Thể Thành Tài
Làm Sao Phong Tước Hoằng Khai Thánh Hiền
Cũng Nhờ Con Có Chút Duyên
Đem Bạc Cửa Tiền Bố Thí Vạn Dân
Lập Nhiều Công Đức Chốn Trần
Đến Đời Thánh Đức Giữ Thân Xác Hồn
Nếu Không Khó Đến Ngọc Môn
Làm Sao Gặp Được Thánh Tôn Minh Hoàng
Tuy Con Không Đẹp Không Sang
Nhưng Nhờ Đạo Đức Trần Hoàn Lâu Nay
Chúng Con Quỳ Trước Điện Đài
Nay Ban Tất Cả Gái Trai Thánh Hiền
Ít Nhiều Con Cũng Có Duyên
Đạo Không Thành Đạt Đức Liền Theo Tay
Minh Hoàng Ban Chiếu Chỉ Dài
Toàn Dân Trăm Họ Chúa Nay Phán Truyền

Đức Thầy Phước Cũng Có Duyên
Minh Hoàng Ban Thưởng Thánh Hiền Dân Tôi
Ban Cho Bát Ngọc Nhứt Ngôi
Y Vàng Lấp Lánh Trau Giồi Phước Duyên
Nay Phong Con Đặng Phước Hiền
Từ Nay Ráng Học Đạo Tiên Trở Về
Ban Con Một Kiển Một Quê
Dân Hiền Đất Thánh Dựa Kề Chúa Minh
Hằng Hà Sa Số Đồng Tình
Tạ Ơn Chúa Thánh Khai Minh Hải Hà
Từ Đây Tất Cả Nhứt Gia
Nghe Lời Chúa Phán Thuận Hòa Với Nhau
Thánh Nhân Chỉ Có Một Màu
Không Hơn Không Kém Không Cao Không Hèn
Không Còn Lấn Áp Bon Chen
Không Giành Không Giựt Sang Hèn Thứ Chi
Dù Cho Tất Cả Món Gì
Người Có Ta Có Chớ Chi Mà Giành
Thánh Nhân Mọi Việc Chí Thành
Các Việc Tranh Giành Những Kiếp Vừa Qua
Chúng Dân Sống Khổ Quá Mà
Nhớ Hồi Lúc Trước Thì Ta Mất Hồn
Đời Nầy Làm Tử Làm Tôn
Làm Dân Chúa Thánh Hưởng Tồn Thâm Niên
Thân Tâm Tươi Sáng Diệu Huyền
Ban Hành **Tuổi Thọ Ngàn Niên** Hưởng Nhờ
Ngày Thì Học Vấn Kinh Thư
Đêm Thì Đếm Số Sao Trời Bao Nhiêu

Khai Trường Mở Hội Dắt Dìu
Dân Thần Thánh Đức Chắt Chiu Từng Ngày
Vào Trường Có Ghế Có Ngai
Có Người Hướng Dẫn Dạy Bài Tiên Cơ
Mở Lớp Để Học Về Trời
Để Người Thánh Đức Ước Mơ Tiên Đồng
Lớp Này Dạy Học Tinh Thông
Dạy Người Đắc Quả Tiên Đồng Về Sau.

Đó Là An Bày Cho Người Dân Thánh Đức
Đạo Kém Nhưng Có Phước Đức Cao.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.
GIỚI TOÀN DÂN THÁNH ĐỨC BƯỚC VÀO TRƯỜNG

Oai Nghiêm Y Bạch Hoàng Bào
Bước Vào Lớp Học Nhìn Cao Hết Hồn
Ngó Lên Thấy **Mẫu Càn Khôn**
Tươi Cười Vui Vẽ **Nhìn Hồn** Con Thơ
Mẫu Nói Mẫu Đợi Mẫu Chờ
Mấy Ngàn Niên Thế Con Thơ Mới Về
Tất Cả Lớp Học Ủ Ê
Tủi Lòng Xúc Động Tràn Trề Lệ Châu
Toàn Lớp Thiện Niệm Cúi Đầu
Chúng Con Tưởng Đã Mất Câu Mẫu Từ
Vào Trường Bái Lễ Nhập Sư
Nào Ngờ Gặp MẸ Tươi Cười Hỷ Hoan
Chúng Con Tưởng Mất Nẻo Đàng
Nay Nhờ Có MẸ Vững An Vô Cùng
MẸ Ngồi Chễm Chệ Ung Dung
Trước Đền Lớp Học Vô Cùng Chiếu Quang

Các Con Nay Gặp Mẫu Hoàng
 Cũng Nhờ Phước Đức Con Mang Bên Mình
 Lập Đời Thánh Đức Hiển Linh
 Nay Con Gặp MẸ Chứng Minh Xưa Làm
 Làm Nhân Làm Đức Rất Ham
 Làm Người TU SỸ Việc Làm Hiền Lương
 Thấy Con Dựng Hội Đáng Thương
 Ở Giữa Học Đường Thánh Chúa Trị Ngôi
 Nay MẸ Mở Lớp Phấn Hồi
 Con Vào Tiên Đạo Trau Giồi Pháp Môn
 Đắc Thành Thọ Hưởng Trường Tôn
 Đời Đời Kiếp Kiếp Tử Tôn Sáng Ngời
 Ngày Thì Con Chép Kinh Thơ
 Đêm Khuya Thiền Định Hồn Thời Hồi Thiên
 MẸ Con Mẫu Tử Kiên Thiền
 Người Dạy Người Học Vui Nguyên Một Nhà
 Vang Rền Cả Lớp Tiếng Ca
 Nghĩa Tình Mẫu Tử Ôn Hòa Sao Ngươi
MẸ Con Đã Gặp Nhau Rồi
MẸ Dạy Con Học Ôi Thôi Vui Mừng!
Đó Là Người Dân Thánh Đức Vào Trường Gặp MẸ
Khai Thị Vui Mừng Bất Chợt Gặp Vua Minh Hoàng Xuất Hiện.
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.
MINH HOÀNG GIÁ ĐÁO
 Bất Chợt Tiếng Trống Giữa Lừng
 Thánh Quan Vương Tướng Bước Chân Vào Trường
 Bốn Bên Nồng Nặc Trầm Hương
 Quan Thần Thánh Đức Mở Đường Chúa Minh

Minh Hoàng Tiến Đến Trường Đình
Cúc Cung Kính Lễ Mẫu Linh Giáng Trần
Bẩm Thưa Mẫu Hiện Kim Thân
Đạo Trường Chúa Thánh Thần Dân Đón Mừng
Lập Triều Trị Quốc Thanh Hưng
Tôi Chúa Đón Mừng Hoàng Mẫu Giáng Lai
Minh Hoàng Nay Lập Cửu Ngai
Cũng Do MẸ Sắp Từ Rày Đó Thôi
Minh Hoàng Chúa Thánh Thần Tôi
Đều Do MẸ Thưởng Ban Ngôi Thánh Hiền
Cúi Xin HOÀNG MẪU Ban Truyền
Món Ăn Thức Uống Thánh Tiên Sau Này
Chúng Con Tôi Chúa Trò Thầy
Nhờ MẸ Ban Rải Đủ Đây Tồn Sinh
MẸ Cười Âu Yếm Đượm Tình
Chúng Con Tôi Chúa Trường Sinh Cả Đời
Món Ăn Là Của Huyền Cơ
Đào Hồng Thủy Ngọc Đang Chờ Ngoài Kia
Một Quả Thì Đặng Một Thừa
Ba Trăng Mới Hưởng Trái Kia Một Lần
Hưởng Vào Khắp Cả Kim Thân
No Hoài No Mãi Đến Gần Ba Trăng
Thủy Kia Cũng Uống Một Lần
Uống Vào Mát Mẻ Kim Thân Sáng Ngời
Thủy Này Bích Ngọc Huyền Cơ
Các Con Dùng Hưởng Mát Thời Một Trăng
Hưởng Nhiều Thân Miệng Nặng Quần
Làm Cho Tất Châu Thân Khó Hòa

Đây Là Pháp Thuật MẸ Già
Vấy Tay Một Cái Con Mà Nhìn Đi
Hồng Đào Ngọc Thủy Thiếu Chi
Món Ăn Thức Uống Con Thì Hưởng Chung
Dân Tôi Gặp Chúa Phải Tùng
Nghiêm Trang Tận Tụy Cúc Cung Đàng Hoàng
Đây Là Ngôi Vị Thiên Ban
Toàn Dân Thánh Đức Huy Hoàng Thuận Vương
Minh Hoàng Quý Trước Học Đường
Bẩm Thừa Hoàng Mẫu Gia Vương Thế Nào
Hợp Chung Riêng Biệt Ra Sao
Một Ngôi Một Vị Hay Vào Ở Chung
Lệnh Ban Của MẸ Phải Tùng
Chúng Con Tận Tụy Cúc Cung Vâng Lời.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

MẪU HOÀNG BAN THƯỜNG

MẸ Hiền Đáp Lại Văn Thơ
Các Con Được Phát Ngôi Nơi Đàng Hoàng
Cửu Vương Đài Ngọc Cẩm Vàng
Ban Cho Chúa Thánh Minh Hoàng Trị Ngôi
Chín Tầng Cửu Ngũ Hấn Hồi
Hào Quang Ngũ Sắc Chúng Tôi Phụng Hành
Đền Vàng Cao Thấu Trời Xanh
Bốn Bên Bích Ngọc Xây Quanh Mây Vàng
Tứ Vương Cung Điện Nghiêm Trang
Mỗi Nơi Mỗi Cửa Chạm Vàng Thiên Cương
Còn Nơi Chính Giữa Trung Ương
Một Luồng Điện Sáng Hộ Vương Minh Hoàng

Minh Châu Ngọc Bích Thiên Ban
Đặt Ngay Chí Đỉnh Cửu Tầng Mây Xanh
Chín Tầng Đều Đẹp Đều Lành
Xông Ra Mùi Khói Hương Thanh Ngát Ngào
Bốn Bên Quang Sắc Phủ Bao
Kết Thành Một Đám Muôn Màu Hào Quang
Ban Cho Vương Chúa Minh Hoàng
Thiên Phong Thọ Ký Trước Hàng Thánh Tiên.

Vua Minh Hoàng Thọ Ký.

**NAM MÔ VÔ THƯỢNG HƯ KHÔNG ĐỊA MÃU
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.**

Còn Đây Tất Cả Thánh Hiền
Đạo Cao Đức Lớn Ban Nguyên Một Tòa
Đắc Công Đắc Quả Ban Cho
Quần Thần Văn Võ Hai Tòa Ngang Nhau
Tả Hữu Thủ Túc Một Màu
Hai Bên Kề Cận Ngôi Cao Minh Hoàng
Tòa Đài Rất Đẹp Rất Sang
Phong Hàm Tấn Tước Phò Hoàng Chúa Minh
Mỗi Khi Có Việc Cung Đình
Hai Bên Tả Hữu Tấu Xin Minh Hoàng
Hai Tòa Lộng Lẫy Nghiêm Trang
Nay Phong Chức Tước Mẫu Hoàng Ký Giao
Ban Cho TU Sỹ Đạo Hạnh Cao Bậc Nhất.

**NAM MÔ VÔ THƯỢNG HƯ KHÔNG ĐỊA MÃU
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.**

Tấn Phong Tiên Trước Hậu Sau
Cho Người Đắc Đạo Liệt Vào Bạc Trung
Đức Ân Cũng Có Thập Tùng
Đạo Hành Cũng Giữ Giới Trung Luật Trời
TU Hành Cố Gắng Đến Nơi
Chấp Chưởng Tôn Thờ Giáo Đạo Tôn Nghiêm
Có Công Tầm Đạo Kiếm Tìm
Nay Phong Tiên Hậu Uy Nghiêm Nhị Tòa
Long Lan Ánh Sáng Rất To
Tòa Vàng Sau Trước Ban Cho Thánh Hầu
Trước Tiên Ngọc Bích Kim Châu
Đặt Ngay Chính Giữa Tòa Lầu Cung Dinh
Hậu Sau Ở Cuối Cung Đình
Ban Luồng Quang Điện Ngay Dinh Hậu Thành
Tiền Hậu Rất Thanh Rất Thanh
Ra Vô Trong Thành Phải Có Lệnh Ban
Hôm Nay Sắc Lệnh MẪU HOÀNG
Tấn Phong Tiên Hậu Tòa Vàng Ngụy Nga
Chiếu Phê Sắc Lệnh Mẹ Già
Ấn Thiên Đóng Dấu Nhận Là Bạc Trung
Còn Đây Lốp Lốp Trùng Trùng
TU Hành Hạ Đẳng Ngồi Chung Một Trường.
Ban Cho TU Sỹ Đạo Hạnh Cao Bạc Nhì.
NAM MÔ VÔ THƯỢNG HƯ KHÔNG ĐỊA MẪU
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

Tâm Đạo Kém Tai Ương Nguy Khốn
Mở Đạo Thời Hỗn Độn Sơ Khai
Đường Đạo TU Kém Đức Kém Tài
Không Đắc Quả Gái Trai Lộp Lộp
Bởi Xưa Kia TU Không Sum Họp
Nên Hôm Nay Chắc Ít Óp Nhiều
Tưởng Đâu Là Tất Cả Con Tiêu
May Nhờ Con Chắt Chiu Công Đức
Đến Đời Tàn Hiếu Câu Trung Thực
Sửa Tắm Thân Đạo Đức Tâm Lành
Lúc Trước Kia Cũng Có Sát Sanh
Nay Tỉnh Ngộ Tu Hành Lại Kém
Lúc Trước Kia Hung Hăng Đâm Chém
Nay Đáo Đầu Bức Rệm Mền Thừa
Thấy Thương Thay Nên MẸ Mới Chừa
Sợ Con Trẻ Dây Đưa Bất Hối
Nghiep Đời Sau Gây Ra Nhiều Tội
Nay Mẫu Nghi Mới Vội Cứu Hồn
Đưa Vào Thành Thánh Chúa Thiên Tôn
Để Hưởng Phước An Tồn Vĩnh Cửu
Nay Các Con Vào Trường Hội Đủ
Sẵn Dịp Đây Khẩu Vụ Ban Ra
Lệnh Mẫu Vương Ban Hết Trẻ Già
Nam Với Nữ Con Mà Hóa Trẻ
Nước Cam Lộ Quan Âm Mát Mẻ
Rải Nhành Dương Con MẸ Sáng Ngời
Tất Cả Già Nay Đẹp Trẻ Thơ
Con Quỳ Xuống Nghe Chờ Ban Thưởng

Không Thế Ban Ngồi Quyền Lệnh Tướng
Cũng Không Ban Lọng Phướn Cờ Đào
Mà Ban Hành Tất Cả Như Nhau
Ban Con Trẻ Dân Trào Thánh Đức
Tất Cả Con Từ Đây Trung Trực
Ban Các Con Một Bực Tấn Phong
Làm Người Dân Đất Thánh Một Lòng
Hưởng Ân Đức Cao Tông Minh Chúa
Ban Các Con Ngồi Đền Kết Lụa
Ánh Sáng Quang Bao Tủa Ngôi Đền
Một Ngôi Là Một Trẻ Đứng Lên
Tất Cả Con Vào Đền Mà Ở
Được Tấn Phong Đắc Lợi Muôn Phần
Liệt Các Con Vào Bậc Thánh Ân
Cung Nghinh Chúa Quần Thần Văn Võ
Cả Đạo Tràn Các Con Nghe Rõ
Nay MẸ Phong Ban Tở Dặn Dò
Ngôi Vị Nầy MẸ Đã Ban Cho
Kể Từ Đây Không Lo Chi Hết
Chị Em Con Bây Giờ Giống Hết
Ở Uống Ăn Đến Chết Cũng Còn
Hoa Quả Đào Thủy Ngọc Ban Con
Cùng Chung Hưởng Lo Tròn Tiên Giáo
Nay Mọi Điều MẸ Đã Phán Bảo
Tất Cả Con Thuận Thảo Một Lòng
Lệnh Phán Truyền MẸ Đã Tấn Phong
Mau Đến Nhận Quy Tông Thánh Chúa
Cấm Y Phục Toàn Là Tơ Lụa

Mặc Vào Thân Sáng Sủa Chiếu Ngời
Nay MẸ Hiền Cho Các Con Thơ
Tấm Y Phục Lụa Trời Chiếu Sáng
Nhìn Các Con Mặt Mây Sáng Láng
MẸ Vui Lây Trong Khoảnh Giờ Này
Chúc Các Con Hồi Tây Giá Đáo
Ráng TU Hành **Trai Hiền Gái Thảo**
Nay Các Con Đắc Đạo Thánh Nhân
Ráng Một Bước Nửa Gần Với Mẫu
Kỳ Thi Này Các Con Tạm Đâu
Ráng Tiên Phong Theo Dấu MẸ Hiền
Bây Giờ Thánh Sau Sẽ Đặng Tiên
Hồi Cung Mẫu Kiền Thiên Vọng Bái
Nay Đạo Trường Có Người Chỉ Dạy
Phần **Nữ Nhi** Học Phải Quan Âm
Cùng Cửu Thiên Chín Bà Thánh Mẫu
Mọi Bút Tích Phép Truyền Cẩn Đẩu
Dạy Các Con Hiểu Thấu Luật Trời
Rồi Dạy Con **Hóa Phép Điền Thơ**
Trong Sáu Khắc Biết Thời Sau Trước
Cửu Lệnh Bà Dạy Con Thêu Lược
Cửu Nương Nương Mỗi Bước Giáo Trình
Dạy Con Học Phép Tắc Chánh Minh
Dạy Các Con Cung Nghinh Thiên Quốc
Ngài Quan Âm Giáo Truyền Chơn Thật
Lòng Từ Bi Mỗi Bậc Sáng Ngời
Rồi Dạy Truyền Niệm Chú Định Cơ
Ban Chơn Pháp Biết Thời Tám Hướng

Dạy **Định Tâm Ngồi Thiền** Quán Tưởng
Pháp Truyền Âm Mỗi Hưởng Rõ Tường
Tai Nghe Thời Đến Tận Tây Phương
Nhãn Nhìn Thấy Vạn Đường Vạn Nẻo
Tâm Từ Bi Vạn Đường Bất Héo
Không Còn Nghe Ma Réo Quỷ Rên
Vào Đạo Trường Ghi Tuổi Ghi Tên
Cho Các Bà Tấu Lên Ngọc Đế
Rồi Các Con Lập Lời Tuyên Thệ
Quyết Hồi Tâm Đáo Lễ Thiên Đình
Học Làm Sao Ngọc Đế Chứng Minh
Đàn Ngọc Nữ Cung Đình Chứng Đắc
Còn Phần Nam Có Người Dẫn Dắt
Dạy Cho Con Phép Tắc Đàn Hoàng
Ban Hai Ngài Giáo Thị Trấn An
Một Vị Là **Thiên Tôn Nguyên Thi**
Dạy Cho Con Đủ Tài Đủ Trí
Ban Phép Mẫu Cho Các Con Trai
Phép Định Thần Của Ngài Nguyên Thi
Để Diệt Tâm Ma Tà Bá Kỵ
Cân Đầu Vân Phép Trí Thông Hành
Nhãn Nhĩ Đều Thấu Tận Mây Xanh
Dạy Các Con TU Hành Tiên Pháp
Cố Ra Công Theo Ngài Quy Hạp
Học Vạn Môn Vạn Pháp Của Ngài
Một Vị Nữa Mới Đúng Cả Hai
Dạy Các Con Trai Tài Trí Dũng
Một Vị Này Dạy Con Cung Phụng

Lão Tổ Sư Danh Hiệu Bồ Đề
Pháp Giáo Truyền Đáo Kiển Hồi Quê
Giúp Các Con Cạn Kê Tiên Giới
Tuy Lúc Đầu Con Còn Bỡ Ngờ
Nhưng Không Sao MẸ Đợi Con Mà
Quyết Một Lòng Gặp MẸ Cùng CHA
Để Mẫu Tử An Hòa Thiên Quốc
Hai Vị Thầy Dạy Con Tột Bực
Sẽ Giúp Con Vạn Vật Sau Này
Mau Cúi Đầu Lạy MẸ Cung Tây
Nay Mọi Việc Giải Bày Phân Tỏ
Các Con MẸ Gái Trai Hiểu Rõ
Đừng Đắm Chìm Sa Đọa Nghe Con
Cố Vươn Lên Tiên Pháp Cho Tròn
Đừng Để Giống Những Con Trong Khố
Vừa An Bày Đạo Trường Tiên Pháp.

NAM MÔ VÔ THƯỢNG HƯ KHÔNG ĐỊA MẪU
LUẬT THIÊN ĐIỀU PHÂN XỬ VẠN LINH

Đúng Lúc Đó Ấn Vàng MẸ Vỡ
Lập Tức Tung **Hỏa Khố** Lên Trời
MẸ Than Rằng: “Ức Kiếp Hỡi Ơi!”
Nhìn Vạn Con Trên Trời Rơi Xuống
Vạn Ức Hồn Từ Đây Nhiều Nhuộng
Lệ MẸ Tuôn Đôi Mắt Dầm Dề
Lập Đời Rồi Con Đại Thảm Thê
Không Thể Đặng Chung Về Một Cõi
Luật Tuân Hườn Xử Con Phạm Tội
Năm Tràn Đây Vạn Lối Vạn Nơi

Thế Xác Trần Bầm Dập Tả Tơ
Còn Hồn Trẻ Đợi Chờ Phong Hỏa
Chết Rồi Con Linh Hồn Bị Đọa
Tiểu Hồn Con Nhập Hỏa Tan Tành
Nhìn MẸ Hiền Than Với Cao Xanh
Vạn Xác Con Tiêu Thành Tro Cốt
Rốt Ráo Đời Không Còn Một Hột
Tưởng Lộc Bồn Bầy Tốt Còn Ba
Nào Ngờ Đâu Thảm Hại Quá Mà
Giờ Tính Kỹ **Còn Ba Mất Bảy**
Hồn Con MẸ Đâu Phải Là Giấy
Thieu Hỏa Rồi Cả Thảy Còn Chi
Cao Xanh Ơi! HOÀNG MẪU DIÊU TRÌ
Giờ Phải Khóc Người Đi Kẽ Ở
Lời MẸ Dạy Trước Kìa Không Nhớ
Để Bây Giờ Em Ở Chị Đi
Toàn Chúng Sanh Con Mẹ Diêu Trì
Chỉ Cứu Đặng Ba Thì Mất Bảy
Thượng Đế Ơi! Trời Cao Có Thấy
Vạn Ưc Con Như Giấy Tiêu Hồn
Còn Đâu Là Ánh Sáng Càn Khôn
Còn Đâu Là Tử Tôn Cháu Chắt
Ngày Trước Kìa Mở Đường Dẫn Dắt
Dạy Các Con TU Tắt Nam Thành
Nhưng Con Nào Cũng Cạnh Với Tranh
Không Chịu Lo TU Hành Giải Thoát
Để Bây Giờ Rên La Nhỏ Giọt
Nhìn Các Con Muốn Toát Linh Hồn

Học Đạo Mà Bất Nghĩa Vô Môn
Để Bây Giờ Linh Hồn Bị Nhốt
Ngày Xưa Học Hẹn Mai Hẹn Mốt
Để Bây Giờ Ủ Dột Tâm Linh
MẸ Có Thương Tha Thứ Lượng Tình
Cũng Không Thể Hoàn Minh Tổng Kiến
Nay Các Con Sắp Vào Hỏa Diệm
Để MẸ Đưa MẸ Tiễn Một Lần
Chị Em Con Đắc Quả Thánh Dân
Được Tấn Phong Quan Thần Danh Tước
Sao Các Con Lại Không Làm Được
Vì Hồn Ta Bất Chước TU Hành
Làm Như Vậy Giờ Được Rạng Danh
Đâu Có Khổ Nằm Khoanh Trong Khố
Ngày Xưa Kia TU Hành Bất Ngộ
MẸ Dạy Truyền Giả Bộ Nghe Theo
Vắng MẸ Rồi Học Thói Leo Trèo
Danh Với Lợi Công Đeo Tội Lỗi
Mẹ Dạy Con Đêm Ngày Sám Hối
Nào Ngờ Con Đã Dối MẸ Hiền
Để Bây Giờ Hồn Xác Không Yên
Hồn Bị Trói Xác Nghiền Ra Nước
MẸ Dạy Con Mà Không Làm Được
Con Không Màng Hưởng Phước Về Sau
Đến Hôm Nay Tài Nào Cứu Gỡ
Dẫu MẸ Xin Lên Tới Trời Xanh
Cũng Không Thể Đem Đến Điều Lành
Đành Nhìn Con Nằm Khoanh Trong Khố

Bị Giam Cầm MẸ Đây Ước Độ
Bảy Ưc Niên Đau Khổ Muôn Phần
Thôi Hết Đời Vạn Ưc Kim Thân
Bị Hỏa Khố Diệt Lân Diệt Hết
Diệt Cho Hồn Các Con Tiêu Hết
Vạn Ưc Lân Giống Hệt Như Nhau
Lửa Thiên Kia Phủ Khắp Ba Màu
Vàng Xanh Đỏ Đốt Sao Thiêu Cháy
Dầu Các Con Muôn Vàn Cúi Lạy
Cũng Không Sao Cải Được Ý Thiên
Ngàn Đau Khổ Đem Đến MẸ Hiền
Đốt Thiêu Hết Hồn Tiên Của Mẫu
Không Còn Phân Ra Thân Ra Dầu
Thật Đau Lòng Hoàng Mẫu Con Ôi!
Việc Xử Phân Cũng Đã Định Rồi
Ấn Thiên Vương Ban Hồi Một Tiếng
Hỏa Khố Kia Bắt Đầu Xoay Chuyển
Tiếng Hét Vang Khắp Cả Mọi Miền
Làm Bầu Trời Đảo Lộn Không Yên
Nhìn Con Đại Nằm Yên Trong Khố
Thật Náo Nê Tung Ra Máu Đỏ
Tiếng Rên La Tột Độ Cung Đình
Thôi Còn Gì Tử Tử Sinh Sinh
Chị Em Con Đứng Nhìn Lệ Đổ
Vạn Ưc Con Nằm Trong Hỏa Khố
Biết Chừng Nào Mới Hộ Đem Ra
Hai Thiên Thân Sắc Phục Kiết Già
Khiêng Hỏa Khố Bay Ra Nam Đỉnh

Đó Là Do Trời Cao Có Lệnh
Đốt Ác Nhân Đến Chín Muôn Lần
Thì Còn Gì Hồn Trẻ Kim Thân
Đại Hồn Mẫu Tiêu Gân Muốn Hết
MẸ Đứng Nhìn Con Như Đã Chết
Phải Ngày Xưa Giống Hệt Như Nhau
Thì Đâu Có Máu Đào Tuôn Chảy
Hồn Con Hiện Đốt Cháy Ra Tro
MẸ Đau Đớn Dày Vò Thân Thở
Ngôi Vị Nầy Ngày Nay MẸ Phế
Không Đủ Quyền Phát Huệ Kim Thân
Còn Bao Nhiều Là Thánh Ở Trần
Nhìn Thấy Đó Lập Thân MÀN Chốt
MẸ Giã Từ Con Thờ Nhỏ Giọt
Chúc Các Con Ráng Đoạt Tiên Đồng
Chiếu Lệnh Nầy MẸ Đã Phán Xong
Giờ Rút Điển Quy Tông Thượng Cổ
Nếu Con Nghĩ MẸ Già Quá Cố
Thì Ráng Lo TU BỔ THI TÀI
Khai Đạo Trường Sắp Đặt Cả Hai
Bồ Đề Tổ Thiên Tôn Nguyên Thi
Thầy Dạy **Nam** Nhứt Trường Huấn Thị
Còn Quan Âm Đại Sỹ Đại Từ
Cùng Cửu Phẩm Nương Hoa Thánh Mẫu
Dạy Nữ Nhi Nhị Trường Học Tấu
Để Noi Theo Những Dấu Chân Ngài
Ước Mơ Rằng **Bên Gái Bên Trai**
Đều Trở Lại Thiên Đài Thượng Quốc

Những Lời Nầy Nói Lên Chân Thật
Chúc Toàn Dân Thánh Quốc Đấng Triều
MẸ Phản Hồi Quang Diệu Tiêu Diêu
Về Thọ Ký Thiên Điều Cất Chúc.

**NAM MÔ VÔ THƯỢNG HƯ KHÔNG ĐỊA MẪ.
LUẬT THIÊN ĐIỀU PHÂN XỬ MẪU HOÀNG
TẠI VÌ MẸ CHƯA TRÒN MẪU MỤC
DẠY ĐÀN CON TẠO ĐỨC THÊM NHIỀU**

MẸ Chưa Tròn Mẫu Tử Chết Chiu
Không Thọ Lãnh Con Nhiều Hưởng Phước
Lãnh Nhiệm Kỳ MẸ Không Làm Được
Để Tấn Phong Chức Tước Công Thần
Chưa Làm Tròn Con MẸ Thánh Nhân
Đến Đời Tàn Tiêu Gần Muốn Hết
Nhìn Ngó Con Lửa Thiêu Đốt Chết
MẸ Đâu Còn Giống Hệt Như Xưa
Nay Thiên Nhiên Ngọc Đế Thượng Thừa
Cất Chúc Mẫu Không Chừa Ngồi Thứ
Mấy Ngàn Năm MẸ Đã Đoán Dự
Đến Hồi Nầy Phải Xử Vạy Thôi
Mấy Ngàn Năm MẸ Đã Tính Rồi
Các Con Chết MẸ Thời Đã Hết
Chờ Đợi Con Nên Thường Mỗi Một
Cuối Cùng Rồi Cứu Hết Đấng Đâu
Mấy Ngàn Năm MẸ Đứng Địa Cầu
Lòng Nào Nuột Ấu Sầu Lo Lắng
Vì Các Con Nghiệp Trần Quá Nặng
Nên MẸ Hiền Lắng Lặng Sầu Tây

MẸ Ra Tay Đêm Ngày Bảo Vệ
Hộ Các Con Không Kể Thân Mình
Toàn Con Hiền Ai Nấy Không Tin
Tâm U Tối Vô Tình Gây Quả
Nay Lập Đời Con Hiền Bị Đọa
Hỏa Khố Kia Nhốt Cả Sanh Loài
Trong Mười Phần Cứu Đặng Ba Thôi
Đành Phải Chịu Tiêu Rồi Hết Bắp
Nhắc Đến Con Lệ Trào Tuôn Chảy
Nay Lập Đời MẸ Phải Xa Con
Hồn MẸ Tiêu Là Trẻ Không Còn
Mất Chức Phẩm Cung Son Hoàng Mẫu
Vì Ngày Xưa MẸ Hiền Kính Tấu
Xin Ngọc Hoàng Đóng Dấu Ra Đi
Xuống Trần Gian Lãnh Hiệu Diêu Trì
Giúp Con MẸ Quy Y Giải Thoát
Nếu Hạ Màn Các Con Đổ Đạt
Dứt Hạ Ngươn Màn Chót Con Thành
Thì MẸ Hiền Đạt Điểm Hóa Thanh
Được Sắc Phong MẸ Thành Vương Mẫu
Còn Nếu Con Tu Hành Không Đâu
Thì Làm Sao Dám Tấu NGỌC HOÀNG
Trước Cung Đình Lãnh Lệnh Hạ San
Giờ Trở Lại Hai Bàn Tay Trắng
Luật Của Trời MẸ Mang Tội Nặng
Phải Xử Phân Ngay Thẳng Thiên Điều
Dù Đại Hồn Của MẸ Xử Tiêu
Cũng Không Có Một Điều Than Oán

MẸ ĐOÁN LÀ MẸ MANG KIẾP NẠN
DỨT HẠ NGƯƠN TIÊU VẤN THIÊN HỒN
KHÔNG CÒN GÌ MẪU TỬ CẦN KHÔN
NAY PHẢI MẤT ĐẠI HỒN VƯƠNG MẪU
DẪU MẸ HIỀN CÓ XIN CÓ TẤU
VIỆC CON TU RỚT ĐẬU RÕ RÀNG
ĐẬU BA PHẦN RỚT BẢY KÊU OAN
THÌ LÀM SAO MẪU HOÀNG KHÔNG TỬ
PHÁN THIÊN ĐIỀU MẸ VÔ TÍCH SỰ
LUẬT THIÊN NHIÊN QUYẾT XỬ TIÊU HỒN
MẤT THẨM QUYỀN MẤT HIỆU TỬ TÔN
MẤT CHỨC PHẬN CẦN KHÔN HOÀNG MẪU
PHẢI CÁC CON LO TU THI ĐẬU
THÌ NGÀY NAY MẸ TẤU NGỌC HOÀNG
KHỎI NÃO PHIỀN MẪU TỬ THAN VẠN
KHÔNG CÒN PHẢI CƠ HÀN LUY KHỔ
PHẢI TRƯỚC KIA CÁC CON GIÁC NGỘ
THÌ HÔM NAY MẸ HỘ CON VỀ
MẪU TỬ MINH HIỆP TẠI CUNG QUÊ
TÌNH MẸ CON CẠN LỄ ẮN CẦN
NÀO NGỜ CON NGHIỆP TRẦN QUÁ NẶNG
THÌ LÀM SAO MẸ DẪN CON VỀ
MẸ ĐAU BUỒN CON TRẺ Ử Ê
TẠM BIỆT CON MẸ VỀ NHẬN LỖI.

NAM MÔ DIÊU TRÌ KIM MẪU VÔ CỰC ĐẠI TỬ TÔN.
NAM MÔ VÔ LƯỢNG ĐẠI TỬ BI A DI ĐÀ PHẬT.

TƯỜNG LAI HẬU THẾ

DIÊU TRÌ KIM MẪU VÔ CỰC ĐẠI TỪ TÔN

Nhứt Tâm Phát Nguyên Chí Bồ Đề

Hành Giả Nhận Thức Đáo Kiến Quê

Hồn Lai Bốn Tánh Xin Từ Hóa

Ngạt Ngạt Thiên Nhiên Họa Bất Duyên

Trùng TU Thể Tánh Thiên Hồn Đáo

Thập Họa Bất Cam Giải Tích Ân

Hồi Nguyên Bốn Nguyên Lai Diện Ý

Đạt Hàng Trí Giáo Bốn Cổ Quy

NAM MÔ VÔ LƯỢNG ĐẠI TỪ BI A DI ĐÀ PHẬT.

(1 ỨC = 100.000; 7 ỨC Niên = 700.000 Năm)

HIỆN ĐẠO CỦA ÔNG THANH SĨ

Kinh kệ cần lo tiếp tục truyền,

Tĩnh hồn bá tánh giác sâu miên;

Bỏ đi lối sống theo ma quỷ,

Tìm đến đường sanh cõi PHẬT TIÊN.

Công lớn ngọc vàng đâu dám sánh,

Đức cao tước lộc khó so duyên;

Hỡi ai nói chí theo THẦY, TỔ.

Kinh kệ cần lo tiếp tục truyền.

Sám Giảng Người Đời-Q5-6-8

Q5: ...Định Mão Thánh Chúa nói ngời,

Thìn Tỵ Ngài ngồi ngai vị chưa an.

Canh Ngũ mới ngự chánh đàn,

Nói cho bá tánh liệu toan tu hành...

Năm năm sáu tháng cơ hàn,

Quí vương gây loạn nào an thế trần...

Quý Dậu có Phật Ta bà,

Vạn dân thiên hạ nhà nhà ấm no.

CẨM NANG THƠ CỦA ĐỨC ĐIỀU-TRÌ KIM-MẪU

Cơ Thiên-Lý Ngọc-Hoàng định luật,
Điển huyền-vi Vô-Cực chuyển khai,
Sắc ban Phật Mẫu tỏ bày,
Linh truyền nam nữ, gái trai hản tường.
Điều Cung Điện là nguồn gốc cội,
Trì Lục Kinh thoát khỏi sông mê,
Kim Ngôn tình MẸ chân khai,
Mẫu chờ con đại, tái-tê lòng già.
Ban ấn linh Kỳ Ba chuyển chót,
Truyền Tâm Kinh cứu vớt tử-linh.
Khai truyền Thiên lộ lược-trình,
Thông tri Lý Đạo rõ tình thâm-ân.
Linh chơn xưa tiên căn Mẫu tạo,
Tánh siêu-phạm thông Đạo Thiên Tiên.
Gốc căn chiếu rọi diệu-huyền,
Cội nguồn ân-đức MẸ hiền rải ban.
Căn tánh Đạo hoàn toàn thanh-khiết,
Xưa Cung Vi chẳng biết mùi đời,
Linh hồn sáng rọi vị ngôi,
Căn tiên Bích-Ngọc là nơi Cửu-Trùng.
Khá tinh-ngộ, đại hùng minh-mẫn,
Tri phụng hành bốn phận cho tròn,
Tiếp lời Mẫu dạy sắt son,
Linh Trời tuân mạng, bảo toàn nguyên nhân.
Thức tâm nội mê trần mộng-ảo,
Tĩnh trí lo tâm Đạo Vô-Vi,
TU thân, dưỡng tánh kiên-trì,
Hành Cơ Thiên Luật, Mẫu thì ban ơn.

Đắc bửu-pháp tiền căn nên Thánh,
Thành thật TU mới rảnh nghiệp duyên,
Đạo Chơn chẳng mền bạc tiền,
Quả lành gặt hái, qui-nguyên phản hồi.
Dự Kim-Khuyết Hội Trời Tam Giáo,
Hội Tam Thanh điểm đạo linh căn,
Long-Đình Bửu-Ngọc Tứ Ân,
Hoa sen đua nở, mừng căn thiện lành.
Kỳ tuyển lựa thực-hành mới quý,
Ba lần khai mở Hội Tam-Thiên,
Con ơi! nghe MẸ chỉ truyền,
Rán lo TU niệm, khởi phiền về sau.
Lòng tự-đắc, tự-cao đẹp bỏ,
Đường công danh hiệp đó rồi tan,
Tồn chi mà vội mơ màng,
Cơ Trời báo ứng, hành tàng kết hung.
Con của MẸ thủy chung Đạo lý,
Thì sau này cao quý chi bằng,
Ngọc ngà, châu báu hưởng thân,
Cũng không so sánh cho bằng Đạo Tâm.
Cơ Bá Đạo, dễ lâm tà mị,
Nếu không tri Đạo Lý chánh-truyền.
Trau dồi tánh mạng căn-nguyên,
Vội nghe chẳng xét Đạo truyền lầm mê.
Khó đạt Đạo trở về với MẸU,
Màn vô minh hữu-lậu phủ dày,
Muôn màu sắc tướng nhiễm say,
Dựng hình Tiên Phật, đổi thay khó lường.
Cần thấu-triệt con đường Thiên-lý,
Chữ KHÔNG KHÔNG ngự trị tâm hồn,
Phép tài ảo-thuật bàng môn,
Thần thông biến-hóa mê hồn đắm say.

Nó cũng giỏi biện tài đạo lý,
Nhưng sự hành ý-chí khác xa.
Con cần thấu-triệt chánh tà,
Trong thân ngũ tạng, ngũ ma lâu đời.
Muốn TU tỉnh, chịu nhồi, chịu khảo,
Tur-tưởng lành, giữ Đạo nhưt Tâm,
Rõ thông ma-nghiệp khỏi lầm,
Trong thân bửu-pháp kiếm tâm đầu xa.
Lìa Sắc-Tướng, thân ta đừng nhiễm,
Dù mọi điều thúc liễm muốn ăn,
Tạm dùng chẳng nghĩ xác trần,
Tùy duyên hóa độ, nuôi thân TU hành.
Nghĩ sự Đạo đạt thành trước nhưt,
Làm việc gì mẫu mực xét phân,
Chớ nên tin bướng làm càng,
Đọa thân uổng kiếp, nghiệp mang linh hồn.
Tình Mẫu-Tử thương con MẸ dạy,
Chớ MÊ, Hồn tiêu hoại mai sau,
Xử phân định luật Thiên-Tào,
Mẹ mong Nam Nữ bước vào đường TU.
Chớ để cho mây mù nghiệp chướng,
Làm mê hồn mang vương trả vay,
Luật hình thưởng phạt chẳng sai,
Đau lòng tình MẸ, gái trai hản tường.
Con nào biết lo đường đạo-đức,
Mẹ vui mừng tức-trục bên con.
Siêng năng lập đức bảo tồn,
Cứu nguy nhân-loại mê hồn trầm-luân.
Biết phận sự, con đừng than thở,
Đạo muôn đời nhắc nhở danh thơm.
Nhục vinh chẳng nghĩ mất còn,
Chỉ cần sứ-mạng lo tròn MẸ ban.

Dầu Đạo Pháp gian nan khổ cực,
Hay đắng cay nghiệp-lực khảo nhồi,
Một lời thệ nguyện con ơi,
Thần minh chứng-giám, Đất Trời rõ thông.
Chớ chán nản, thay lòng đổi dạ,
Muốn đắc thành Đạo quả, phải HÀNH,
Truân chuyên thử thách tồn sanh,
Là đường tiến-hóa, luật hành người TU.
Chớ nghĩ tới Giận, Thù, Oán ghét,
Chí Đại-Hùng, học phép Từ-Bi,
Đức ân vạn sự khó bì,
Dầu cho lao khổ, sá gì bản thân.
Thương nhớ MẸ, phải cần lo Đạo,
Mới xứng danh con thảo RỒNG Tiên,
Đáp đền Thất Tổ, Cứu Huyền,
Sanh thành Phụ-Mẫu tại miền trần gian.
Dù khanh tướng giàu sang khó sánh,
Phật Thánh Tiên dụng tánh thảo hiền,
Nghiệp đời dù lắm oan khiên,
Thành lòng TU niệm, MẸ hiền giải oan.
Cơ Tái-Tạo sẵn sàng cận gấp,
Chớ chần chờ để lấp tánh linh,
Trận đồ Bát Quái luật hình,
Ngũ Hành vận-chuyển, nhân-sinh điều tàn.
Lòng MẸ đã rải ban chỉ dạy,
Nếu con nào còn cãi Luật Trời,
Chẳng lo TU-niệm chiều moi,
Thì đừng trách MẸ vậy thời chẳng thương.
Màn Ma Quỷ còn đương trà trộn,
Phật Thánh Tiên lẫn lộn hồng-trần,
Đề tùy duyên kiếp độ nhơn,
Dễ gì gặp Đạo Chánh Chơn kỳ này.

Luật Kinh Phật tỏ bày nơi trước,
Đòi lộn kiếp, mực thước khó dò,
Tử sanh thập loại nhỏ to,
Đầu thai báo quả khó đo được lòng.
Bất kể sự Tổ Tông đạo-đức,
Mang lớp người ngũ trược Tâm Ma,
Ham làm những sự gian tà,
Đâu còn kể đến Ông Bà Tổ Tiên.
Cứ chỉ biết bạc tiền, danh lợi,
Rồi tung-hoành gây tội chẳng cần,
Giết người, cướp của muôn dân,
Bạo tàn độc ác, khó phân chơn tà.
Bởi Sắc Lệnh Thiên-Hoàng ân xá,
Cũng là kỳ trả quả nghiệp căn,
Chuyển xoay định luật Công Bằng,
Khảo nhồi, thưởng phạt kiếp căn đời cùng.
Sự chọn lựa Hiếu Trung kỳ chót,
Con khá lo tròn một Đức Ân,
Chớ ham mê sự hồng trần,
Buộc ràng nghiệp quả, kiếp căn đọa đầy.
Rồi gặp cảnh họa tai khó cứu,
Cần định tâm hấp-thụ điện-quang,
Nghiệm-suy thấu-triệt trần-hoàn,
Trong cơ sàng sẩy lớp màn đau thương.
Các con nghĩ cho tường tận kẻ,
Nếu không thì tình MẸ xa con,
Đau lòng của MẸ tạo hồn,
Dưỡng nuôi ấp ủ bảo tồn linh-quang.
Khi con xuống trần gian lập hạnh,
Bị ngũ ma dụ tánh mê trần,
Đâu còn nhớ kiếp tiền căn,
Tuổi tên Mẹ tạo thượng tăng Hư-Vô.

Mãi gây tạo cuộc đời nghiệp quả,
Chịu luân-hồi vay trả không ngừng,
Con ơi! Lòng MẸ buâng-khuâng,
Nhớ con, trông đợi, tìm phương cứu nần.
Sợ đến ngày chiếu màn Đại-Hội,
Rồi các con chịu tội trước Tòa,
Công Đồng Tam-Giáo chẳng tha,
Luật hình sửa trị khó mà an thân.
Bị sa đọa, trầm-luân địa-ngục,
Bây ức niên mới được đầu thai.
Lâm trần nghiệp quả trả vay,
Cũng như mặt kiếp đời nay tận cùng.
Vì chỗ đó nên rồi tình MẸ,
Chẳng để cho con trẻ lạc lầm,
Chuyên Cơ điển-pháp huyền-thâm,
Chỉ nguồn gốc cội để tầm căn xưa.
Màn Tam-Giáo lọc lừa đạo quả,
Trên Tam Thiên Lục Bá xuống trần,
Bàng môn tả đạo dụ căn,
Hại con của Mẫu mê trần còn đầu.
Nhắc đến đây MẸ sầu linh-tử,
Mãi theo đời quên sự thâm-ân,
Linh-quang gốc cội tiền căn,
Ngôi xưa phế bỏ, nghiệp trần đeo mang.
Sự vay trả trần gian chồng vợ,
Tình thâm ân con nữ phụ vong,
Chiếu theo Luật Đạo Cộng Đồng,
Thì con bất hiếu, khó mong bảo tồn.
Quên mất TÁNH, chơn hồn giá-trị,
Cứ mê làm ma quỷ, lợi danh,
Sanh, Già, Bệnh, Tử hiểu rành,
Mà sao con mãi đua tranh theo đời?

Phê bỏ Đạo, quên lời MẸ dạy,
 Còn dọc ngang tranh cãi, bất tin,
 Nghe theo tà mị phạm tình,
 Tắm thân tiêu hoại, hồn linh ngục tù.
 Hễ vào cảnh âm u đen tối,
 Biết bao giờ thoát khỏi Sông Mê,
 Sanh Tâm ngu muội nặng nề,
 Biết đâu Chánh-Pháp trở về Thiên Cung.
 Cơ Ân-Xá tận cùng màn chót,
 Phật Thánh Tiên cứu vớt linh-hồn.
 Ráng nghe lời MẸ, bớ Con!
 Đức tin vững chắc bảo toàn hậu lai.
 Xét cho kỹ lời ngay lẽ thật,
 Dầu khảo nhồi, Tâm Phật đừng loì.
 Yêu Ma dù có lắm lời,
 Ngọt ngon dụ-dỗ theo Đời thì không.
 Thề nhứt quyết một lòng vì Đạo,
 Hưởng muôn đời sáng tạo Linh-Quang.
 Ngọc châu bửu-pháp Đạo Vàng,
 Trong thân sẵn có, bảo toàn chơn linh.
 Dù tài phép yêu tinh có giỏi,
 Lòng Đức Tin cứng cỏi cố gìn,
 Đạo là Chơn-Lý cao-minh,
 Đạo không Sắc Tướng hữu-hình ngoài thân.
 Đời mạt-kiếp dương-trần hỗn loạn,
 Chúng mưu mô đủ hạng lắm con,
 Tạo hình, dựng cốt, mê hồn,
 Vẽ tranh Tiên Phật để con lạc lầm.
 Khá biết chỗ **Đạo Tâm** quan-trọng,
 Pháp Vô-Vi mở rộng Thần Quang,
 Chiếu soi Nhật Nguyệt hành-tàng,
 Đắc thông ngũ-tạng bảo-toàn tánh linh.

Chuyên nội thân, Tâm mình định trí,
Ngồi quán-thông Pháp-Lý Chơn Không,
Hoặc là đi, đứng, nằm lòng,
Cũng luôn chuyên pháp mới thông nhiệm-mầu.
Ngoài Sắc Tướng có đâu là Đạo,
Con cần nên kiểm-thảo cho tường,
Kéo làm Ma Đạo phô-trương,
Mượn KINH, bày LÝ, gạt lường nhân-sinh,
Chúng qui kẻ, giả hình Tiên Phật,
Xung vị ngôi làm trật Đạo nhân,
Bùa linh, thuốc lú mê hồn,
Để cho chúng khiến các con theo Tà.
Nếu chẳng nghe những lời thêu dệt,
Chúng đủ tài làm chết chẳng chơi,
Không TU tin-tưởng Phật Trời,
Để hành-thiện Đức khó thời vượt qua.
Màn lừa lọc Sư Tà, Ngoại đạo,
Ra tranh tài Tam Giáo Phật Tiên,
Giả hình, giả tướng tưởng hiền,
Mà lòng thâm độc chẳng hiền nghe con!
Ví như Mẫu chúng còn bôi bác,
Cho Mẫu đây vào hạng đạo tà,
Con ơi! Lòng MẸ thiết-tha,
Ai sanh, ai tạo vậy mà vật chi?
Đủ vật-chất để thì nuôi-duỡng,
Cho ấm thân có được tu hành,
Sanh tâm lòng dạ bất lành,
Chê bai Phật-Mẫu, phải đành đọa thân.
Dù mang kiếp làm Tăng cũng thế,
Vô lễ còn khi dễ, kiêu căng,
Phật nào dạy thói ngang tàng?
Bất tri Chơn-Lý, đọa mang ngục hình.

Cơ Ân-Xá mặc tình thế sự,
Muốn nói chi ngôn-ngữ chẳng kiêng,
Sau này đừng có trách phiền,
Thần quan tả hữu ghi liền chẳng sai,
Tâu Thượng-Đế, các Ngài Tam-Giáo,
Chiếu Luật Hình xử Đạo kỳ này,
Long Hoa Đại-Hội hoằng-khai,
Đạo nào Chánh-pháp Như-Lai chơn-truyền.
Con của MẸ ráng hiền, nhần-nhục,
Rèn đức-ân phủ phục Bệ Rồng,
TU là TU Tánh, TU Lòng,
Chớ dùng TU Tướng mà hòng đắc chi.
Cơ Đại-Hội kỳ thi đã tới,
Lập đức ân thân mới vững còn,
Một lòng vì MẸ sắt son,
Ráng lo hành Đạo bảo-toàn kiếp căn.
Đừng sa ngã cõi trần con nhỉ,
Để ma vương, lũ quỷ đất hồn,
Sa vào trận địa bàng môn,
Háo danh trục lợi chẳng còn mạng thân.
MẸ thương con vì căn MẸ tạo
Nên khai truyền Lý Đạo chơn minh
Đó là cốt-nhục thâm-tình
Để làm mới Đạo, chơn linh mịt mờ.
Dầu Bá Đạo, TÂM thời duy nhất
Các con cần rõ Luật hành-trì
Mặc đời thế sự thị phi
Tu hành chớ nệ những gì khó khăn.
MẸ nhìn thấy dương trần nam nữ
Mãi chứa lòng hung dữ, ngang tàng
Quên căn MẪU tạo Tiên Ban
Xuống trần đục lợi, nghiệp mang chất chồng.

Nữ phụ bạc quên lòng Từ Mẫu
 Từ ngàn xưa MẸ tạo chơn linh
 Nắn con nên vóc nên hình
 Linh quang bát bửu trong mình vạn năng.
 Đủ phép báu phi đẳng huyền diệu
 Để các con tự liệu xuống trần
 Lập công bồi đức tiền căn
 Giúp đời hậu thế, lập thân đạo hiền.
 Đi ngang qua động tiền Giáo chủ
 Tây Bá Hầu chẳng hỏi, bái chào
 Ỡ mình con Mẹ thiên cao
 Chê Ngài giả tướng, chẳng vào lễ nghi.
 Tội vô lễ, Ngài thì oán giận
 Trốn Mẹ hiền xuống tận cõi đời
 Lũ ma hoá phép vạy thời
 Nhập Tâm con trẻ, mê đời tạo gây.
 Cho linh tử đắm say mùi tục
 Để thỏa lòng giận tức Bá-Hầu
 Cũng là phạm luật Thiên cao
 Cho nên ở mãi trần lao hại đời.
 Chiếu **Kỳ Ba**, Luật Trời mở Hội
 Lập Đạo mau cứu rỗi linh căn.
 Thoát nơi nghiệp quả hồng trần
 Được về **bốn ức** nguyên nhân phục châu.
 Nay đến Hội hoàn-cầu xoay chuyển
 Đại Phong Thần lựa tuyển linh căn
 Chọn con hiền-đức nghĩa nhân
 Rõ tri ngũ dục trong thân diệt trừ.
 Mới thoát khỏi cuộc đời mê muội
 Lo TU hành chuộc tội căn xưa
 Long Hoa Tam Giáo lọc lừa
 Chuyển Cơ Thánh-Đức Đại-Thừa qui căn.

Các con khá tinh-thần giác-ngộ
Luyện tâm-hồn tự độ mê si
Vâng lời của MẸ TỪ-BI
Giữ Tâm Trung Hiếu Lễ nghi cho tròn.
Lập công quả một bồn đức hạnh
Dụng công phu sửa tánh dữ hiền
Công trình gắng chí cần chuyên
TAM CÔNG trọn vẹn thành TIÊN tại trần
Đạo chơn lý Quân Thần trọng đại
Khá phục hồi hoán cải tâm linh
Ơn Cha nghĩa Mẹ thâm tình
Ơn Thầy nghĩa Chúa hy sinh cho tròn
Cổ thực-hiện bảo-toàn Chơn-Lý
Biết, không Hành, cũng chỉ hoài công
Giang-sơn gấm vóc non sông
Phải đâu riêng hưởng, để mong lợi quyền.
Phật đâu để người hiền mắc đọa
Kẻ ác hung vương họa chẳng sai
Dù cho mưu-kế sắp bày
Cũng không qua khỏi được ngay Luật Trời.
Nếu không sớm kịp giờ tỉnh ngộ
Để đến ngày thiên số định kỳ
Xác trần bỏ lại còn chi
Hồn linh ngơ ngẩn, sầu bi đọa đầy.
MẸ nói trước con nay liệu lấy
Rồi sau này khỏi phải trách phiền
Cuộc trần lắm nỗi đảo điên
Không nghe lời MẸ, chỉ phiền đọa sa.
Cơ thưởng phạt Kỳ Ba đã rõ
Luật Thiên điều chẳng có vị tư
Dù con lãnh sứ-mạng Trời
Mà làm sai luật cũng thời bị răn.

Hoặc các bậc Ni, Tăng học Đạo
Gây uy-quyền hay tạo tội trần
Cũng đều bị Luật trị răn
Tùy theo nghiệp tội, xử phân công bình.
Luật Tiên-Hoá vô hình đào-thải
Chớ mê đòi ngu đại hững hờ
Bây giờ chưa thấy làm ngơ
Chừng khi họa tới, khó thời cứu nguy.
Đòi ngu muội biết gì còn mất
Sự trăm năm chưa chắc trường tồn
Biết tri thời-vận mới khôn
Đừng như để chết, chưa chôn chờ giờ.
MẸ tỏ hết bao lời châu ngọc
Các con cần TU học nghiêm suy
Dù bao cay đắng sá chi
Sợ lòng chẳng trợn những gì ân sâu.
Khắp thế-giới hoàn-cầu vận-chuyển
Máy Cần Khôn linh-hiễn Cơ-quan
Thất Sơn bảo ngọc lâu vàng
Là Cơ lập Hội Minh Hoàng xử phân.
Đến ngày đó linh căn tề tựu
Nghe phán truyền đầy đủ chẳng sai
Bao nhiêu nhân sĩ nước ngoài
Thấy đều châu chực trước Ngai Bệ Rồng.
Có Tam Giáo Cộng Đồng phân xử
Công quả tròn được dự KIM GIAI
Bằng gây tội lỗi đọa đầy
Vào nơi ngục thất, khổ thay xác hồn.
Con ơi! Sự mất còn, thành bại
Cũng do lòng khôn đại mà ra
Căn Tiên đừng để làm Ma
Uổng công MẸ tạo sanh ra Chơn thần.

Máy Âm Dương xoay vần chuyển hóa
Lừa lọc căn nghiệp quả tinh vi
Ai thương bằng MẸ DIÊU-TRÎ
Lo con mọi sự, kể gì khổ lao.
Từ Tạo-Hóa thiên cao Trời Đất
Sanh muôn loài vạn-vật hữu hình
Cơ nay PHẬT MÃU truyền kinh
Cho con cõi thế giữ gìn Đạo Nhân.
Trao **Bát Bửu** kinh luân tám báu
Túi vạn năng chơn đạo linh hồn
Cho con giữ lấy bảo tồn
Từ đời Thượng Cổ vương tròn đức ân.
Nay đến lượt xoay dần mặt kiếp
Đời Hạ-Ngươn tạo nghiệp đầy đầy
Là kỳ tiến-hóa đổi thay
Lập đời Thánh-Đức Thượng Ngươn thanh-bình.
Nên lắm cuộc chiến-chinh khói lửa
Để sảy sàng, gội rửa, tẩy trần
Tam Kỳ mở Hội Long Vân
Chọn con **TRUNG, HIẾU, NGHĨA, NHÂN** phục hồi.
Sự báo ứng Cơ Trời đã lộ
Các con cần giác-ngộ rõ thông
Đề khi lập Hội Cộng Đồng
Tội tình gây tạo, khó mong sống còn.
Dầu sông thác cho tròn nhân nghĩa
Chớ đem lòng mai mỉa phụ vong
Tình thương PHẬT MÃU đại đồng
Hoá sanh vạn ức trần hồng linh căn.
Chuyển khắp cả hồng-trần thế-giới
Ngày định-kỳ sắp tới con ơi
Ráng TU cho kịp ngày giờ
Rèn lòng sửa tánh, nhớ lời MÃU khuyên.

Đừng ngu dại mê tiền ma quỷ
Rồi sau này loạn trí điên cuồng
 Quý Ma nào biết xót thương
Mưu mô đủ kể, gạt lòng chúng sanh.
 Nơi Sơn Thất sẵn dành châu ngọc
 Chờ các con TU học sửa lòng
 Thanh bần đừng tủi, gắng công
Ngày sau trọn đạo, phỉ lòng hưởng thân.
 Nếu chẳng nghĩ xét phân cùng tột
 Làm tai sai cho bọn quỷ ma
 Tạo gây ác nghiệp gian tà
Uổng cho một kiếp sanh ra làm người.
 Lòng dạ thú dôi dòi tâm tánh
 Bất tin, khi Phật Thánh Thần Tiên
 Tội mang kiếp đọa Huỳnh-Tuyền
Muôn đời giam hãm, xích xiềng trói thân.
 Con của MẸ tiền căn giác-ngộ
 Thì phải cần hiểu rõ đọa siêu
 Đừng nên loạn trí làm liều
Đời này ma quỷ rất nhiều lắm con.
 Chúng ẩn hiện tâm hồn giục mãi
 Xúi làm điều khờ dại ngu si
 Chẳng cần tội lỗi vậy thì
Con không định tánh khó trì NGŨ MA
 Nó nhập phá làm xa căn kiếp
 Để linh hồn mang nghiệp muôn đời
 Khó về gặp MẸ con ơi
Muôn đời sa đọa, khó thời tỉnh tâm
 Kỳ Mạt Kiếp, MẪU tâm linh tử
 Trao **Cẩm Nang** con giữ phụng-hành
 Đừng vì quyền lợi đấu tranh
Đề làm mất tánh hạnh lành cao thâm.

Giữ đức-độ đạo tâm vững chắc
Chớ để cho chúng dắt theo đời
Lạc lắm khổ lắm con ơi
Chịu nhiều quả báo, Luật Trời hành thân.
Lập ý-chí tinh-thần dững mãi
Đạo không phân chấp cảnh ngoại biên
Tùy thân hành sự trần miền
Nơi nào cũng có Phật Tiên hộ-trì.
Ôn Thầy Tổ con ghi tác dạ
Sự mạn chay tùy quả kiếp căn
Cần hành chơn đạo tinh-thần
Mới là báu quý muôn phần ngày sau.
Phá chấp NGÃ, muôn màu sắc tướng
Chọn tâm lòng định hướng chơn thanh
Hành trong tư-tưởng thiện-lành
Cạo đầu, để tóc chẳng thành sự chi.
Khá thấu-triệt VÔ-VI nguồn cội
Phá chấp KHÔNG, chấp CÓ nơi lòng
Một bầu VÔ-CỰC HƯ-KHÔNG
Âm Dương phối-hợp thần-thông diệu-huyền.
Đắc bảo-pháp chơn-truyền Phật Mẫu
Chiếu linh quang soi thấu kiếp căn
Đoạn trừ nghiệp-chướng hồng-trần
Siêu Phàm nhập Thánh, phi thăng chơn hồn.
Các con khá bảo tồn căn vị
Màn kỳ thi Đạo Lý khảo nhồi
Phật Tiên đâu rảnh con ơi
Còn lo độ thế khắp nơi khổ sâu.
Con nào rõ nhiệm-mầu tiến-hóa
Cần chung lo Đạo Cả Mẫu hiền
Đắp xây, phổ-hóa, khai-truyền
Nên công quả vị, MẸ hiền thưởng ban.

Dầu thử-thách gian nan chớ nệ
Giữ một lòng chớ để lạt phai
Đạo màu phải gặp đắng cay
Mới là biết được lòng ai trung thành.
Cố lập chí thực-hành Tâm Đạo
Thì rõ thông TAM GIÁO diệu-huyền
Đừng nên mượn Đạo Phật Tiên
Đề lo danh lợi tư riêng cho mình.
Kỳ Mạt Kiếp, Thiên-Đình ân-xá
Là nhiệm kỳ đạo quả sắc ban
Chuyển Cơ phổ-độ trần-hoàn
Cũng là Định Luật sảy sàng Hạ-Nguơn.
Đòi với Đạo MẸ còn xoay chuyển
Nên con cần thể-hiện Đạo Nhân
Cho tình Con MẸ vuông tròn
Lập Cơ Thánh-Đức bảo toàn mạng căn.
Ngày Đại Hội LONG VÂN có mặt
Mới nhen hiên sự thật căn Tiên
Ham chi vật chất bạc tiền
Của đời ma quỷ đảo điên tinh-thần.
Mất đức-hạnh tiền căn ngọc quý
Chạy theo đời ma quỷ loạn cuồng
Ở ăn bất kể kỷ-cương
Gian tà xảo quyết, lâm đường nạn tai.
Mang một kiếp trần ai đầu dễ
Luật Thiên-Đình đâu dễ lảng loan
Trị phường hung bạo dọc ngang
Trước sau cũng rõ lớp màn này đây.
Dù ẩn ý tâm đầy thâm độc
Bị lợi quyền đâm thọc hại nhau
Có trên Bắc Đẩu Nam Tào
Xét soi thấu-triệt trước sau lòng người.

Sẽ tùy nghiệp, Luật Trời báo ứng
Kiến Nghiệt Đài xây dựng trần gian
Rõ thông mọi sự hành tàng
Trong Tâm tội phước hai đàng phân minh.
Con sẽ thấy hữu hình trước mắt
Mới hản-tường Tiên Phật diêu-huyền
Khó mong thoát khỏi Luật Thiên
Con cần tin-tưởng lời truyền MẸ ban.
Rèn Trí Huệ, Đạo Vàng tiến bước
Đừng để Đời đến nước tới tròn
Co giò, hực căng mắt hồn
Xác thân theo biển sóng dòn ngoài khơi.
Khó cứu mạng cuộc đời căn kiếp
Vì tạo gây tội nghiệp dầy đầy
MẸ nào có bỏ gái trai
Tại con cãi Luật, làm sai Chánh-Truyền.
Cuộc biến-thiên trần miền não-động
Máy Huyền-Vĩ mở rộng Năm Châu
Minh Vương ngự chốn Nam Lầu
Xử người bội nghĩa gieo sâu tóc tang.
Cơ tuyển lựa hành-tàng nam nữ
Rõ Thiên Điều, phận sự gắng lo
Qua sông nhờ có thuyền đò
Linh hồn nhờ Đạo, thoát bờ sông Mê.
Chớ vội chấp, khinh chê, ngang bướng
Phải xét suy tội phước trong lòng
Đạo Mâu trí-huệ mở thông
Mới là hiểu được trong lòng Phật Ma .
Còn Mê, khó tầm ra Chơn Lý
Phật nơi Tâm ngự trị chẳng xa
Quán thông thấu-triệt Chánh Tà
Sáu Căn mê muội gây ra nghiệp trần.

Làm điên đảo tinh-thần lý-trí
Đâu rõ tường chơn lý đọa siêu
Hoặc là hiểu thấu rất nhiều
Vẫn còn bị nghiệp đủ điều vây quanh.
Khiến giục mãi lợi danh mộng-tưởng
Cùng sắc màu mơ ước luôn luôn
Con ơi! Các sự tình trường
Đều là mộng-ảo vô thường khổ đau.
Nó khiến sai đi vào tội lỗi
Cho linh hồn quên cội, quên nguồn
Khó về gặp ME Tòa Chương
Ngàn năm sa đọa vào đường si mê.
Nay có ME Đạo Trời khai mở
Cũng là kỳ xá tội tử linh
Các con mau kíp đăng-trình
Kịp màn Đại Hội, Thiên Đình thưởng ban.
Một kỳ chót Mẫu Hoàng chấn-chỉnh
Con bắt tuân mạng lệnh chớ phiền
Đến ngày Tam Giáo qui nguyên
Cộng Đồng phân xử, con hiền chớ than.
Bao nhiêu sự lời vàng tiếng ngọc
Là tình thương bảo bọc linh-hồn
Hai đường siêu-đọa đại khôn
Con cần chọn lựa bảo tồn hậu lai.
Khá suy-nghiệm đường ngay nẻo chánh
Kẻo mê lầm giả hạnh quý vương
Mượn màu sắc tướng phô trương
Mà lòng dạ chúng khôn lường hiểm sâu.
Dụng đủ kế ngỗ hầu tranh Đạo
Của Phật Tiên khai Đạo Vô-Vi
Chẳng lòng thiện niệm từ bi
Giả tâm đạo-đức thực thi bạo tàn.

Nhìn đất nước giang san con đó
Để thức thời giác-ngộ công phu
Ham mê danh lợi vông dù
Rồi thân phải chịu ngục tù đọa mang.
Màn tuyển lựa sây sàng đâu dễ
Phật Tiên còn phổ-tế đâu yên
Huống chi linh tử trần miền
Mà đòi an phận bạc tiền hưởng thân.
Khá thực hiện TỨ ÂN trọng đại
Để sau này trở lại ngôi xưa
Chớ tham danh vọng mắc lừa
Của loài ma quỷ lắm thừa kế mưu.
Thìn, Tị, Ngọ, tới Mùi con rõ
Sự mất còn sáng tỏ Phật Tiên
Kim ngôn linh MẸ chỉ truyền
Khai thông TAM GIÁO cơ truyền cho con.
Rõ công tội, mót bòn công-đức
Ráng thi-hành Đại-Lực Phật Tiên
Dù cho lắm sự nảo-phiền
Quỷ ma gây rối, Đạo hiền chẳng loai.
Sẽ có MẸ, PHẬT TRỜI tiếp độ
Gương hi sinh Phật Tổ Đại Hùng
Ma vương tài phép hành hung
Cũng không thắng đức Đại Hùng thanh cao.
Ráng thức tỉnh dòi trau Tâm Tánh
Thì nghiệp trần mới rảnh con ơi
Gian lao khổ cực khảo nhồi
Mà không nản chí mới người con Tiên.
Dẹp phạm tánh, tư riêng bản ngã
Giữ tâm hồn cao cả mới ngoan
Đòi nầy lắm sự dục ngang
Là đời ma quỷ khắp tràn hại nhân.

Các con ráng tinh-thần định-tĩnh
Sớm tảo trừ ma bịnh mê si
Chạy theo thể-tục ích gì
Càng thêm gây tội, khổ nguy linh-hồn.
Đòi vay trả, chẳng tồn tánh mạng
Thường xảy ra tai nạn kinh hoàng
Cũng vì quyền lợi giàu sang
Mà khi dễ Đạo, họa mang bên mình.
Sự quả nghiệp hồn linh tùy kiếp
Của mỗi căn duyên nghiệp khác nhau
Chưa thông suốt lý Thiên-Tào
Thì đừng vội chấp lẫn nhau mỗi phần.
Con nào cũng nghiệp trần tội lỗi
Từ lâu đòi sao khỏi trái ngang
Đến nay cộng nghiệp một màn
Đặng mà trả quả trần hoàn cho xong.
Cho nên mới vợ chồng thay đổi
Hoặc cha con chửi bới gia-đình
Hoặc vì danh lợi mưu sinh
Anh em bạn hữu mất tình nghĩa nhân.
Chẳng còn biết tiền căn ruột thịt
Cùng một MẸ, lãnh lĩnh Cửu-Trùng
Xuống trần mê muội bất thông
Ngũ Ma nhập thể nên lòng đổi thay.
Gây chia rẽ, ý tài tranh chấp
Tạo hận thù khỏa lấp tình thương
Đó là bị nghiệp Ma Vương
Nhiều đời, nhiều kiếp tạo đường trần duyên.
Nay MÃU chuyên căn nguyên hội hiệp
Ban Đạo Lành giải-nghiệp oan-khiên
Các con nhớ lại căn tiền
Cùng nhau trở lại mối giềng căn xưa.

Đừng để căn mắc lừa ma quỷ
Nhập Tâm mê, chẳng nghĩ cội nguồn
Con nào cải lĩnh, bất tuân
Thì sau đừng trách Cửu-Trùng xử phân.
MẸ phân cạn tiền căn cội rễ
Cầm nang thơ lưu để sau này
Mong ngày Đại-Hội Rồng Mây
Các con đầy đủ về ngay phục châu.
Thoát nghiệp-chương mưu sâu dày đọa
Lánh xa lìa tội quả trần duyên
Thường công đạo quả trần miền
Công Đồng Tam Giáo ban truyền đức ân.
Có Phật Vương cầm cân Công-Lý
Đại Phong-Thần sắc chi thứ ban
Lập Cơ Thánh-Đức Minh-Hoàng
Giang sơn thanh-trị, Đạo Vàng chấn-hung.
MẸ mong đợi con đừng bê trễ
Luật sảy sàng chẳng dễ đâu con
Ngày qua tháng lặn mỗi mòn
Năm dài cũng tới **Thất Sơn Hội Trời**.
Con nào biết nhớ lời MẪU dặn
Thì sau này mới đặt bảo-toàn
Con nào nghịch mạng dọc ngang
MẪU đưa Luật trị, ngõ ngành tình thâm.
Tạm dứt điển Đạo Tâm Chơn Lý
MẸ chúc con xét kỹ sửa mình
Ơn dày Tạo Hóa Chơn Linh
Một kỳ trọng đại luật hình chuyển xây
Đạo TRUNG HIẾU thảo ngay ghi nhớ
Làm cho tròn phận tở Thầy ban
Đến con bát loạn lọc lừa
Con nhờ ĐẠO ĐỨC TAM THỪA thoát nguy

CẨM NANG THƠ ĐIỀU TRÌ KIM MẪU

Ứng Linh Tâm lưu dấu **CƠ HUYỀN**

MẸ hồi Thượng Cảnh Cung Tiên

Chúc con Nam Nữ Đạo Hiền đắc thông.

NAM MÔ ĐIỀU TRÌ KIM MẪU VÔ CỰC ĐẠI TỬ TÔN.

NAM MÔ VÔ LƯỢNG ĐẠI TỬ BI A DI ĐÀ PHẬT.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

THƯỢNG ĐẾ XUỐNG CƠ. 2011

Đức Thượng Đế Huyền Khung Cai Quản
MẸ Dưỡng Sanh Bảo Mạng Sát Hồn
Âm Dương Tạo Hóa Càn-Khôn
Trời Là Chúa Tể Thiên Tôn Cầm Quyền
CHA PHẬT THÁNH THẦN TIÊN Tất Cả
Khắp Năm Châu Trần Hạ Cỏi Này
Điều **Là Con** Của TA Đây
Ngày Nay CHA Xuống Cho Hay Tin Mừng
MẸ Thấy Con Đã Ngưng Tay Lái
Kính Kệ Khuyên Giảng Dạy Đủ Rồi
Giao Hết Bộ Sổ CHA Coi
Phật Tiên Thần Thánh MẸ Hồi Hộp Rung
CHA Kêu Hết Về Cung Chính Bệ
Hội Bá Quan Hội Đủ Phân Minh
MẸ Con Ký Sổ Một Mình
Ba Mười Năm Chọn Nghĩa Tình Thương Con
Nay MẸ Thấy Con Không Nói Nửa
Cứ Bao Che Tội Lỗi Con Hoài
Rồi Con Cứ Mãi Làm Sai
CHA Hăm CHA Đánh MẸ Tay Đờ Đần
Tình MẪU Tử Con Đâu Có Biết
MẸ Sanh Con Chẳng Giết Đứa Nào
Đánh Con MẸ Cũng Lòng Đau
Đứa Vây Đứa Khác Biệt Sau Thương Đồng
Tình MẪU Tử Con Đâu Tưởng Đến
MẸ Thương Con Vô Bền Vô Bờ
Mà Con Cứ Mãi Làm Ngơ
MẸ Đây Thầy Đó Ngó Lơ Chỗ Nào
Lúc Con Bình Con Kêu MẸ Cứu
Lúc Mạnh Rồi Ma Rượu Kéo Đi

Lúc Lắm Tai Nạn Khổ Nguy
Kêu MẸ MẸ Cứu Qua Rồi Thì Thôi
Đói Nghèo Kêu MẸ Ôi Con Khóc
Lúc Có Tiền Đi Dọc Về Ngang
Đêm Ngày Chỉ Thấy Con Than
MẸ Cầm CHA Điếu Hết Can Nồi Rồi
Con Giết Con CHA Ngồi MẸ Chúng
Ruột Cắt Ruột MẸ Đứng Buồn Cười
Sanh Con MẸ Tạo Nên Người
Đôi Ba Mươi Tuổi Biếng Lười Quên Căn
Giành Chỗ Ở Quên Căn Cội Gốc
CHA MẸ Sanh Bảo Bộc Dưỡng Nuôi
Chẳng Làm CHA MẸ Được Vui
Tại Con Khổ MẸ Mới Xuôi Lòng Chiu
MẸ Đâu Đánh Để Liều Con Chết
Dạy Dỗ Con Cũng Hết Lời Rồi
Nếu Hư Để Mắt Con Coi
Tại Con! Đừng Trách MẸ Rồi CHA Đau
Con Đánh Con Chung Nhau Chết Trụi
CHA MẸ Đâu Có Biểu Nghịch Thù
Khuyên Con MẸ Biểu Ráng TU
TU Là Nhân Nhịn Chịu Ngu Chịu Hèn
Hiếu Hiền CHA Khen MẸ Chấm
Giới Luật TU Chẳng Cấm Vợ Chồng
Miễn Là Có Tợ Như Không
Đừng Mê Đừng Nhiễm Đừng Lòng Ghét Thương
CHA MẸ Chia Đừng Giành Nhiều Ít
Ở An Hòa Đừng Nghịch Lẫn Nhau
Nghèo Mà Hầm Hút Cháo Rau
Sống Qua Ngày Tháng Hậu Sau Coi Đòi
Con Thuận Trời Êm Xuôi Dòng Nước
Con Nghịch Rồi Đất Ngược Gió Ngang

Ôn CHA Nghĩa MẸ Nặng Mang
Chẳng Đành Giết Trẻ Tội Oan Khóc Thầm
 Vì **Thiên Luật** CHA Cầm Xét Xử
 Thưởng Phạt Con Cũng Tại Con Làm
 Con Làm Phải Chịu Đành Cam
Rồi Đây Sẽ Thấy Miền Nam Thảm Sầu
 Họa Gieo Xuống Hoàn Cầu Âu Á
 Đúng Mức Rồi Vay Trả Góm Ghê
 MẸ Con Cứ Mãi Can Hoài
Đứa Sai Đứa Đúng Rồi Về Trình CHA
 Cho Con Biết **Màn Ba** Kết Cuộc
 Đại Linh Căn Thông Thuộc Lý Rồi
 Đại Diện Nam Nữ Có Ngồi
Chờ Ngày CHA Định Ghé Ngồi Hầu Vua
 Công Quả Con Chẳng Thua Tiên Thánh
 Đắc Đâu Rồi Con Lãnh Huy Chương
 Trường Thi Cao Đẳng Tại Trường
Các Con Cố Gắng Lên Đường Đẳng Tên
 Có THƠ ĐỒNG Từ Trên Ngồi Xuống
 Ban Cho Con Một Cuốn ĐỒ THƠ
 Huyền Vi Mầu Nhiệm Thiên Cơ
Để Đưa Sanh Chúng Đến Bờ Tới Luân
 Lý Luật Pháp Triệu Muôn Câu Hỏi
 Gom Linh Căn Về Cõi Chấm Bài
 Mười Phần Điểm Được **Một Hai**
Một Hai Con Biết Hiểu Ai Thánh Phàm
 Tổng Tuyển Cử Miền Nam Hạng Nhứt
 Đạo Tự Do Tôn Đức Minh Sư
 Rồi Con Sẽ Thấy Từ Từ
Cây Nào Trái Nấy Trổ Y Gặt Rồi
 Trở Ra Hết Cõi Xem Đẹp Mắt
 Quả Báo Hiền Đâu Đắc Quả Cao

Họa Báo Giữ Hậu Mai Sau
 CHA Cầm Cân Đứng Khỏi Đầu Mịch Lòng
 Các Đại Diện Sắc Phong Giáo Chủ
 Gom Linh Căn Về Đủ Hội Thi
 Quân Sư Giám Khảo Trường Thi
 THƠ ĐỒNG Thay MẸ Chấm Ghi Con Hiền
 Các Đại Diện Chèo Thuyền Tới Bến
 Đậu Kỳ Này Trình Đến CHA Ban
 Con Nào Cũng Có Thẻ Vàng
 Áo Gấm Mỡ Đội Tượng Quan Phò Triều
 Quả Công Con Có Nhiều Cục Khổ
 CHA Chấm Rồi MẸ Độ Bình An
 Rồi Con Sung Sướng Muôn Ngàn
 Hết Con Bĩ Cục Muôn Ngàn Phước Dư
 Đời Thay Đổi Từ Từ Con Biết
 Chết Kỳ Này Chết Điếng Miếng Cơm
 Bình Dương Cho Tới Giấc Âm
 Phong Thần Đại Chiến Qua Lâm Cảnh Trần
 Núi Sơn Bằng Biển Thần Sóng Dậy
 Đất Đá Bay Ngó Thấy Kinh Hồn
 Xác Nằm Chết Chẳng Kịp Chôn
 CHA Mở Cửa Hết Động Ôn Chúa Hành
 Tam Thập Phép Tranh Tài Thi Đấu
Hai Ngàn Năm Cá Sấu Nuốt Người
 Lỡ Khóc Con Cũng Lỡ Cười
 Từ Đây Cho Tới Tháng Mười Gớm Ghê
 Cá Đám Cá, Cá Trê Chết Hết
 Người Đám Người Chú Chết Mua Heo
Rồi Con Sẽ Thấy Năm Chèo
Nhăn Răng Le Lười Từ Lèo Sang Miên
 Chợ Nhà Bàn Cờ Tiên Đánh Phép
 Từ Vịnh Tre Tôm Tép Làm Khô

ÔNG TƯỢNG ÔNG CẨM ÔNG TÔ
Lầu Đài Ngục Khám Ai Vô Chỗ Nào
Điện Bờ Hồng Có Ao Nước Đục
MẸ Cho Con Nút Sữa No Lòng
Trà Sư Ông Kết Thành Sông
Sài Thành Tan Nát Có Ông Vua Trời
CHA **Lộ Cơ** Tới Đời Tận Diệt
Ráng Mà TU Sống Biết Phật Linh
PHẬT Linh PHẬT Nói Con Tin
Con Tin TRỜI Có Ra Kinh Điển Này
Dứt Lời CHA Nói Đủ Đây
Phước Ban Con Thảo Đến Đây Vui Mừng.
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

Thầy khuyên các con nhớ hoài rằng: Thầy của các con là **ông Thầy Trời**; nên biết một ông mà thôi, thì đủ, nghe à! **Ngôi vị Bạch Ngọc Kinh chẳng ư chứa kẻ hung hăng** mà lạ một điều là **kẻ hung hăng đạo đức thường phá cửa lún đặng vào, địa vị phân nhiều đoạt bởi kẻ ấy.** ĐỨC CHÍ TÔN.

BÁC HCM XUỐNG CƠ. 2011

HỒ Hải Nước Nhà Độc Lập Sang
CHÍ Lo Đạo Đức Đặng Chan Hoàn
MINH Đức Đủ Đây Nhân Với Nghĩa
VỀ LO CHẤN CHỈNH Khỏi Lâm Than

* * *

CỤ Già Trở Lại Nói Cho Hay
NGUYỄN Dương Chỉ Đạo Xuống Miền Tây
AÍ Thương Mến Đảng Đây Trí Óc
QUỐC Tổ Tiên Nhân Vững Góc Cây

* * *

BÁC Cha Con Cháu Xây Dựng Nước
HỒ Hải Giang San Phước Lộc Đầy
CHÍ Đức Tài Gầy Gieo Giống Mới
MINH Tâm Hiễn Thánh Sống Còn Đây

* * *

CỤ Già Mãn Hạng Phục Ngôi Thiên
HỒ Hải Giang San Chọn Mỗi Giềng
CHÍ Cả Lo Xong Tròn Quốc Sự
MINH Cụ Vị Nay Đắc Thánh Tiên
CHUYỂN Xoay Lai Đảo Lại Đàn Tiên
CƠ Hạ Giáng Trần Cho Con Biết

* * *

BÁC Về Thanh Cảnh Dạ Chảnh Yên
Bút Lành **Bác** Chỉ Dạy Khuyên Con
Các Con Ôi Tài Thời Mạng Vận
Đức Mới Còn Ngày Cận Thành Công
Đức Tài Gồm Đủ Tròn Xong
Muôn Năm Con Hưởng Thật Lòng Con Oi
Đủ Tài **Đức** Dân Thời Tùng Phục
Khắp Năm Châu **Cận Khúc** Khải Hoàn
Chờ Ngày Thiên Linh **CHA** Ban
CHA TRỜI HOÀNG MẪU Ân Ban Định Rồi
BÀI

BÁC Chỉ Con Con Ôi Nghe Rõ
Cận Gần Đây Sắp Bỏ Lợi Danh
Cần Chi Bàu Bí Ngọt Canh
Chẳng Mà Có Kịp Tranh Giành Chi Con
Canh Nấu Rồi Ngọt Ngon Dâu Hưởng
BÁC Nói Đây Chẳng Tưởng Rằng Chơi
Thật Là Sôi Nổi Tình Đời
Ham Ăn Ham Uống Rã Rời Thân Con
Con Cá Lớn Ăn Con Cá Nhỏ

Con Nào Cũng Giành Có Miếng Ăn
Chẳng Ngờ Mất Lưới Câu Giăng
Chẳng Nhìn Thấy Có Trời Trắng Đỏ Mà
Cố Miếng Ăn Mới Là Chịu Chết
Một Hồi Rời Mắc Hết Lưới Kia
Con Lớn Chặt Khúc Ra Chia
Lớp Thì Nấu Nướng Lớp Khìa Thật Ngon
Tranh Nhau Mãi Đâu Còn Mà Mệt
Hại Lẫn Nhau Ngày Chết Chưa Hay
Bác Đây Đòi Phút Chỉ Bài
CƠ TRỜI ĐÃ ĐỊNH ĐÚNG KỲ CHẴNG SAI
Khiến Mỗi Nước Chia Hai Tranh Đấu
Hại Lẫn Nhau Là Thấu Thượng Cung
Ai Thì Cũng Muốn Tranh Hùng
Nào Bom Nào Đạn Ngày Cùng Diệt Vong
CỤ NÓI ĐÂY CÓ KHÔNG RỜI BIẾT
Qua Tháng Mười Nhiệt Liệt Thây Phơi
Nói Đây Đúng Luật Cơ Trời
Dùng Bom Nguyên Tử Tiêu Thời Càn Khôn
Còn Có Một Ngày Tồn Lập Hậu
Nước Việt Nam Còn Đâu Được Ba
Có Tiên Thánh Phật Thật Là
Âm Thình Cạn Tới Khai Mà Thất Sơn
Miền Thất Sơn Chờ Con Khai Mờ
Bốn Phương Trời Rực Rỡ Hào Quang
Đâu Mà Xê Chạy Đàng Hoàn
CHA TRỜI MẸ MẪU ẮN BAN ĐỊNH RỜI
Nước Việt Nam Chúa Tôi Có Đủ
Luật Ban Hành Bao Phủ Năm Châu
Đủ Tài Đủ Đức Gồm Thâu
Một Thân **Nhứt Sĩ** Đâu Đâu Phục Tùng
Lịnh Ban Hành Truyền Chung Thế Giới

Khải Hoàn Ca Đòi Mãi Thanh Hành
Quân Tiên Khởi Nghĩa Đoàn Rành
CỤ Mừng Nước Việt Lập Thành Đại Ban
Có CHA MẸ Đoàn Hoàn Định An
Miền Thất Sơn Cung Kính THÁNH HOÀNG
Bút Đề CỤ Giáng Trần Gian
Các Con Biên Chép Lời Vàng Ngày Sau
Các Con Ôi Là Nào Nam Nữ
Nghe Lời Truyền Sách Sử Để Ghi
Con Ôi Nghe BÁC Trọn Nghì
Sống Thì Tồn Tại Thác Thì Rạng Danh
Đó Mới Đúng Con Lành Cháu BÁC
Nghe Những Lời Truyền Các Con Ôi
Bút Ngưng Đặng Bút Vây Thời
BÁC Về Thượng Cảnh CHA TRỜI Phục Ngôi
Cờ Phục Quốc Bốn Ông Thánh Trạng
Có Mặt Trận Tổ Quốc Anh Hùng
Tiền Nhân Ân Mặt Bốn Vùng
BÁC Kêu Ra Hết Lãnh Chung Việc Làm
Các Con Ôi Miền Nam Đại Phước
Nhờ Trời Ban Có Được Đức Vua
Năm Châu Cường Quốc Còn Thua
Thua Là Chẳng Có **Đình Chùa Miếu Am**
Lăng Của CỤ Miền Nam Chiếu Sáng
Gom Các Nước Bàu Bạ Đi Vào
Trường Thi Kỳ Hội Bàn Đào
Gương Sen Lộ Vẽ Năm Màu Nước Qua
Các Con Cần Mua Về Cúng Phật
Để Hết Ròi Ma Giật Quỷ Ân
BÁC Là Một Vị Sao Giăng
Nói Đâu Có Đó Trị Căn Gốc Ròi
Nay BÁC Về Gia Ngôi Đồng Tháp

Thăm Các Con Cháu Khắp Miền Tây
Về Ngôi Gia MẸ Cho Hay
Hợp Chung TỨ THÁNH Với THẦY TỔ Xưa
Gặp THƠ ĐỒNG Giờ Trưa Hội Ý
Màn Lốp Tới Để Chỉ Đạo Dân
Bá Quan Tân Cự Trung Thần
Mặt Trận Tổ Quốc Đang Cần Người Lo
Xã Hội Mới Tự Do Dân Chủ
Củ Đổi Mới Mới Củ Đổi Thay
Thay Chân Rồi Lại Thay Tay
Thay Đầu Đổi Cổ Mặt Mày Vẽ Luôn
Trên Bộ Trưởng Tay Kìm Tay Kẹp
Hát Màn Ba Đủ Kép Đào Vui
Từ Đây Cho Tới **Năm Mươi**
BÁC Cho Ngó Thấy, Hay Dui Mắt Rồi
Nay BÁC Về Ngôi Gia Thảo Luận
Cho THƠ ĐỒNG Biết Những Việc Lo
Thấy Con Cháu Quá Tự Do
Tự Do Quá Mức Lết Bò Chưa Hay
BÁC Động Lòng Cầm Cây Bút Khóc
Mến Thương Dân Chí Óc Loạn Cuồng
Vui Đầu Chằng Thấy Quá Buồn
Xem Căn Mạng Số Bỏ Nguồn Nước Khô
Lỡ Quá Rồi Đắp Vô Cũng Lỡ
Lỡ Quá Rồi Hết Cớ Con Ồi!
Ham Chi Cái Ghế Con Ngồi
Ngồi Hoài Sướng Đít Cũng Lòi Nanh Ra
Một Trăm Năm CỤ GIÀ Trăm Tuổi
Công Con Làm Đón Củ Thiêu Tro
Quý Nào Bằng Quý Tự Do
Độc Lập Hạnh Phúc Trời Cho BÁC Mừng
Cây BÁC Trồng Trái Bụng Đội Thúng

Đem Về Nhà Quên Cúng BÁC CHA
Ăn No Chẳng Tưởng Ông Bà
Một Đời Thọ Hưởng Tới Ba Đời Nghèo
Tại Con Không Gieo Trồng Giống Nữa
Cây BÁC Trồng Vú Sữa Sữa-Lai
Sửa Mình Chẳng Sửa Sửa Ai
Sửa Ai Ai Sửa Ai Thay Đổi Mình
Chí Công Mới Niềm Tin Có Một
Hết Gạo Rồi Tiền Hết Vàng Tiêu
Chỉ Thị Mới Luật Qúa Nhiều
Cấp Trên Chỉ Đạo Ban Điều Dân Nghe
Kể Từ Đây Hết Xe Đi Ngựa
Cỡi Ngựa Bay Về Tới Diêm Vương
Hỏi Thăm Bác Sĩ Nhà Thương
Bệnh Đau Bụng Đẻ Tiền Lương Mấy Đồng
Chẳng Có Sanh Có Công Nuôi Dưỡng
Nhờ BÁC Chứng Giấy Thương Có Liên
Đời Này Hơn Qúa Phạt Tiền
Không Đau Không Bệnh Như điên Như Khùng
Tám Bản Đồ Anh Hùng Lịch Sử
Tám Giấy Tiền Tiền Tử Quỷ Ăn
Cát Nhà Tình Nghĩa Ba Căn
Cát Rồi Để Đó Nằm Lăn Lóc Chờ
Ngó Lên Thấy Ngọn Cờ Mỗi Cổ
Ngó Xuống Thì Thấy Lỗ Đất Chôn
Khôn Tồn Dại Dại Tồn Khôn
Hòn Thiêng Sông Núi Gọi Hòn Núi Sông
Các Con Ôi Đau Lòng BÁC Lắm!
Tiếng Danh Còn Một Năm Xương Khô
Giang San Vượt Núi Biển Hồ
Ngày Nay Ôm Năm Oan Mồ Khóc Than
Ai Cũng Muốn Làm Cha Làm Bác

Rồi Tự Con Gánh Vác Cho Nhiều
Đâu Nghe Những Tiếng Dân Kêu
Thấy Lòng Của BÁC Trăm Chiều Ruột Đau
Cây Còn Đây Rể Đào Đâu Mất
Thương CHA Già Nhớ Đất MẸ Xưa
Tay Nghe Tiếng Đạn Bom Bừa
Đuôi Đâu Chân Đạp Rừng Vừa Lợi Đi
Hình Ảnh Đậm Còn Ghi Ở Nhớ
Nay Các Con Được Ở Nhà Lầu
Có Nào Tưởng Nhớ BÁC Đâu
Các Con Đã Cạo Tóc Râu CỤ Rồi
Nay BÁC Về Trên Ngôi Phải Xuống
Việc **Thiên Cơ** Chẳng Muốn Nói Nhiều
Các Con Của MẸ Bao Nhiều
BÁC Đây Gởi Lại Tiếng Kêu Thâm Tình
Đạo Đức Là Niềm Tin Xây Dựng
Đời Là Phải Giữ Vững Gốc Cầm
Có Cây Có Trái Con Ăn
Ăn Rồi Con Nhớ Xuyên Năng Việc Làm
BÁC Thương Con Cháu Miền Nam
Ngày Sau BÁC Mượn Xác Phàm Vui Hơn
Dứt Lời BÁC Phải Lui Chơn
Các Con Xem Đọc Nhớ Ở BÁC HỒ.
Nam Mô A Di Đà Phật.

HỒNG QUÂN LÃO TỔ CHUYỂN CƠ

Xem Tất Cả Đông Tây Nam Bắc
Khắp Năm Châu Là Mắc Tội Tình
Cơ Trời Mà Chưởng Lòng Tin
Cái Quần Chữ Thập (+) Lộng Tình Tội Đa
Thập Phương Phật Nó Mà Đâu Kể
Lót Đít Ngồi Kiêng Nể Ai Đâu
Một Chữ Vạn (卐) Thật Đứng Đầu
Âm Dương CHA MẸ Thảm Sầu Trần Gian
Chữ Vạn Pháp Rõ Ràng Có Một
Phải Nhìn Xem Ráo Rốt Mới Tường
Mặt Nhặt Rọi Khắp Mười Phương
Chữ Thập Chữ Vạn Tổ Tường Âm Dương
Trên Thiên Thượng Ai Đâu Bì Sánh
Khắp Năm Châu Là Bánh Xe Lăn
MẸ CHA Tạo Dưỡng Nặng Hoằng
Chữ Thập Chữ Vạn Là CHA MẸ Mình
Nào Bao Nỡ Lộng Tình Lót Đít
Tội Vô Ngần Là Nghịch Luật Thiên
Bao Nhiều Tiên Thánh Khóc Phiền
Thương Cho HOÀNG MẪU Nhủ Khuyên Hết Lời.
Nam Mô A Di Đà Phật.

LỜI KHUYÊN CỦA ĐỨC MẸ

ĐIỀU TRÌ KIM MẪU

MẸ Nói Đây Cần Siêng Một Chút
Các Con Nên Gấp Rút Sửa Liền
Thập Phương Phật Thật Ở Trên Cao
Thập Phương Pháp Trùm Bao Tất Cả
Thập Phương Tăng Dạy Khuyên Bá Tánh
Trước Để Cung Kính THÁNH CHÚA CHA
Tôn Nghiêm Từ Mỗi Quốc Gia
Chữ Thập Chữ Vạn Biến Ra Đất Trời
Trên Đầu Thập Từ Đời Thượng Cổ
Đến Màn Trung Đem Ở Ngực Con
Ba Phương Chữ Thập Chịu Lòn
Ba Trăm Năm Trước Đây Còn Nhắc Con
Ở Dưới Đít Cối Xay Gạo Giã
Ba Lốp Màn Công Quả Tượng Trưng
Dẹp Xong MẸ Thật Quá Mừng
Thì Là Liền Có Cái Quần Con May
Cù Tán Đổm Phép Tài Biến Hóa
May Xong Đem Mặc Cả Người Coi
Đáy Quần Chữ Thập Con Oi!
Lộng Tình Lót Đít Phạm Nơi Luật Trời
Con Chẳng Biết Lo Rồi TU Sửa
Cắt Chữ Thập Ở Giữa Đáy Quần
Sửa Lại Cho Đúng Mới Yên
Lấy Vải Vá Lại Thấy Liền Y Nguyên.
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

CUU VỊ TIÊN NƯƠNG KHUYÊN

Cơ Vận Chuyển Trời Cha Đã Định.

Phật Thánh Tiên Thừa Linh Thi Hành

Xét Thương Cho Cả Quần Sanh

Bởi Ham Vật Chất Lợi Danh Quên Về

Nay Mạt Hạ Cận Kê Thay Đổi

Bởi Cõi Trần Có Lỗi Quá Nhiều

Mặc Quần Đáy Giữa Rất Nhiều

Nên Mà Phạm Luật Thiên Điều Đã Ban

Mau Cải Sửa Kẻo Tan Hồn Xác

Mẹ Nhìn Xem Ruột Nát Quặn Đau

Vì Xem Nhẹ Luật Thiên Tào

Tốt Chi Thứ Đó Đưa Nào Cũng Ưa

Nếu Chẳng Sửa Thốt Thừa Cõi Thế

Luật Thiên Tào Dung Chế Được Nào

Dầu Cho Tài Trí Có Cao

Lỗi Kia Chẳng Sửa Thì Sao Cho Tròn

Ráng Gấp Rút Ngày Còn Rất Ngắn

Các Em Đây Ngày Đặng Thành Công

Chỉ Em Chị Nhấn Ít Dòng

Giã Em Ở Lại Tiên Bồng Chị Lui.

Nam Mô Diêu Cung Hoàng Mẫu Ân Xá Chứng Minh.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

CHÍ TÔN-NGỌC HOÀNG:

Rét Người Thì Trời Rét Lại

Rét Người Thì Trời Rét Lẽ Nào Hơn.

Trích THƯỢNG ĐẾ GIẢNG CHƠN LÝ

Một Bạn Đạo Hỏi: Thừa Cha. Cha Nói Chừng Nửa **Việt Nam** Mình Có Một Nền Văn Minh Thì Nó Là Một Nền Văn Minh Vật Chất ...?

CHA Tiếp Lời: **Vật Chất Mà Có Tinh Thần Trong Đó.** Nước Sẽ Giàu, Dân Mạnh, Đi Đến Siêu Cường. Cha Cho Biết Siêu Cường Thì Các Con Hiểu Rồi. Cho Nên Muốn Hưởng Thì Tội Con Phải Bớt Nghiệp. Mà Cả Một Dân Tộc Nghiệp Lực Nó Phải Bớt Khi Đi Qua Cái Giai Đoạn Cuối. Con Hiểu Chưa? **Hiện Tại Văn Minh Tây Phương Chỉ Là Văn Minh Vật Chất** Cho Nên Cái Văn Minh Này Không Bền. Nó Sẽ Suy Tàn Một Sớm Một Chiều. **Rồi Tội Con Sẽ Thấy, Không Thể Tưởng Tượng Được Sự Phát Triển Của Việt Nam Sau Này.** Hiện Tại Cái Văn Minh Tây Phương Không Có Tinh Thần Làm Căn Bản. Rồi Sụp Đổ Một Sớm Một Chiều. Khi Tội Nó Thấy Được Là Tiêu Rồi Con. **Cho Nên** Khi CHA Cho Nhồi Quả **Việt Nam** Tạm Yên Rồi Sẽ Nhồi Quả Thế Giới. Việt Nam Qua Những Cơn Dũ Mài Sẽ Có Chỗ Bước Qua Giai Đoạn Này Để Phát Triển Lên Vật Chất. Còn Tội Nó Hồi Đó Tới Giờ Không Lo TU Hành, Chỉ Lo Tiện Nghi Vật Chất Hưởng Thụ Rồi Sẽ Tiêu Một Sớm Một Chiều Cho Con Coi. **Nước Giàu Nhất Sẽ Trở Thành Nước Nghèo Nhất. Sau Này Sẽ Có Nhiều Nước Siêu Cường Thành Ăn Mày.** CHA Nói Vậy Đó. Ghê Gớm Rồi Tội Con Sẽ Thấy: Siêu Cường Thành Ăn Mày Cho Con Coi. Chừng Nửa **Việt Nam** Sẽ Là Thiên Đàng Tại Thế. Tội Con Sẽ Thấy Không Thể Tưởng Tượng Nổi Đâu. Cha Lập Cảnh Địa Tiên Dưới Thế. Địa Tiên Dưới Thế Bằng Những Dụng Cụ Vật Chất Dưới Này. Rồi Tội Con Coi. CHA Lấy Cảnh Trên Đó Sắp Dưới Này Nhưng Bằng Những Khoa Học Hữu Vi, Con Coi Không Thể Tưởng Tượng Nổi Đâu. **Không Thể Tưởng Tượng Con Ơi! Người Việt Nam Sẽ Có Văn Minh Vật Chất Mà Cũng Có Văn Minh Tinh**

Thần. Vì Người Việt Nam Có Tu Hành, Phước Chỗ Đây. **Vì Con Biết, Nếu Ta Truyền Bá Nền Văn Minh Đạo Đức Mà Ta Nghèo Khổ Chậm Tiến Thì Ai Theo Ta? Nó Nói: Tôi Tu Theo Anh Hoài Mà Tôi Nghèo Thì Tôi Đâu Thèm Tu.** Khi Các Nước Bị Chiến Tranh Tàn Sát Thì Nước **Việt Nam** Sẽ Bình Yên. Nhờ Người Việt Nam Tu Hành. Rồi Các Con Sẽ Thấy Minh Thoát Qua Khỏi **Đại Chiến Thế Giới Lần 3** Đây. Việt Nam Sẽ Được Ở Ngoài Cõi Thế Giới Chiến Tranh. Nhờ Bây Giờ Các Con Chịu Khổ.

Ráng Tu Mở Bộ Đầu Để Tự Cứu Mình: Con Người Có Hai Phần Là **Thể Xác Và Tâm Linh**. Thể Xác Thuộc Hữu Hình Và **Tâm Linh Thuộc Vô Hình**. Tâm Linh Tùy Theo Tôn Giáo Mà Có Các Tên Gọi Khác Nhau Như Hồn, Thần Thức Hay Luân Sanh Lực, V.V.. Sau Khi Chết Thì Phần Tâm Linh Rời Bỏ Thể Xác Để Đi Đầu Thai Vào Cuộc Đời Mới Tùy Theo Nghiệp Báo Lúc Sắp Chết Nảy Nở Như Thế Nào. Chúng Ta Có Thể Quan Sát Điều Đây Bằng Cách Theo Dõi Hơi Nóng Trên Cơ Thể Người Chết Đang Từ Từ Lạnh Dần. **Nơi Nào Còn Nóng/Ấm Cuối Cùng** Tức Là **Phần Tâm Linh** Sẽ Là Thể Xác Ở Vị Trí Đó (Tương Đương Với Vị Trí Của Luân Xa Dọc Theo Cột Xương Sống). Trong Phật Giáo Có Bài Thơ Sau Đây Tả Sự Ra Đi Của Luân Sanh Lực Lúc Sắp Chết Và Nơi Tái Sanh:

Đánh Sanh Cõi Thánh **Mắt Sanh Trời**

Bụng Nóng Ngạ Quỷ, **Tim Nóng Người**

Súc Sanh Thần Thức Ra **Đầu Gối**

Nóng Ở **Bàn Chân**, Địa Ngục Thôi.

Sự Kiện Đây Thuộc Về Phương Diện Vật Lý Sinh Lý Của Cơ Thể Nên Có Tác Dụng Lên Mọi Nhân Sinh Không Phân Biệt Màu Da Hay Tôn Giáo. Nếu Dùng Hệ Thống Luân Xa Để Luận Thì Có Thể Kết Luận Là Luân Sanh Lực Là Thể Xác Sau Khi Chết Tại Vị Trí Luân Xa Tương Đương Với Trình Độ Tâm Linh

Lúc Sống. Một Cách Để **Thăng Hoa Đời Sống Tâm Linh Của Mình Là Hãy Lo Tu Hành Mở Bộ Đầu** Ngay Trong **Lúc Sống**. Tại Sao Vậy? Xin Trả Lời Là Các Luân Xa **Từ Cổ** Trở Lên Thuộc Về **Tiên Giới** Rồi. Do Đó Dầu Tuy Chưa Đạt Đạo Nhưng Nếu Trình Độ **Đã Mở Được Luân Xa Ở Đầu** Thì Sau Khi Chết, (Chết Đủ Cách: Tự Nhiên, Bệnh Tật, Hoặc Tai Nạn) Luồng Điển Sẽ Hướng Thượng Mà **Thoát Ra Ở Phần Đầu** Nên Được Sinh Về Một Trong Các Cõi Trời Hay Thiên Đàng Trong Các Tôn Giáo. Xin Nói Thêm Một Chút Về Tam Giới. Tam Giới Hay Tam Cõi Là **Dục Giới, Sắc Giới Và Vô Sắc Giới**. Trong Con Người, Vị Trí Của Tam Cõi Thể Hiện Trên Cơ Thể Dọc Theo Chiều Cột Xương Sống Như Sau: Khoảng Cách Từ Hậu Môn Lên Tới Quá Tim Là Phạm Vi Của **Dục-Giới** (Người). Tương Tự Từ Cổ Lên Tới Giữa Trán Là Phạm Vi Của **Sắc-Giới** (Thần, Địa Tiên). Cuối Cùng Thì Từ **Giữa Trán Lên Tới Đỉnh Đầu** Là Phạm Vi Của **Vô-Sắc-Giới** (Thánh, Kim Tiên, A La Hán, Phật). Do Đó Khi Còn Sống, Chỉ Cần Soi Lại Xem Cái Tâm Thần Thức Luồng Sinh Lực Của Mình Hoạt Động Ở Phần Nào Trên Cơ Thể Thì Mình Biết Mình Đang Ở Tầng Giới Nào. **Thế Chiến Ba** Đã Tới Đầu Ngõ. Qua Ất Mùi 2015, Việt Nam Chỉ Còn Một Phần Nên **Thánh Mẫu** Tha Thiết Kêu Gọi Mọi Người Hãy **Mau Lo Tu Gấp, Dụng Pháp Vô Vi Để Mở Bộ Đầu Tự Cứu Mình**.

...Mẹ Gọi Con Mau Thời Thức Tỉnh

Ráng TU Thân Mẹ Thỉnh Con Về

Đường Đời Đường Đạo Nặng Nề

Thăng Hoa Luồng Điển Con Về Bên Trên

Mẹ Nhắc Lại Con Nên Hiểu Rõ

Chiến Tranh Này Không Ngõ Thoát Đầu

Có TU Con Mở Bộ Đầu

Hồn Con Thoát Khỏi Cõi Sầu Vô Minh.

CON ĐƯỜNG THIÊNG LIÊNG HẰNG SỐNG: Bài 35

Đức Hộ-Pháp: *Thuyết-Đạo tại Đền-Thánh, đêm 30 tháng 03 năm Kỷ-Sửu (27-04-1949)*

Bần Đạo hôm nay giảng tiếp dục-tấn của chúng ta trên con đường Thiêng-Liêng Hằng-Sống.

Bần Đạo xin cả thầy đều để ý buổi thuyết-giảng hôm nay cho lắm, vì nó có **Bí-Pháp đoạt Đạo trong ấy, phải để tâm hạng nhứt là nghe và nhớ, trụ cả đức-tin mình nơi Đức Chí-Tôn đặng đoạt cơ giải thoát. Chúng ta tu chỉ mong có bao nhiêu đó, cần yếu tu là chắc đoạt được cơ quan giải thoát mà thôi.** Kỳ rồi Bần-Đạo có dẫn toàn thể tinh-thần con cái của Đức Chí Tôn được vào Cực Lạc Thế Giới nhứt là chúng ta được xem biết rõ Kim-Tự-Tháp.

Đêm nay Bần Đạo rủ cả thầy vô Lôi-Âm-Tự cũng như Bần Đạo đã đến trình diện với Đức Di-Đà.

Bởi Đức Di-Đà đã giao quyền lại cho Đức Di-Lạc, giao quyền Chương Quản Càn Khôn Vũ Trụ, Đức Di Lạc ngồi ngự nơi Kim Tự Tháp, còn Đức Di-Đà trở vào ngự nơi Lôi-Âm-Tự. Khi đến đó chỉ học các triết lý Phật Giáo từ tạo thiên lập địa đến giờ.

Cả triết lý ấy để tại mặt thế-gian này, duy nhơn sanh không có tu nên không có **đoạt pháp**, không có điều gì bí ẩn cả. Phật Giáo cơ **giải thoát** cũng để tại mặt thế-gian này, từ Thượng-Cổ đến giờ chỉ có nền Phật Giáo tối cổ nhứt, một nền Tôn Giáo mẹ của các nền Tôn Giáo khác, vào đây Bần Đạo được nghe thấy thuyết-pháp của Đức Di-Đà nơi đó là nền Tôn Giáo tối cổ của nhà Phật.

Khi Bần Đạo đến **Lôi Âm Tự**, liền khi đó Bần Đạo nghe tiếng chuông kêu, trong tiếng chuông ngân ấy, lại có tiếng biểu Bần Đạo phải lên Pháp-Xa tức nhiên Vân-Xa, dặng đi đến Bạch-Ngọc-Kinh, hai bên có hai Tiên-Nữ và Thần-Đồng điều

khiến cái Pháp-Xa ấy thúc giục Bàn Đạo đi, Bàn Đạo dòm thấy đường như họ hối-hả thúc giục Bàn Đạo lên Pháp Xa ấy đứng đi.

Ngày kia vào nhà tịnh có thì giờ Bàn Đạo sẽ tỏ cái Tướng và cái Hình của nó, khi Pháp-Xa ấy dung ruổi trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống ấy. Bàn Đạo đi ngang Cung Hồn Ngươn Thượng Thiên là nơi Đức Di-Lạc đã thâm Pháp, đã định-vị nơi đấy.

Bàn Đạo có tỏ mà trong tâm còn mờ hồ không biết tại sao, vì lẽ gì Đức Phật-Mẫu là Mẹ phải chịu dưới quyền con là Đức Di-Lạc, trong bụng coi hơi bất mãn. Liền khi ấy Bàn-Đạo ngó thấy cái Tướng Hình của Đức Phật-Mẫu đứng đằng trước, còn Đức Di-Lạc ở đằng sau lưng quì xuống đưa hai bàn tay lên, đặt tỏ cho Bàn Đạo hiểu dầu cho người con ấy mạnh-mẽ, quyền hành thế nào mà quyền Mẹ cũng vẫn là quyền Mẹ, không thể gì qua được. Ngài chỉ tuân theo mạng lệnh của Đức Phật-Mẫu đặt trị thế mà thôi. Bàn Đạo dung ruổi luôn không có ngừng lại, cái Pháp-Xa ấy đi mãi mãi trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống, không thể gì luận cái thời gian ấy đặt.

Thoạt tiên chúng ta thấy phía xa xăm có ánh sáng chói dọi cũng như mặt trời mọc buổi sáng. Đàng xa xăm ngó thấy một ánh sáng chiếu diệu cũng như một vùng thoai khí, khi Pháp Xa của Bàn Đạo đến thấy hào quang chiếu diệu chói vào Pháp-Xa sáng rõ, dường thể ánh sáng đèn pha ở thế gian này vậy. Hào-quang ấy chiếu vào mình của Bàn Đạo, trong mình của Bàn Đạo xuất hiện một bóng hào-quang trở lộng lại lạ lùng lắm, Pháp-Xa đi đến chừng nào thì sự vui sướng trong mình càng tăng lên mãi. Ngồi trên Pháp-Xa ấy mà Bàn Đạo mê-mán không biết mình ở nơi nào, sự vui sướng vô cùng tỏa, không thể nào tỏa bằng ngôn-ngữ cho hết đặt.

Lại gần tới còn thấy một vật khác thường quái lạ, nhưng nó là một Tòa Thiên-Các đẹp-đẽ lắm, màu sắc đổi thay sáng rõ, mà cả thoại khí bao quanh làm như thể vận chuyển hình trạng của nó vậy.

Lầu đài chón-chở mà nó là con vật sống chớ không như gạch đá của chúng ta làm đây, nó vận hành như con vật sống vậy, thay đổi màu sắc vô cùng vô biên, Bí-Pháp ấy không thể gì tả đặng, ngó thấy đặc sắc lắm.

Nhà cửa ở thế-gian này là con vật chết, nơi Bạch Ngọc Kinh là con vật sống, biến hóa thay đổi như thể vận hành, xung quanh thoại khí bao trùm từ Nam chí Bắc, từ Đông qua Tây. Khối lửa ánh sáng ấy chúng ta ngó thấy như mặt trời vậy, mà ánh sáng mặt trời thì nóng nực, bức bội, còn ánh sáng nơi Tòa Bạch Ngọc Kinh lại dịu-dàng và huyền-bí lắm, sung sướng khoái lạc lắm. Tại sao đài-các nó là con tử vật mà nó sống? Sống là do nơi đâu? Nếu biết được thì không có lạ gì.

Nơi Bạch Ngọc Kinh nó là **Hồn Ngươn Khí**, biến hình Hồn Ngươn Khí ra là **Khí Sanh Quang** của chúng ta đã thở, đã hô hấp, khí để nuôi cả sanh vật sống, ta sống cũng do nơi nó xuất hiện, mà biểu làm sao không sống?

Khi Bần Đạo ngồi trên Pháp Xa đến thấy các chơn linh hằng hà sa số, bao vây trước cửa la-liệt không thể đếm. Pháp Xa vừa ngừng Bần Đạo bước xuống thấy ba cửa nơi Bạch Ngọc-Kinh có 12 vị Thời-Quân mặc khôi giáp tay cầm Bửu Pháp đứng cản đường không cho thiên-hạ vô, Bần Đạo giận quá chùng quá đổi, ba cửa ấy xa nhau, mỗi cửa có bốn người giữ.

Bần Đạo muốn nói chuyện thì ba cửa ấy gom lại, mười hai người họp lại đứng trước mặt Bần Đạo, Bần Đạo hỏi vì có nào không cho người ta vô? Vừa hỏi thì họ bở-ngờ nói Người ta biểu đừng cho vô. Nói người ta biểu thì Bần Đạo liền biết là

Kim Quan Sứ biểu nó xúi nó, đừng cho các Chơn-Linh vào Bạch-Ngọc-Kinh. Giận qua day mặt ra ngoài biểu các Chơn-Linh vô, họ tràn vô nghe một cái ào, dường như nước bể bờ chảy vào Bạch-Ngọc-Kinh vậy. Tới chừng các Chơn-Linh vô hết, liền biểu mười hai vị Thời-Quân vô, biểu họ đi rồi đứng dòm cùng hết thấy coi còn ai ở ngoài nữa không.

Bần Đạo vác cây Giáng-Ma-Xử đi vô Bạch Ngọc Kinh sau hết. Bạch Ngọc Kinh chia ra làm ba căn, cửa chính giữa các vị Phật cao siêu ngự, mình đứng day vô, phía bên tả là phái Nữ, phía bên hữu là phái Nam. Bần Đạo nghe đi rần rần rộ rộ bên kia, thì thấy hình bóng chiếu qua vách mà thôi, tấm vách thật lạ lùng trong trắng giống như sương sa vậy.

Buổi đầu Bần-Đạo không để ý đi tới nữa thấy cả thấy đều có ngôi-vị của họ sẵn, Bần Đạo được vô cửa thấy họ ngồi có chỗ hết, còn mình bơ thờ vác cây Giáng-Ma-Xử đi vô không biết đi đâu. Nói sao người ta có chỗ ngồi còn mình không có? Vừa nói rồi thì thấy có người đứng gần bên mình mà không hay, họ trả lời: Cái Ngai của Ngài kia. Bần Đạo dòm lên thấy cái Ngai tốt lắm, thấy rồi mà trong bụng hồ nghi nói không biết họ có gạt mình hay không? Bần Đạo sợ, vừa sợ thì có người nói: "Chính cái Ngai đó là của Ngài".

Từ thử đến giờ dầu vạn kiếp sanh chịu khổ để tạo vị nơi mặt thế-gian này cũng không bằng ngồi được trên đó, nơi đó **sung sướng lắm, sung sướng làm sao đâu**. Trong bụng nói làm sao lên được trên đó, vừa tính rồi thì dường như có nấc thang. Bần Đạo lên ngồi rồi thì thấy trước mặt của mỗi người đều có vật ăn và rượu để uống, Bần Đạo nói: Sao họ có ăn còn mình không có? Vừa nói rồi thì có một trái Đào Tiên và một chung Tiên Tửu. **Ở đó tưởng, muốn cái gì đều có hết**, nhứt nhứt không có món gì mình tưởng muốn mà không có, **tôi**

tưởng ở thế-gian đầu muôn triệu kiếp sanh cũng chưa có cái sang trọng sung-sướng dường đó.

Long-Hoa-Hội đó; Long-Hoa-Hội chúng ta đang ngự tại Bạch Ngọc Kinh đó vậy. **Đức Chí-Tôn cho Bần Đạo thấy trước** và ngó thấy các Chơn Linh ngự trước đó đặng ngày kia con cái của Ngài cũng ngự như vậy. Bần Đạo làm chứng đặng nói lại với con cái của Ngài. Tôi tưởng nếu chúng ta đoạt được cơ giải thoát về hiệp một cùng Đức Chí Tôn được ngồi hưởng ngôi-vị nơi đó. Chúng ta đã đầu thai chịu cái khổ của đời mà lập-vị mình, đối với cái khổ hạnh muôn kiếp của mình nó trả lụng lại một cách vô đối. Nếu có thấy mới tưởng-tượng rằng Đức Chí Tôn chẳng hề khi nào chịu thiếu nợ ai cả.

Rất hạnh phúc cho kẻ nào dám cả gan cho Ngài vay, rất hạnh phúc cho những kẻ nào biết yêu ái, biết làm tôì tở cho Ngài, Ngài sẽ đáp lại cái ơn ấy cho mình. Tới chừng Đấng ấy làm tôì tở lại cho mình thì không có cái hạnh-phúc hay giá-trị gì ở mặt thế-gian này bằng đặng.

À bây giờ, nói đến mấy Bà, ở bên kia. Bên này chỉ thấy cái bóng của họ đi mà thôi, không biết tại sao dựng tấm vách cản ngăn không cho thấy? Không biết tại sao vậy? Giận tấm vách ấy quá chừng, lại gần coi như sương sa vậy; thò tay vào thì nó lũng, rút tay ra thì nó niếp lại, bằng cái gì không biết. Bần Đạo lại có tánh tọc mạch, giận quá, muốn làm sao cho ngó thấy bên kia. Trong bụng vừa tính như vậy, thỉnh không nó chạy vệt ra một bên, chừa một chỗ trống, ngó thấy bên kia toàn Nữ phái không, **thấy sung sướng làm sao đâu, sung sướng lắm mấy Bà ơi! Bên Nam thế nào thì bên Nữ cũng vậy.**

Trên cảnh đó họ lịch-sự lắm, vì cái pháp-thân của họ thiên biến vạn hóa, nơi Bạch-Ngọc-Kinh nên họ lịch-sự lắm, không biết thế nào mà họ lịch sự quá vậy. **Mấy Bà muốn lịch-sự thì**

rán Tu đang về cảnh ấy sẽ lịch sự chớ ở thế-gian này không có gì lịch sự đâu.

Kể từ ngày Bần Đạo hội được Long-Hoa-Hội Thiêng Liêng rồi thì không còn muốn sống nữa, muốn chết đặng có về cảnh ấy, ham chết làm sao đâu, ở càng thấy thêm bức bối, trông cho nó chết, chết đặng có về cảnh ấy mà thôi, mà chết không đặng.

Nếu ai không phải tinh-thần cao siêu, thì Đức Chí Tôn không dám cho họ ngó thấy, nếu bất tử **người nào được ngó thấy tôi tưởng họ điên đi mà chớ, hay họ tự vận** đặng về cảnh ấy, đặng hưởng sung-sướng. Tự vận về cảnh ấy không đặng, trái lại còn phải xuống Uống-Tử-Thành ở một thời gian để đền tội, rồi đầu thai trở lại nữa, rán tu rồi về đặng có nỏ nạy hạng nhứt là mấy người ở trên núi kia (mấy Ông Đạo núi) cạo đầu tròn vo, không phải làm như thế mà đặng đâu, đặng có lật đật.

Khi Bần Đạo vô trong Từ Phụ muốn biết Ông là ai? Ông này có phải là Đức Ngọc-Hoàng Thượng-Đế? Mà Ông có phải là một người không? Làm sao cho tôi được biết Ông với? Tôi vừa tưởng thì xa lắm, thấy cái gì bao phủ như tấm màn che vậy, vô gặp rồi biết Ông ở trong. Có tấm màn che ý muốn cái màn này vạch ra đặng thấy Ông, vừa muốn thì cái màn ấy hé vạch ra, dường như có từng có nấc xa lắm, không thể gì tả đặng. Kể đó ngó thấy Ông bước ra mặc áo trắng, bịt khăn trắng giống như bộ đồ Tiểu-Phục của Giáo-Hữu mặc vậy, cũng có một hai miếng vải lòng thông sau lưng, râu bạc trắng coi đẹp lắm, thấy thương làm sao đâu.

Trong bụng nói Ông ngồi tại Linh-Tiêu-Điện mình ngó thấy Ông mặc bộ đồ khác, không lẽ hai người, chắc không phải Ông. Vừa nói rồi thì thấy Ông bước ra đứng ngay chính giữa ngó ngay Bần-Đạo, dường như thể biểu Con coi đây. Ngó ngay

lên Ông thấy Đạo hào-quang chiếu diệu ra, tay cầm cây gậy coi đẹp lắm. Cây gậy của Ông quảy cái bầu, bên mình Ông mang một cái bị, mặc bộ đồ Ngọc-Hoàng Thượng-Đế, nắm ngang cây gậy trên tay thành cây đòn cân, Ông kéo cái bầu ra thành cái giá cân, Ông kéo cái bị ra thành trái cân. **Ba món báu ấy hiệp lại thành Cây Cân Thiêng Liêng** mà chính mình đã thấy Ông nơi Linh-Tiêu-Điện, không còn ai xa lạ nữa, cũng Đại-Từ-Phụ nhưng thiên biến, vạn hóa của Ông mà tạo ra Càn Khôn Vũ Trụ vậy. Vì có cho nên dầu cho một cái bông chúng ta chưa chắc là một vật, nếu chúng ta bẻ nó một cách vô lối, rủi phải nhằm sanh mạng của Phật thì khó mà tu lắm.

Con thú, nếu chúng ta nói nó là một vật mà biết đâu trong nó là một Vị Phật Bồ-Tát đương chuyển kiếp, nếu mình ăn thịt nhằm nó ngày kia nó về trên nó ngồi ngang mình, nó nhắc: **Kiếp trước Phật có ăn thịt tôi**, nhắc nội bao nhiêu đó cũng đủ mang bầu, quảy gậy mà tái kiếp nữa. Chúng ta ngó thấy nơi thế-gian này, hằng-hà sa-số con vật, mà biết đâu trong con vật lại có một Vị Phật Bồ-Tát đương tái kiếp để tạo Liên-Đài, rủi thay ta ăn nhằm thì khó đoạt-vị lắm. Vì có cho nên Đức Chí Tôn biểu chúng ta **trường chay** là phải vậy.

Chùng ngó thấy rồi còn tọc mạch nữa, muốn biết hết Bạch Ngọc-Kinh vì thấy Bạch-Ngọc-Kinh lớn lắm, đi biết chùng nào cho cùng, coi biết chùng nào cho hết. Liền vô thưa Thầy, cho con coi toàn-thể trong Bạch Ngọc Kinh. Vừa nghĩ rồi dường như Ông đã biết, Ông bước lại gần cái Đôn, cái Đôn này để gần Bần Đạo mà Bần Đạo không hay. Đến chùng Đức Chí Tôn cầm cây gậy gõ vào cái Đôn, cái Đôn ấy biến ra một Ông Già, nhưng Bần Đạo không biết tên gì, từ đó đến giờ Bần Đạo chỉ gọi là Ông Đôn mà thôi, chớ không biết Ông gì cả, nhờ Ông dắt Bần Đạo đi cùng khắp nơi này qua nơi khác, mỗi cảnh các chơn-linh đều thu nhỏ lụng lại như hòn non bộ vậy. Bần Đạo đi

cùng Bạch-Ngọc-Kinh mà sợ có chỗ còn sót nữa. Đi mệt quá, đi bằng Chơn-Linh mà cũng biết mệt. Càn Khôn Vũ Trụ mình mộng đại hải, không có bờ bến mà thu hẹp lại vô trong Bạch Ngọc Kinh. Cảnh giới ấy Nam cũng vậy, Nữ cũng vậy, về đến cảnh giới ấy rồi đừng sợ thiếu chỗ ngồi, không có thiếu đâu, nếu có thiếu kêu Bần Đạo, Bần Đạo thường cho.

Bần Đạo dám chắc con cái của Đức Chí Tôn, không thể gì thiếu chỗ, hay bị sa ngã đâu, còn dư chỗ ngồi nhiều lắm.

Ở thế gian này rán tu, tu xin cho được về cảnh ấy mà thôi. Còn về chỗ ở mượn phố, mượn nhà để Bần Đạo lo cho hết thảy. Bần Đạo cho hiểu đó cho ngó thấy đó, đừng cho mấy người tu, **mà không tu là tại mình, đừng để sau này nói Hộ Pháp không nói gì hết**, nên tôi không biết, đừng có ăn gian ăn lận, nói ngược nói ngạo gì hết thảy, Bần Đạo nói có chứng thiên hạ hết thảy.

TIÊN TRI VỀ TRUNG HOA & NHẬT BẢN

CỦA TÔN TRUNG SON CHON NHON Hộ Pháp Đường Bính tý 1936

Bần Tăng Chào Quý Vị. Theo Ý Bần Tăng Tưởng Thì Buổi Này Chưa Phải Hiệp Thế Thời Cho Đạo Phổ Thông Trung Quốc, Vì Hai Lẽ: **Một** Là Chánh Phủ Pháp Với Đông Dương Này Chẳng Phải Thật Tâm Trọng Đạo, Cố Ý Giúp Giùm, Mà Thật Sự Thì Cho Đạo Xuất Dương Nơi Trung Huê Đặng Mai Phục Ân Bình Toan Phương Hãm Hại...**Hai** Nữa Là Vì Thiên Thor Đã Định Huê-Nhật Hiệp Chung. Hại Nổi Lại Là Tay Có Trọng Trách Nơi Phần Tạo Tân Thế Giới Cho Đức Chí Tôn, Nên Ngọc Hư Phải Bảo Trọng Không Cho Diệt Chung, Duy Chịu Nạn Diệt Quốc Mà Thôi. Trong Thế Kỷ Hai Mươi Một (**21**) Sẽ Thấy Tang Điền Nhựt Đảo Biến Nên Thương Hải Huê Triều. Ấy Vậy, Lúc Phối Hiệp Dân Sanh Sẽ Có Lắm Trường Huyết Chiến.

TẬN THỂ HỘI LONG HOA

I. Định nghĩa.

1. Tận thể là gì? Tận là hết, thể là đời, cõi đời.

Tận thể là tiêu diệt hết cõi đời này.

Tận thể là một cuộc đại động dữ dội chưa từng thấy, với những trận động đất rất mạnh làm thay đổi bề mặt địa cầu, với những Thiên tai khủng khiếp do thủy, hỏa, phong, rồi binh chương nổi lên sát hại loài người, làm cho loài người chết rất nhiều, các Đấng Tiên Phật lúc đó giáng trần, dùng huyền diệu thiêng liêng để cứu sống những người hiền lương đạo đức, thành lập cõi đời mới gọi là đời Thánh đức, chỉ gồm những người thiện lương chọn chánh.

Số người được cứu vớt sống sót chỉ bằng một phần mười (1/10) số Nhơn loại hiện nay.

Như thế, Tận thể không có nghĩa là quả địa cầu này bị tiêu diệt, Nhơn loại chết hết, mà chỉ là một cuộc biến thiên rộng lớn làm thay đổi hình thể mặt đất, tiêu diệt 9/10 Nhơn loại, làm cho cõi đời ác trược của buổi Hạ nguơn Mạt kiếp trở thành cõi đời thiện thanh chọn chánh, gọi là đời Thượng nguơn Thánh đức, với những người hiền lương đạo đức, theo đúng luật Tuần hoàn của Trời Đất, luân chuyển trong ba nguơn: Thượng nguơn, Trung nguơn, Hạ nguơn, rồi bắt qua Thượng nguơn của Chuyển kế tiếp.

“Chú thích về Nguơn Chuyển:

Nguơn và Chuyển là hai danh từ thường được dùng để chỉ những khoảng thời gian rất dài trong sự hình thành vũ trụ, vạn vật, và những giai đoạn tiến hóa của Nhơn loại. Mỗi Chuyển chia ra 3 Nguơn: Thượng nguơn, Trung nguơn, Hạ nguơn. Hiện nay địa cầu của chúng ta đã trải qua 3 Chuyển

và đang ở vào cuối Hạ nguơn của Chuyển thứ ba, sắp bước qua Thượng nguơn của Chuyển thứ tư.”

2. Hội Long Hoa là gì?

Long là rồng, hoa là cái bông. Long Hoa là một cái cây có hình dáng giống như con rồng, đơm hoa rực rỡ.

Đức Phật Di-Lạc sẽ đắc đạo tại cội cây Long Hoa này, cũng như Đức Thích Ca đã đắc đạo tại cội cây Bồ Đề.

Đức Phật Di-Lạc sẽ làm Giáo chủ một Hội thi tuyển chung kết để chọn người hiền đức dưới cội cây Long Hoa, nên Hội này được gọi là Hội Long Hoa.

Vậy Hội Long Hoa là hội thi chung kết sau một giai đoạn tiến hóa dài của nhơn loại, để tuyển lựa những người hiền lương đạo đức, loại bỏ những kẻ hung bạo gian tà, thực hiện sự công bình thiêng liêng, để rồi sau đó sẽ chuyển qua một giai đoạn tiến hóa mới. Sự tuyển lựa này xảy ra trong một cuộc Tận thế như đã nói ở trên.

- Những người hiền lương đạo đức là những người thi đậu, sẽ được sống sót và được thưởng bằng những phẩm vị Thần, Thánh, Tiên, Phật tùy công đức nhiều ít.

- Những người gian tà hung bạo là những người thi rớt nên họ phải bị chết hết và linh hồn của họ phải chờ đợi để nhập vào một vận hội mới mà học tập và tiến hóa, chuẩn bị một cuộc thi mới sau này.

II. Đã có mấy lần Tận thế?

Sau mỗi Chuyển là có một lần Tận thế để phán xét sự tiến hóa của nhơn loại.

Địa cầu của nhơn loại chúng ta hiện nay đã trải qua 2 Chuyển, nên nhơn loại đã bị hai lần Tận thế, và sắp đến cuối Chuyển thứ ba nên sẽ có Tận thế lần ba.

Theo các kinh sách xưa truyền lại thì:

1. Tận thế lần thứ nhất: chép trong Kinh Thánh Cựu Ước của đạo Do Thái, do trận đại hồng thủy.

Kể từ khi Thượng Đế tạo ra loài người và để cho tiến hóa, thì loài người tiến hóa theo đường vật chất, quên mất nguồn cội và đạo đức tinh thần, tội ác càng ngày càng chồng chất. Thượng Đế nhìn thấy chỉ có gia đình **ông Nô-ê** là còn giữ được đạo đức và công bình. Ngài ban ơn cho Nô-ê, bảo Nô-ê đóng một chiếc tàu lớn, khi có nước lụt lớn thì đem tất cả gia đình lên tàu, gồm vợ, ba con trai, 3 con dâu, lương thực và các sinh vật mỗi loài một cặp trống mái.

Thượng Đế gây ra trận đại hồng thủy, nước ngập khắp mặt đất, tiêu diệt hết nhơn loại và sinh vật, chỉ còn gia đình ông Nô-ê và các sinh vật trên tàu sống sót.

Khi nước lụt rút hết, gia đình ông **Nô-ê** và các sinh vật rời khỏi tàu, lên mặt đất canh tác, tạo ra thực phẩm, sống và sanh sản càng lúc càng nhiều. **Vợ chồng Nô-ê trở thành thủy tổ loài người sau cuộc Tận thế lần thứ nhất.**

2. Tận thế lần thứ nhì: Châu Atlantide sụp đổ.

Loài người nối tiếp qua nhiều thế hệ, lần lần khôn ngoan và tiến bộ, cũng xu hướng vào đường vật chất, xa lánh đạo đức tinh thần. Càng tiến bộ khôn ngoan thì càng tự kiêu tự đại, khinh rẻ Thánh Thần. Dấu tích của nền văn minh này còn ghi lại trong các Kim Tự Tháp ở Ai Cập.

Đến kỳ Phán xét của Thượng Đế, những giống dân vô đạo đức thì bị trừng phạt hay tiêu diệt. Do đó xảy trận động đất dữ dội làm **sụp đổ châu Atlantide**, tạo thành **biển Đại Tây Dương**. Nền văn minh Atlantide cùng với giống dân vô đạo bị tiêu diệt, nhơn loại trở lại thời kỳ bán khai.

Tóm lại, qua hai thời kỳ Tận thế được biết qua các kinh sách, chúng ta thấy, Tận thế chỉ là một cuộc Đại Phán xét của Thượng Đế đối với nhơn loại, **công thưởng tội trừng**. Chư Thần, Thánh, Tiên, Phật thi hành theo đúng **Luật Nhân Quả**, sau những thời kỳ chuyển luân tiến hóa như định.

III. Tiên tri Tận thế lần thứ ba

Hiện nay, giống dân da trắng đang làm bá chủ nhơn loại trên mặt địa cầu này. Giống dân da trắng không đem sự khôn ngoan và sự văn minh tiến bộ giúp đỡ các giống dân khác kém văn minh hơn, lo tổ chức xã hội cho được thuần lương đạo đức, mà lại dùng sức mạnh bắt các giống dân khác làm nô lệ cho họ, đồng thời xúi giục các giống dân và các tôn giáo gây chiến với nhau, tương tàn tương sát để họ thủ lợi.

Mặt khác, thời kỳ này lại rơi đúng vào cuộc tuần hoàn giáp mỗi của thế giới, ở vào thời Mạt kiếp của Hạ nguon Tam chuyển, bước qua Thượng nguon Tứ chuyển. Đấng Thượng Đế cùng chư Thần, Thánh, Tiên, Phật mở ra một cuộc Phán xét lần thứ ba gọi là Hội Long Hoa, để kết thúc một giai đoạn tiến hóa dài.

Loài người hiện nay rất tội lỗi, nên cuộc Tận thế kỳ ba này rất dữ dội, nhơn vật **10** phần bị tiêu diệt hết **9** phần, chỉ còn lại một phần sống sót, gồm toàn là những người hiền lương, để lập đời Thượng nguon Thánh đức.

Xin trích ra sau đây Thánh Ngôn tiên tri cuộc Phán xét (Long Hoa Hội) kỳ ba và sự cứu độ của Thượng Đế:

* “Kỳ Hạ nguon hầu mãn, nhơn vật vì tai nạn mà phải tiêu tan, mười phần còn lại một mà thôi. Than ôi! buồn thôi! Nghĩ vì Thiên cơ đã định vậy, thế nào mà cải choặng, duy có mở tấm lòng từ thiện mà ăn năn sám hối, lo việc tu hành, đồng với cả quốc dân mà quy lụy khẩn cầu coi Trời có đoái tưởng đến chăng?

Bởi thế nên Đức Ngọc Đế và chư Phật, chư Tiên, chư Thánh, mới lập Hội Tam Kỳ Phổ Độ đặng cứu vớt chúng sanh đương linh đĩnh nơi bể khổ. Nếu gặp thuyền Bát Nhã mà không xuống không theo thì chắc thế nào cũng chơi voi nơi mé biển.” (TNHT 1-2 hợp nhứt, B 79)

* “Đời quá dữ, tội tình ấy, hình phạt kia cũng đáng đó chút. Lão vì thương yêu hơn sanh, hội mười ngày nơi Bạch Ngọc Kinh, cãi cho qua nạn hơn loại, nhưng luật Thiên điều chẳng dễ chỉ sửa đặng.

Nạn tiêu diệt hầu gần, hết chém giết lẫn nhau, tới buổi bình chương sát hại. Lão thấy hình phạt phải châu mày, nhưng ôm lòng ráng chịu, lạy lục khẩn cầu, chư Đạo hữu đâu rõ thấu, ngờ ngơ ngáo ngáo như kẻ mất hồn, thấy càng thảm thiết.

Lão tưởng chẳng cần phải nói chỉ một nước nhỏ nhoi, đã dặng danh Thánh địa là nước Nam này, mà Lão xin không dặng tội cho mấy châu lớn như thành **Sài Gòn, Chợ Lớn, Gia Định, Huế, Hải Phòng, Hà Nội thay! Thảm! Thảm! Thảm!**”

* “**Họa Âu tai Á** sẽ vì nơi Thiên thơ mà sát phạt, gieo sào để thảm cho những giống dân nào đã vì hung bạo mà gây nên nhiều điều thán oán khắp cả Càn khôn này.”

* “Ngày vui vẻ của sanh linh đã mòn, họa Thiên điều đã cận, Càn khôn thế giới còn đeo đuổi dụng thất đức vô nhân mà gieo thảm chất sâu trong hơn loại.

Họa Âu tai Á sẽ lần lượt thay phiên nhau, dụng luật Thiên đình mà diệt phạt người vô đạo. Càn khôn cũng vì đó mà phải điên đảo.”

“Thầy lấy đức háo sanh mở đạo lần ba mà vớt kẻ hữu phần, tránh khỏi nơi buộc ràng khổ phạt. Ai hữu phúc dặng để chân vào, kẻ vô phần phải bị tà yêu cám dỗ.”

Đức Hộ Pháp thuyết đạo tiên tri cuộc Tận thế sắp tới diễn ra như sau: “Cơ quan chuyển thế mà Đức Chí Tôn lập trước mắt sẽ dữ dội lắm! Tấn tuồng đó vẫn còn tiếp diễn chưa dứt.

Bản đạo quả quyết rằng, sẽ còn đại động dữ dội một phen nữa nơi mặt địa cầu này. Đặng chi? đặng giống dân da trắng giao quyền cho sắc dân mới nữa là giống dân Thần thông

nhơn làm chủ, cầm giềng mối toàn mặt địa cầu này. Hai thay! Luật thiên nhiên chiếu theo kinh luật thượng cổ để lại, quan sát hẳn hoi, dỡ sách ra coi thấy trước thế nào, sau thế ấy, bánh xe tiến hóa vẫn đi, xây một hướng một chiều.

Bản đạo e cho loài người mãi miệt tội lỗi đó càng nguy hại cho loài người hơn nữa, nên Đức Chí Tôn lập Đạo Cao Đài là đền thờ cao trọng, đức tin to lớn, ngự trước Thiên lương loài người mới có thể thắng cơ quan Thiên điều định trước. Chúng ta, Thánh thể của Ngài, giúp Ngài giải quyết được chăng? Nếu thoảng không được, cái hại này còn duy trì nữa.

Ngài muốn Việt Nam là Thánh địa, cho nhơn loại biết rằng nhờ đây mà giải quyết cứu thế, bảo tồn nhơn loại là do con cái của Ngài, do nơi chúng ta. Nếu bất lực, chúng ta có phần lỗi đó vậy.”(Thuyết đạo của Đức HP.Q.1tr. 80)

“Kiếp số của địa cầu này còn vĩnh cửu, chỉ thay đổi hình thể, vạn loại mà thôi, nó vẫn còn tăng tiến mãi.

Chúng ta đã ngó thấy qua chừng 100 năm trước, văn minh của con người không đạt đến mức hiện tượng như bây giờ. Cơ tân bộ tinh thần và vật chất dữ dội nhứt là trong vòng 50 năm sau. Theo đó mà tính toán lại coi, trong 500 năm nữa, nhơn loại sẽ ra sao?

Phật giáo nói, qua sắc dân da trắng, tinh thần vi chủ, **tới sắc dân Thần thông nhơn, qua khỏi dân Thần thông nhơn thì có sắc dân Chí linh. Lúc đó người là Thần, Thánh, Tiên, Phật tại thế.** Như vậy còn hai sắc dân nữa cho **500 năm sau.**” (Thuyết đạo của Đức HP. Q.I tr.132)

Lời Đức Chí Tôn **tiên tri** đã quyết định hẳn hoi:

Chừng nào đất dậy trời thay xác,

Chư Phật, Thánh, Tiên xuống ở trần. (TNHT)

IV. Mỗi lần Tận thế có Hội Long hoa

Như phần trên vừa trình bày, mỗi lần Tận thế là để phán xét lọc lừa người thiện kẻ ác để phong thưởng trong Hội Long Hoa.

Từ trước tới nay đã xảy ra hai lần Tận thế và hai lần mở Hội Long Hoa:

1. **Sơ Hội Long Hoa Thanh Vương Đại Hội**, Đức Nhiên Đăng Cổ Phật làm Chánh Chủ khảo.

2. **Nhị Hội Long Hoa Hồng Vương Đại Hội**, Đức Phật A-Di-Đà làm Chánh Chủ khảo.

3. **Kỳ Tận thế lần thứ ba**, Đức Chí Tôn sẽ mở Hội Long Hoa, gọi là **Tam Hội Long Hoa Bạch Vương Đại Hội**, Đức Di-Lạc Vương Phật làm Chánh Chủ khảo.

Đạo vĩ Đồi là một học đường vĩ đại, có đủ tất cả bài học từ thấp đến cao, từ ác đến thiện, từ trước đến thanh, để nhơn sanh học hỏi, chứng nghiệm, trau luyện tâm tánh để tiến hóa, mà Hội Long Hoa là cuộc thi tuyển và đề thi là **Đạo Đức**. Hội Long Hoa kỳ ba này rất quan trọng, vì là **thi chung kết**, chấm dứt Đệ tam Chuyển, bắt qua Đệ tứ Chuyển mà khởi đầu là Thượng Nguơn Thánh Đức.

Cho nên Hội Long Hoa kỳ ba này **có một cuộc biến động dữ dội, để sàng sảy lọc lừa, tuyển chọn những người có trình độ Đạo Đức mà lập đời Thượng Nguơn Thánh Đức**, loại bỏ những phần tử gian tà, tức những phần tử thi rớt. Hội Long Hoa kỳ ba này cũng là Hội Điểm Đạo lần ba của Địa cầu 68, là cuộc Điểm Đạo vĩ đại và quan trọng mà tất cả chư Phật, Tiên, Thánh, Thần và những người tiến hóa đủ tiêu chuẩn đạo đức đều phải tham dự.

Sau cuộc biến động dữ dội gọi là Tận Thế đó, địa cầu 68 trở lại yên tĩnh, thời tiết trở lại điều hòa tốt đẹp, trước khí tiêu tan, nhơn loại còn lại là những tân dân hiền lương đạo đức, với hình dung tốt đẹp, mạnh khỏe, sống lâu, tạo lập một xã hội Đại đồng, cùng sống hòa bình với nhau trong tình bác

ái và sự công bình. Chư Thánh Tiên Phật sẽ giảng trần tiếp tục hướng dẫn nhơn sanh tu hành tiến hóa cao thêm nữa.

Đức Phạm Hộ Pháp thuyết đạo về Hội Long Hoa, đêm 14-1-Kỷ Sửu (1949) tại Đền Thánh, xin chép ra sau đây:

“Long Hoa Hội là gì?” Long Hoa Hội là một ngày, một buổi khảo lựa của toàn thể các chơn hồn, dầu quỉ vị hay Thần vị cũng vậy, định khoa mục của mình đăng lập vị thiêng liêng.

Chúng ta hiểu rằng, mỗi Chuyển tức nhiên là mỗi khoa mục. Hết cuối một Chuyển, tức nhiên Hạ Nguơn, là ngày định vị của các đẳng linh hồn. Thánh giáo Gia Tô đã nói rằng: Ngày Xét Đoán cuối cùng (Jugement Général) mà kỳ thật là ngày định vị cho các chư Phật đó vậy.”

“Có một điều trọng hệ đương buổi này là buổi náo nhiệt. Tại sao? Tại măn Hạ Nguơn Tam Chuyển, Thiên thơ đã định Long Hoa Hội.

Thánh giáo Đức Chí Tôn nói: **“Các con phải chung cùng nhau**, tức nhiên lập Long Hoa Hội, định vị cho các chơn linh trong kỳ Hạ Nguơn Tam Chuyển này, định vị cho họ đăng mở Thượng Nguơn Tứ Chuyển cho các chơn linh.”

Ngày mở Hội Long Hoa ấy, tức nhiên là Ngày định chằm đậu rót cho các chơn linh vậy. Vì có cho nên chúng ta ngó thấy có huyền vi bí mật nơi mặt thế này: Đức Chí Tôn đến mở Đạo ngày nay, **chúng ta thấy oan gia nghiệt chướng phải trả liền buổi này, không cho thiếu, trả măn mới thôi.**”

Mặt khác, chúng ta quan sát Tòa Thánh Tây Ninh, thấy bao lớn nơi mặt tiền Tòa Thánh có bốn cây cột chống đỡ, phân làm hai cặp. Mỗi cặp có một cây đắp hình rồng (Long) quán cột, một cây đắp hình bông sen (Hoa) quán cột, nên mỗi cặp cột tượng trưng hai chữ LONG HOA. Còn trên nóc

Hiệp Thiên Đài, giữa hai lầu chuông trông là tượng **Đức Phật Di Lạc ngự tòa sen đặt trên mình cạp**.

Đức Hộ Pháp thuyết đạo về Hội Long Hoa tại Hộ Pháp Đường, ngày 16-9-Ất Mùi (dl 31-10-1955), giảng giải bài **Kinh Đại Tường**, có đoạn kết, chép ra sau đây:

“**Tới năm Tý** sẽ mở Hội Long Hoa tuyển phong Phật vị tại Tòa Thánh Tây Ninh này. Mấy em phải cố gắng làm cho kịp. **Qua nói quả quyết** nếu mấy em làm không kịp, qua có qui liệu trước đi nữa thì cái tội ấy về mấy em chớ không phải về Qua, nhớ điều đó. Qua cố gắng tận trung cùng Đạo, tận hiếu cùng Chí Tôn và Phật Mẫu, Qua chỉ ước cho thiêng liêng của mấy em đây nè, nó sẽ hưởng được một điều trọng yếu không biết ngày nào giờ nào, Qua không có thể vì quyền vi định trước được. **Qua mơ ước làm thế nào cho dòng máu thiêng liêng của mấy em đây nó gặp mặt Đức Chí Tôn đến tại thế này, lấy một quyền năng thiêng liêng của Ông**, như Ông đã đến Đền Thờ Tây Tạng kia vậy. Hễ nói đến Đền Thờ Tây Tạng thờ Đức Chí Tôn, thì đều nghe hiểu. (? 2020 Canh Tý)

Có lẽ Đền Thánh này Đức Chí Tôn thế nào cũng đến, lại chưa đến là vì lẽ gì? Lý do vì chưa có trọn sao đây, mấy em cố gắng đi, từ đây tới sau, cho tới ngày Long Hoa Hội, hoặc nên hư dạng thất điều gì, Qua lập Long Hoa Hội được hay chẳng, Qua phú thác nơi tay mấy em đó vậy.”

V. Sách: Tận thế và Hội Long hoa

Ông Vương Kim viết quyển **Tận Thế và Hội Long Hoa** nói về cuộc Tận Thế và cảnh đời Thượng ngươn, tóm lược và trích ra sau đây: “**Tận thế bằng cách nào? Hội Long Hoa thế nào?**” Đó là một cuộc lựa lựa lớn lao kỳ diệu của Đức Thượng Đế, mà với trí phàm của con người khó thể nghĩ bàn, vì nó làm thay đổi cả vạn vật một cách mau nhiệm và chớp nhoáng.

Sau một cuộc lở đất long trời tối tăm mù mịt, người đứng cách nhau gang tấc cũng không thấy nhau, tiếng cây ngã, đá bay và có những tiếng khóc than thảm thiết kêu cứu, mà không ai có thể làm sao giúp nhau được.

Trong lúc đó, những cái cũ kỹ, những cái trái ngược đạo lý, những cái đảo lộn nhơn tâm và những điều không tương ứng với cơ Tạo Hóa, **bên trong cũng như bên ngoài con người, thấy thấy đều bị tận diệt hết cả.**

- **Về bên ngoài của con người:**

- Những loại thuộc về khoáng vật như: đao, kiếm, súng ống, bom đạn, vv . . .

- Những loại thuộc về thực vật như cây có gai, cây có chất hôi, chất độc, và cây vô dụng vô ích, vv . . .

- Những loài động vật độc hại như rắn, rít, sói, lang, hùm, beo, vv . . .

Nói tóm lại những loại bên ngoài con người, bất kỳ thứ nào, dù khoáng vật, thực vật, động vật, hễ không có ích cho thời đó cũng như về sự cần dùng, mà ngược lại còn làm tổn hại con người, đều bị tiêu diệt hết cả.

- **Về bên trong của con người:**

Tất cả ngôn ngữ, tư tưởng và hành động bất công, bất chánh, không đạo đức, đê tiện xấu xa,...mà con người đã có từ trước đều bị tiêu diệt ngay trong lúc biến thiên ấy.

Tại sao? Vì kẻ đã có bản tánh và hành vi tồi tệ chắc chắn không tồn tại, trái lại, người được tồn tại trong thời đó, nhứt định không có những chỗ xấu xa kia.

Tại sao Đức Thượng Đế có quyền tiêu diệt cả vạn vật ở quả địa cầu này? Vẫn được và càng được trong thời Mạt pháp này, bởi lẽ Ngài là một vị cầm cán cơ quan chuồng quản cả vạn vật ở cõi ngũ trược ác thế này, nên chỉ lúc nào Ngài cũng có quyền chiếu theo Công lý của Luật Nhơn Quả báo ứng mà thưởng phạt vạn vật ở thế gian.

Tuy nhiên, trước khi trùng trị vạn vật và con người, về những tội lỗi hung hăng giáo quyết thì Thượng Đế cùng chư Phật, đồng ý cho các vị Thịnh Văn, Duyên Giác, La Hán, Bồ Tát và các Thần Tiên gấp rút lâm phạm, cùng một khẩu hiệu, cùng một giáo pháp (song có nhiều thể thức khác nhau, tùy theo căn cơ và địa vực), để dạy dỗ, kêu réo những người có thiện căn, âm đức, mau mau hồi đầu thức tỉnh, lánh dữ về lành, hầu nhờ sự ủng hộ của chư Tiên Phật Thánh Thần, để tránh khỏi cơ tận diệt tới đây. **Đồng thời các vị thiêng liêng ấy cho người đời biết trước Hội Long Hoa sẽ mở tại miền Nam Việt Nam.**

Hội Long Hoa thế nào? Long Hoa là một hội chọn lựa những phần tử ưu tú có đạo đức chơn chánh, hiếu hạnh đầy đủ, trung nghĩa vẹn toàn, là những người tâm tánh trong sạch hiền lương, để lập cõi đời an lạc công bằng ở thời kỳ Thượng nguơn.

Trong khoảng kế cận Hội Long Hoa, tất cả loài người loài vật, cho đến thảo mộc côn trùng trên thế gian đều ở trong cảnh giết hại tàn phá lẫn nhau, và đau đớn hơn hết là con người đua nhau nôi da xáo thịt, gây nên nạn đói đau thê thảm! Đến ngày Hội Long hoa, sẽ có nhiều việc nhiệm mầu khó tưởng tượng nổi, nào là Tà giáo và Chánh giáo đua nhau trở tài đấu phép làm kinh Thiên động Địa, nào là loài người và thú sát hại nhau làm Thần sầu Qui khóc.

Trong cảnh ấy, hai phái Chánh giáo và Tà giáo xô nhau đến cảnh giết chóc, xương chồng tợ núi, máu chảy thành sông, mà chung qui Chánh giáo trọn thắng, nhờ Bí pháp của Đức Phật phù trợ; còn những loại thú dữ do phép mầu của Thần Tiên hóa hiện để sát phạt những người có lòng ác độc, tuy mang lột người mà chẳng chút giống người, chỉ biết xu danh trục lợi, ích kỷ tổn nhân, **nói tóm lại là lòng dạ của**

họ như thú vật nên bị thú vật giết hại đúng theo phần lực nhân quả.

Sau khi trừ khử xong những hạng ác nhân, Thần Tiên thu phép màu lại, các loài thú dữ không còn nữa.

Đến đây là lúc các vị Phật Tiên Thánh Thần đồng giáng phàm, để tùy theo nhân duyên mà cứu độ, nghĩa là người có duyên với Phật thì Phật rước về cõi Phật, người có duyên với Tiên thì được Tiên rước về cõi Tiên, còn những người vào bảng Phong Thần thì làm Thần, những người kém đức hạnh hơn mấy hạng nói trên thì ở lại làm dân hay làm quan phò chúa Thánh.

Có một điều lạ nhứt là phần nhiều và có thể nói là gần hết các vị cự thần trung quân ái quốc của Việt Nam từ thời **Đinh, Lê, Lý, Trần trở lại đây đều tái kiếp.**

Trong cảnh Tà Chánh phân tranh, nhân vật cầu xé, Đức Phật Di-Lạc ra đời lập Hội Long Hoa, có cả chúng sanh của **3000 thế giới** tham thánh như Thịnh Văn, Duyên Giác, La Hán, Bồ Tát, chư Tiên, chư Thánh, chư Thần, người, rồng, hổ, điểu, vv đều xoay quanh bửu tòa của Ngài để nghe những lời vi diệu màu nhiệm chưa từng có.

Ngài sẽ thông nhứt tất cả kinh luật lại làm một khiến cho tất cả chúng sanh không còn sự tranh chấp câu nệ đạo này chánh đạo kia tà. Ngài là vị Phật thứ năm trong năm vị Phật hiện kiếp. Vào thời kỳ Mạt pháp này, đến lượt Ngài ra đời kế truyền Chánh pháp của Đức Thích Ca, bởi sau khi Đức Thích Ca diệt độ đến nay đã hơn **2500** năm, lời di giáo bị sai lạc tinh lý vì bị truyền qua dịch lại nhiều lần.

Nhờ Ngài mà Nhơn loại có một thế giới trang nghiêm thanh lịch, an lạc phi thường. Đường đi như lót cảm thạch, cỏ tợ nệm bông, người đẹp như Tiên, không làm có ăn, không may có mặc, cư xử với nhau rất hiền hòa và lịch sự. Với mỹ lệ ấy, con người lại có cái

đặc biệt là không cánh mà bay, sống lâu muôn tuổi, trí hóa thông minh một cách dị thường. Vì phần nhiều là người thượng cổ tái kiếp, nên phong tục tạp quán được gìn giữ nghiêm minh.

Đây là nói ngay xứ Việt Nam: Sở dĩ nước VN được cái điểm phúc như nói trên là bởi các vua chúa đến quan dân VN **thời Đinh, Lê, Lý, Trần trở lại đây**, phần nhiều đều qui ngưỡng về Phật đạo, Tiên đạo và Nho đạo một cách thâm thiết, trong đó có một vị vua phát nguyện sau khi thành đạo sẽ trở lại chủ trì nền đạo và phong tục VN. Nhờ công quả và công đức ấy, khiến cho thay đổi địa vị nước VN vậy, và nước VN sẽ trở thành địa điểm trung ương của đời Thượng nguon, đó là vì tuân tự theo định luật tuần hoàn của cơ Tạo Hóa.”

VI. Phần kết:

Các Đấng thiêng liêng đã **tiên tri kỳ Tận Thế** này rất dữ dội, hơn loại sẽ bị tiêu diệt **90%** bởi nhiều cách:

- **Chiến tranh** tương tàn tương sát với vũ khí nguyên tử và hóa học tối tân, giết người hàng loạt, cùng đánh nhau rồi cùng chết hết, không có kẻ thắng người bại.

- **Cuộc đại động đất dữ dội** làm thay đổi hình thể mặt địa cầu, có nơi thành biển, có chỗ thành non.

- **Bệnh chương sát hại** lan tràn khắp nơi.

- **Cuối cùng, Ngũ hành thay đổi, khí Âm tuyệt, khí Dương sanh để loại bỏ số hơn loại có tâm tánh ô trược.**

Muốn được sống sót trong Kỳ ba Tận Thế này, chúng ta phải lo lập công bồi đức cho nhiều, TU hành chơn chánh, không chút bợn nhơ, từ bỏ ác hành, dù một chút nhỏ. Chúng ta còn phải ăn chay trường để chơn thần trong sạch nhẹ nhàng mới chịu nổi khí Tiên Thiên. Nếu còn ăn mặn, chơn thần ô trược, dẫn điện, sẽ

bị sét đánh tiêu tan. Chỉ có **10 %** nhơn loại là còn sống sót sau khi Tận Thế, sẽ được tham dự Hội Long Hoa. Trong số này, những người có nhiều công đức sẽ có ngôi vị là Thần, Thánh, Tiên, Phật, những người ít công đức sẽ làm tân dân trong một thế giới mới gọi là thế giới đại đồng, và địa cầu của chúng ta bước qua thời kỳ Thượng nguơn của Chuyển thứ tư, gọi là đời Thánh đức.

Lão: **THÁI-BẠCH KIM-TINH** kiêm **GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO**. Nay Lão phụng lệnh Đức Chí-Tôn lai đàn đại diện **Tòa Tam Giáo** giảng đề đôi lời cần thiết vì cơ Đạo giữa nhiệm thời khai đường phổ độ để ứng dụng truyền thông vì nay đã **cận kề** nhiệm thời quá khích lệ. **Đại Hội Long Hoa** đã khai diễn từ lâu, thế nên nơi khắp cõi dương trần này mỗi Đại-Đạo phải khẩn thiết lưu thông để cho toàn cõi nhân sinh hầu lo tu bổ, khẩn cầu thì mới tiến kịp thời kỳ, nếu còn chênh mảng, lồi thoi e trễ nải. Nay Lão xin sơ lược mấy lời diễn tả qua các nội dung của công cuộc **Long Hoa Đại Hội**: Thời nhiệm ấy khởi đầu khai mạc từ Nhứt ngoạt, Thập-Ngũ nhựt, Kỷ Mùi niên, cuộc Đại Hội sẽ còn tiếp diễn đến Thập ngoạt, Thập-Ngũ nhựt, Giáp Tý niên, tức là lục niên thời nhiệm hội. Kể từ khi Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Thiên Khai tức là Cao Đài Đại Đạo Nam Phương Việt Nam sơ khai đúng vào **Giáp Tý** hiệu niên, tây lịch nhằm **1924**, đến bây giờ đã ngũ thập lục (**56**) niên. Đức Chí Tôn có dạy rằng: Mỗi Cao-Đài Đại-Đạo Tam Kỳ khai môn độ thế, vì đến cận thời kỳ tam nguơn mạt hậu. Đại Hội Long-Hoa sẽ diễn hành nhằm vào **cuối thế kỷ 20** tức là chu kỳ của mười ngàn (10.000) năm thế hệ.

Đến ngày 14 tháng 11 năm Đinh Mão, **Đức Lý Giáo Tông** mới giảng cơ thì xem hình như **Ngài có đại nộ**, mà chẳng hiểu Ngài giận việc chi, Ngài mới cho một bài Thánh Giáo như vậy: "Hỉ chư Đạo Hữu, chư Đạo Muội, chư chúng

sanh, hảo hội hiệp. **Thảm cho nhơn loại, khổ cho nhơn loại! Đòi quá dữ, tội tình ấy, hình phạt kia cũng đáng đó chút.** Lão vì thương yêu nhơn sanh hội 10 ngày nơi Bạch Ngọc Kinh cải cho qua nạn nhơn loại, nhưng luật Thiên Đình chẳng dễ chi sửa đặng. **Nạn tiêu diệt hầu gần, hết chém giết lẫn nhau, đến buổi bịnh chướng sát hại.** Lão thấy hình phạt phải châu mày, nhưng ôm lòng rán chịu, lay lục khẩn cầu; chư Đạo Hữu đâu rõ thấu, ngơ ngáo ngáo như trẻ không hồn, thấy càng thảm thiết. Lão tưởng chẳng cần nói chi một nước nhỏ nhen đã dặng danh **Thánh Địa là Nước Nam** này, mà Lão xin không dặng tội cho châu **Thành Sài Gòn, Chợ Lớn, Gia Định, Huế, Hải Phòng, Hà Nội... Thảm! Thảm! Thảm!**"

Đây là lời tiên tri đã trải qua 20 năm trường đến ngày nay kết quả vẹn toàn trước mắt nhơn sanh đều thấy rõ. Đức Lý Giáo Tông, Ngài định phạt Đức Quyền Giáo Tông 10 hương, Hộ Pháp 5 hương, ông Phối Sư Bính 5 hương, xét kỹ ra là Đức Ngài giận ai chớ chẳng phải giận anh em tôi đâu. Tiếc thay cho nhơn sanh, chớ chỉ trong thời kỳ Đại Đạo hoằng khai, mà để tâm tín ngưỡng chung thờ một Tôn Giáo, tròn giữ theo Luật Pháp của Đạo, **lo trau dồi đức hạnh, làm phải làm lành, liên lạc thương yêu, thuận hòa cùng chung, thì nay đâu có lâm nạn đao binh như thế.**

Trái lại, Chưc Sắc Thiên Phong là người cảm phước chiêu hồn dìu dắt chúng sanh thoát khổ, mà đi đến đâu đều bị họ chê bai, biếm nhẽ, kích bác, hân hủ đủ thứ, Chưc Sắc Hội Thánh đem hồng ân của Đức Chí Tôn rải khắp các nơi cho nhơn sanh chung hưởng, mà họ coi như vật thường, không có giá trị gì, họ đã mài miệt chạy theo khoa học.

Nam Mô Tam Châu Bát Bộ Hộ Pháp Thiên Tôn.

(Dưới đây là **Bí Pháp** Giải Thoát hay TU Đạt Đạo: CĐTLHS)

CON ĐƯỜNG THIÊNG LIÊNG HẰNG SỐNG THAY LỜI TỰA

Đây là những bài nói về **bí pháp**, Hiền Tài **Nguyễn Long Thành** đã giảng cho một số môn đệ thường đến thăm viếng Ông trong những ngày cuối của cuộc đời một bậc chơn tu. Đạo pháp vốn vô biên, người giảng nay đã trở về thiêng liêng vị, kẻ đi sau xin được góp nhặt các bài giảng thành một tập tư liệu với ước mong làm phong phú thêm kho tàng tâm linh của bậc hành giả đang đi trên đường đạo. *Kính bút*

CON ĐƯỜNG THIÊNG LIÊNG HẰNG SỐNG LÀ GÌ? TẠI SAO GỌI LÀ HẰNG SỐNG?

Hôm nay Qua giảng tiếp về chủ đề "Con đường Thiêng-Liêng hằng sống" mà **Đức Phạm-Hộ-Pháp** trước đây khi còn sanh tiền Ngài đã để thời giờ thuyết giảng liên tục trong nhiều đêm tại Đền-Thánh, về vấn đề này Ban tốc ký có ghi lại được những lời giảng giải ấy, còn lưu truyền đến ngày hôm nay sưu tập lại thành một quyển sách với nhan đề: "Con đường thiêng-liêng hằng sống".

Qua không có tham vọng nói về những điều mắt thấy tai nghe trong cõi hư-linh kia mà Qua chỉ muốn nói với mấy em nghiã lý của hai chữ Hằng Sống.

Mấy em biết rằng từ khi Đức-Chí-Tôn tạo lập ra càn khôn **vũ trụ** này, với thời gian mọi sự việc đều biến thiên hết không có một cái gì đứng yên trong một thể trạng duy nhất. Mấy em nhìn lên bầu trời kia mấy em ngó thấy những vì tinh tú, ánh sáng mặt trời, quả đất này đây ngày đêm sáng tối đổi thay vị trí không lường, mấy em nhìn xuống mặt đất ngó thấy vạn vật sanh trưởng già nua rồi chết đi, thế hệ khác tiếp nối, mặt địa cầu thay đổi luôn luôn thì như vậy mọi thứ đều biến dịch. Như thế sự sống là một lẽ biến dịch từ tạo

thiên lập địa đến giờ, tại sao trong cửa đạo này lại nói đến một sự sống gọi là Hằng Sống?

Hằng là không thay đổi, không thay đổi ở chỗ nào? Đó, Qua muốn nói chuyện với mấy em về ý nghĩa này thôi.

Con đường Thiêng Liêng Hằng Sống là con đường luân hồi chuyển kiếp của các đẳng cấp chơn linh. triết lý này bên nhà Phật đã có giải rõ rồi. Hôm nay trong cửa Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ Đức Chí Tôn đã ban cho chúng ta một đặc ân là **"Ngộ kiếp một đời tu cũng trở về cùng Thầy đặng. Đức Chí Tôn cũng có hứa "Thầy đến để huân nguyên chơn thần cho các con đắc đạo".**

Lời hứa ấy quả nhiên không sai sót và Đức Phạm Hộ-Pháp là một chứng nhân trong lịch sử. Ngài đã đoạt đạo, đoạt pháp và chơn thần Ngài đã xuất ngoại xác thân trở về hội hiệp cùng Đức Chí Tôn, học hỏi được biết bao nhiêu điều bí yếu bí trọng và đem ra giảng dạy lại cho nhơn sanh hiểu thấu bằng cách thuật lại và giải thích các ý tưởng đó. Lúc ấy nhơn sanh chưa có đủ trình độ tâm linh tấn hóa để có thể rời khỏi xác thân và đi như Ngài được, cũng có những người khác đoạt pháp được vậy nhưng không phải nhiều người. May duyên cho chúng ta hạnh ngộ Tam Kỳ Phổ Độ lập công bồi đức, tu tâm dưỡng tánh, đoạt phép huyền vi đặng trở về cùng Đức Chí Tôn sống một cuộc đời gọi là Hằng Sống.

Lẽ hằng sống ở chỗ nào mấy em có rõ thấu không?

Bây giờ Qua nói như vậy cho mấy em dễ hiểu. Mấy em thử tưởng tượng mấy em mở một cái túi pháp, cái túi quyền phép Hư Linh ra, mấy em gom hết những ý tưởng, những nhận thức của mình về yếu tố thời gian và không gian, bỏ vào trong cái túi ấy. Mấy em cột túi ấy lại, dùng cho những tư tưởng đó xen lẫn vào trong sự suy nghĩ của mấy em, cột cho chặt lại, treo lưng lửng ở một bên Chơn Thần của mấy em, rồi mấy em dìm lại sự sống của thân xác này. Hình ảnh

thân xác của mấy em đây do một khối tế bào cấu kết lại, có một dáng vẻ đẹp, xấu, thanh bai, trẻ hay già đến một mức độ nào đó và mấy em tiếp tục nuôi sống nó ngày mai, ngày một, năm sau, mười năm nữa, vài mươi năm nữa, mấy em tưởng tượng xem hình thể lúc đó có còn giữ y được như cái hình thể của mấy em ngày hôm nay không?

Qua chắc chắn là không được.

Trong nội thân của mình các tế bào sanh ra, già và tự hủy, sanh ra tế bào mới, máu huyết cũng vậy tinh thần của mấy em ngày hôm nay suy nghĩ như thế này là đúng, ngày mai kia các em suy nghĩ cũng khác đi, lẽ tất hoá buộc nó phải như vậy.

Như vậy sự Hằng Sống là sự sống không thay đổi có ở chỗ nào đâu?

Dầu cho mấy em có thoát xác trở về nơi cõi Thiêng Liêng chẳng nữa thì chơn linh kia cũng tán hoá, nó cũng biến đổi với thời gian. Cho nên nếu nói về hình thể vạn vật sinh tồn trong càn-khôn vũ-trụ này hay là nói hẹp lại trên mặt địa cầu này, sự sống của hình thể vạn loại không có đứng nguyên mà luôn luôn biến dịch. Nhưng khi mấy em tu hành đạo pháp đặng thì Thần của mấy em trở nên sáng suốt vô cùng, sự sáng suốt đó làm cho mấy em nhớ lại những gì mà mấy em đã thi thố trong kiếp sanh của mình, rõ ràng nó là một cuộn phim của ký ức mình ghi lại tất cả những gì mình đã làm, đã nghĩ. Mình làm mình nghĩ cái gì, nó ghi lại y như vậy rất trung thực. Bây giờ mình giở cuộn phim ra coi lại thì những hình ảnh, những âm thanh ấy hiện ra nguyên vẹn y như trạng thái thực của nó ở thời gian trước, tức là lúc mình đang diễn ra những việc làm hay là những tư tưởng đó.

Vì vậy cho nên sự sống của tánh linh con người gọi là ký ức thì không có thay đổi. nó chụp hình nó ghi lại, có như thế

nào nó ghi lại như thế đó, nó tồn tại vĩnh viễn nên gọi là Hằng Sống.

Qua nói thêm một điều này nữa cho rõ về lẽ biến dịch hình thể của sự sống.

Ngày hôm nay mấy em đang đứng ở vị trí này, rồi một lúc nữa hay là ngày mai mấy em cũng đứng tại đó, mấy em đứng yên vị trí đó cho tới ngày mai trong khoảng không gian hẹp nơi căn nhà này, mấy em thấy không có gì thay đổi nhưng mà thực ra trong khoảng không gian lớn, vị trí đứng của mấy em đã thay đổi rất nhiều. Tại sao?

Tại vì quả đất này luôn di chuyển xung quanh mặt trời trên quỹ đạo của nó và cứ 24 giờ trôi qua nó xoay tròn trên mình nó một vòng tạo thành hiện tượng ngày và đêm. Mấy em đứng yên một chỗ trên mặt đất nhưng quả đất lăn tròn và di chuyển thì mấy em cũng lăn tròn và di chuyển theo. Cũng tí như mấy em ngồi yên trên băng ghế chiếc xe đồ, xe chạy trên mặt đường 100 km/h tức nhiên mấy em cũng di chuyển trên mặt đường 100km/h.

Đó là yếu tố thời gian, còn nói về yếu tố không gian con người của mấy em ngày hôm nay đây mấy em sống với hình thể này, mặt mũi như thế này, tư duy như thế này mấy em đang nói chuyện với bạn bè của mình. Ngày mai kia mấy em đi du lịch chơi leo lên đỉnh núi nào đó thì cũng con người của mấy em cũng mặt mũi đó cũng tư duy đó nhưng mà khả năng mấy em cũng đã khác. Con người của mấy em hôm nay ở dưới chân núi, tay chỉ chạm mặt đất, con người của mấy em đứng trên đỉnh núi kia tay sờ đựng mây, một con người hai vị trí hai khả năng khác nhau do hai yếu tố không gian tạo ra sự khác biệt ấy.

Qua lấy hai ví dụ đó để kết luận rằng: với thời gian và không gian sự sống của con người luôn luôn thay đổi.

Lẽ Đạo là như thế và chúng ta tìm về với Đức Chí Tôn là tìm về với sự sống nơi cõi hư linh kia và chúng ta sẽ bắt gặp những hình ảnh quá khứ trong ký ức của chơn thần mình.

Vì vậy mà cổ nhân có nói rằng: mọi việc chúng ta đã làm đều có Thiêng Liêng ghi chép không sai sót một mảy lông. Cái hình ảnh của mấy em ngày hôm qua ở dưới chân núi, cái hình ảnh của mấy em ngày mai ngày một kia ở một vị trí khác thì nó đổi thay nhưng mà ký ức của chơn thần mấy em khi nhớ lại thì nó nhớ nguyên vẹn không có gì sai sót hết. Những điều mấy em đã làm, đã nghĩ, ở đâu, diễn ra như thế nào nó đều được ghi lại như một cuộn phim. Cuộn phim của vật chất với thời gian hình ảnh sẽ mờ đi còn cuộn phim của Thánh Linh trong chơn thần con người gọi là cái linh của Đức Chí Tôn đặt ở nơi con người của mình, nó không phai cho nên gọi nó là Hằng Sống.

Cần khôn vũ trụ này là một đại bộ phận mà mỗi thân thể con người chúng ta đây, Qua cũng vậy mấy em cũng vậy là một tiểu bộ phận, mình chiêm nghiệm sự sống trong tiểu bộ phận của mình thì hiểu được lẽ huyền vi của đại bộ phận kia.

Trong chơn thần mấy em có ký ức gọi là cái linh của **Thượng Đế** đặt ở nơi đó thì vũ-trụ kia nguyên hình của nó là một đại bộ phận cũng có cái linh lớn gọi là Chí Linh, thêm tiếng Đấng vào là để tỏ lòng tôn kính.

Linh đó là **ký ức của vũ-trụ**, nó nhớ lại, nó ghi lại, nó tồn trữ tất cả những gì mà vạn linh và vạn loại đã biểu hiện ra trên dòng thời gian và không gian. Cái linh đó ghi lại hình ảnh sự sống từ tạo Thiên lập Địa đến giờ bất biến, còn sự diễn tiến trong vũ-trụ thì biến dịch.

Chỗ bất biến đó gọi là Hằng Sống. Chúng ta tìm về với cái linh ấy chẳng những chúng ta bắt gặp hình ảnh của quá khứ mà còn bắt gặp những hình ảnh của tương lai sẽ diễn ra như thế nào. Sự sống của nhơn loại sẽ xảy ra như thế nào là do

nơi quả kiếp của họ trong quá khứ và hiện tại tạo thành những nhân duyên tác động với nhau định hình tương lai gần buộc nó xảy ra đúng y như vậy. Với yếu tố thời gian và sự sáng tạo khôn ngoan của tánh linh con người thì chính nhân loại tạo ra được tương lai của họ.

Những hình ảnh bất gặp trong cõi hư linh ở tương lai xa vời là do quả kiếp của con người định hành tàng ở tương lai gần của họ cộng với những sự sáng tạo trong khoảng thời gian sắp tới, họ ý thức được lẽ Đạo và họ sống như thế nào đó thì tương lai kia sẽ vẽ ra những hình ảnh mà người tu đoạt pháp thấy đặng.

Mấy em, mấy anh, mấy chị sẽ đoạt đặng và có quyền đoạt đặng nếu biết nghe lời Đức Chí Tôn dạy bảo và thực hành y như vậy. Chúng ta tìm về với Đức Chí Tôn là tìm về với lẽ Hằng Sống ấy.

Một ngày mai kia Qua tưởng tượng rằng giờ phút ấy mấy em hội hiệp lại với nhau thì ôi biết bao nhiêu là điều hạnh phúc cho chúng ta. Qua tưởng dầu cho giàu sang danh vọng, uy quyền thế mấy ở thế gian này cũng không thể so sánh đặng. Qua cảm ơn mấy em đã đề tâm suy nghĩ theo dõi những điều Qua giảng giải.

LỄ HẰNG SỐNG TRONG CỐI THĂNG

Qua giảng tiếp về lễ Hằng Sống trong kiếp sanh của con người, làm thế nào chúng ta có thể đoạt đến chỗ ấy đặng.

Bí pháp để siêu phàm nhập thánh thì các vị giáo chủ của các nền tôn giáo đã giảng giải cho môn đồ của các vị ấy nhiều rồi. Kho tàng kinh điển của các nền tôn giáo đã để lại nơi mặt thế này cho nhơn loại nhiều vô số kể, có lẽ mấy em ngồi lại suốt cả một kiếp sanh của mình học những lý đạo cao siêu ấy, học suốt đời cũng chưa hết đặng. Riêng trong cửa Đạo Cao-Đài này Đức Phạm Hộ-Pháp cũng đã thuyết mười lăm thời rồi Ngài lại ngưng đi bởi lẽ tâm lý của chức

sắc và nhơn sanh tức là những người ngồi nghe tại Đền Thánh lúc ấy còn mơ hồ về những lý lẽ huyền bí cao siêu trong tinh thần chưa nạp dụng đặng nên Ngài phải ngưng. Qua lấy làm tiếc nếu buổi ấy Ngài giảng thêm một phần nữa đi dầu cho còn một người ngồi nghe và hiểu được Ngài cũng giảng tiếp bởi vì lời giảng ấy không phải chỉ để cho những thánh giả đương thời hiểu biết mà để lại cho con cái Đức Chí Tôn lưu dụng một thời gian dài trong lịch sử. Những lời giảng về bí pháp cao siêu ấy Ban tốc ký có ghi lại và cũng in thành sách.

Hôm nay Qua không nói lại những gì Ngài đã nói mà Qua chỉ kể lại cho mấy em nghe những điều mà Qua đã chứng kiến, mắt thấy, tai nghe rõ ràng trong cuộc đời tu hành của một người bạn đạo mà Qua quyết chắc rằng sau khi rời khỏi thân xác thì chơn thần của Ngài sẽ nhập vào cõi Hằng Sống. Suốt một kiếp sanh, người bạn ấy tu hành từng theo pháp điều của Tam Kỳ Phổ Độ làm chức sắc bên Cửu Trùng Đài phái Thượng. Qua không muốn nói tên ra đây, cuộc đời của Ngài hết sức thanh bạch, nghèo lắm vì không bợn nhơ một đồng bạc của chúng sanh. Ngài chỉ có được một căn nhà bằng vách đất trống trước, trống sau, tính tình thì cương trực và khảng khái. Trải qua những lần khảo đảo trong cuộc đời hành đạo tinh thần của Ngài luôn luôn tỏ ra không khuất phục trước tà quyền và sau cùng Ngài đã chết gọi là bất đắc kỳ tử. Cái chết đột ngột trong đêm hôm ấy gây nhiều xúc động trong tâm lý của nhơn sanh, Qua có đến tiễn đưa chơn thần Ngài trở về cùng Đức Chí Tôn.

Trong buổi lễ cầu siêu tại Đền-Thánh Qua đã chứng kiến sự linh hiển trong chơn thần của Ngài khi quan tài còn nằm trên mặt đất. Khi vừa bắt đầu hành lễ cầu siêu thì chơn thần của Ngài đã hiện ra rõ ràng, uy dũng, Ngài xuất hiện phía bên trên chiếc quan tài trong bộ Đại phục. Ba cây nhang

(không phải chín cây như lúc hành pháp độ thăng) tự nhiên hiện ra dài khoảng chừng 7-8 tấc tây to chừng bằng ngón chân cái khối lên nghi ngút. Đây không phải là cây nhang thật mà là cái linh ảnh Qua thấy trong chơn thần, cây nhang ấy là quyền phép của Chí Tôn, của Thần, Thánh đã trụ lại và biến hình ra như vậy. Ấy là một khối điển quang, sanh lực để trợ giúp cho Ngài trong lúc vừa mới thoát xác. Chơn thần Ngài ngồi theo kiểu kiết già ở phía trên đầu ba ngọn nhang đó, cách chừng nửa thước và khối hương bao trùm lấy hình ảnh của chơn thần Ngài một lúc sau thì biến mất. Ngài đứng dậy quay mặt về phía quả Càn Khôn tức là cung Đạo của Đền Thánh nơi Bát Quái Đài để kính lễ Đức Chí Tôn theo nghi thức thông thường. Chơn thần Ngài không có đi vào trong Cung Đạo như các chơn linh khác thường làm như vậy mà Qua được biết. Chơn thần Ngài chỉ đứng bên trên quan tài đánh lễ Đức Chí Tôn xong rồi từ từ thăng dần lên ngay nóc Nghinh phong Đài tiếp tục bay lên không trung. Một vùng không gian rộng lớn chung quanh Đền Thánh lúc ấy trang nghiêm lạ thường đầy sức sống linh diệu, Qua cảm nhận đặng và thấy hình ảnh chơn thần của người bạn đạo ấy thăng dần từ từ chậm rãi. Ngài thăng đặng một đôi xa xa Qua nghe chừng cũng muốn mỏi mắt thì thấy xuất hiện một vàng mây trắng rộng lớn không biết từ đâu đến, tự nhiên vàng mây ấy hiện ra và Ngài đứng lên trên vàng mây đó, chỗ Ngài đứng hơi lún xuống một chút Qua hiểu vì sao có chỗ lún ấy. Vàng mây ấy là cái pháp của chư Thánh biến hình ra như vậy để đỡ nâng cho sự thăng tiến của Ngài trong lúc vừa mới thoát xác. Đó không phải là mây thật đâu. Khi đứng yên trên vàng mây rồi Ngài day mặt lại nhìn về phía đoàn người đang đứng cầu siêu ở phía dưới Đền Thánh Ngài làm một cử chỉ chào già biệt và biết ơn. Qua cảm thấy một niềm hân hoan trong tinh thần của mình có lẽ hạnh phúc ấy Qua đã hưởng nhờ do

công đức của người bạn Đạo ấy đã thành công đăng trong kiếp sanh, đoạt pháp đăng nay trở về cõi Thiêng Liêng Hằng Sống được Đức Chí Tôn ban cho ân huệ mà Qua tưởng chừng dầu cho chúng ta có giàu sang danh vọng thế mấy dưới thế gian này cũng không thể so sánh đăng với nguồn phúc lạc ấy.

Qua nghi lễ Triều Thiên trong phần đầu tiên đưa chơn thần của Ngài trở về cựu vị thôi mà Qua đã chứng kiến được những điều linh hiển ấy, Qua có thể nói chắc với mấy em rằng Ngài đã nhập vào cõi Hằng Sống đăng. Qua kể lại câu chuyện này như một nhân chứng để nói với mấy em cái bí quyết đoạt đạo của Ngài rất đơn giản là Ngài đã quên mình vì chúng sanh, suốt cuộc đời chỉ tận tụy lo tròn trách nhiệm của một chức sắc Thiên phong đại hùng, đại lực, đại từ bi, trong sạch không bợn nhơ một chút gì của thế tục. Đó là bí quyết mà Ngài đã đoạt Đạo mà Qua chứng kiến và kể cho mấy em nghe hôm nay.

Điều đó chúng chắc rằng nếu chúng ta biết trọn vâng lời dạy bảo của Đức Chí Tôn làm tròn thiên trách của mình thì chắc chắn sẽ trở về cùng Ngài đăng và hưởng được hạnh phúc nơi cõi Thiêng Liêng Hằng Sống. Nguồn hạnh phúc ấy không thể tả cho cùng đăng, những lời giảng giải chỉ nói lên được một phần nào thôi!

Chúng ta phải nhập vào trong cõi giới tâm linh ấy và sống thật với nó được thì mới hiểu hết trọn vẹn ý nghĩa. Đó là con đường thẳng kỳ tới Qua sẽ nói chuyện với mấy em về con đường đạo tức là luân hồi chuyển kiếp để trả quả.

LỄ HẰNG SỐNG TRONG CỐI ĐẠO

Qua nhắc lại trong kỳ trước đã nói với mấy em về một phần đầu của cảnh thẳng trong chơn thần một người bạn đạo vừa đoạt pháp đăng trong kiếp sanh của mình.

Bí pháp mà Ngài đã áp dụng là quên mình vì sanh chúng làm phận sự đem lý Đạo cao siêu vào con đường Thiêng Liêng Hằng Sống, đem ánh sáng đó đặt để vào trong tâm não của con cái Đức Chí Tôn. Người đã gieo được nhân lành thì buổi chết gặt hái được kết quả lành là Thăng.

Bây giờ Qua nói về cảnh đọa đã có thăng thì phải có đọa, có sáng thì có tối, có sống thì có chết, lẽ sống ấy là hai mặt âm dương trong sự vận hành của Trời Đất. Phần này kinh điển giáo điều của các tôn giáo diễn giải dưới nhiều hình thức khác nhau nhiều lắm, ở đây Qua cũng không cần phải nhắc lại, mấy em chỉ cần tìm tòi trong các kho tàng kinh điển của tất cả các tôn giáo đều có những yếu lý giải thích rõ ràng Qua chỉ nói về chỗ tại sao phải đọa và đọa như thế nào?

Khi chon thân một con người thoát xác thì nó có khả năng nhớ lại tất cả những gì nó đã làm khi còn ở trong thân xác hữu hoại kia. Ngươn pháp Đức Chí Tôn tạo lập ra càn khôn vũ-trụ tạo ra vạn vật tạo ra con người này, Ngài buộc nó phải nhớ lại, nhớ lại dưới hình thức gọi là ký ức cho hiện ra trong chon thân những hình ảnh của nó đã thi thố trong một kiếp sanh, giống như một cuộn phim chiếu bóng quay trở lại cả cuộc đời mình chính nó là người xem mà người xem ấy không phải là một khách bàng quang không có dính líu gì với những hoạt cảnh diễn ra trong phim. Không phải như vậy. Ký ức của chon thân khi hiện ra những hình ảnh thì nó còn hiện luôn cả âm thanh, luôn cả những cảm xúc nữa.

Lấy một ví dụ như thế này, nếu trong kiếp sanh của chúng ta có một lần nào đó cầm con dao đâm chết một người, chúng ta đã phạm tội giết người. Dầu cái giết ấy có lý do gì gì đi chăng nữa, sau khi thoát xác chon thân của chúng ta sẽ phải sống lại một khoảng thời gian mà trong đó hình ảnh cầm con dao đâm chết một con người sẽ diễn lại trước mắt và mình nhớ lại hình ảnh đó rõ ràng lắm, nó lặp đi lặp

lại nhiều lần và dù cho chúng ta muốn quên đi để được yên ổn trong tâm hồn mình lúc đó cũng không thể quên được. Khi mà chúng ta cầm dao giết một con người thì kẻ bị giết đó đau đớn lắm, sự đau khổ của họ đến tột đỉnh, chúng ta thử tưởng tượng mình làm đứt tay chảy máu một vết thương nhỏ thôi trên thân người của mình mà còn đau đớn biết chừng nào, thì bây giờ đây họ phải chịu chết không toàn thây dưới cái lưỡi dao sát nhân của chúng ta. Sự đau đớn đó khi hình ảnh chơn thần mình ghi lại trong ký ức nó ghi luôn cả cảm xúc đó thành thử trong cõi hư linh kia con đường đọa của các đẳng chơn hồn khi hồi tưởng lại xét mình sống với những hành vi tạo ác của mình thì bao nhiêu đau đớn của những kẻ hứng chịu cái ác của mình giờ đây nó gắn liền lại với chơn thần của mình. Sự đau đớn của kẻ bị mình giết đó giờ đây trở thành sự đau đớn của chính mình, mình sống trong sự đau đớn đó mà không có cách gì thoát ra được.

Hỏi vậy hình phạt của Thiên Liêng định cho chơn thần của một người phải chịu trong cảnh đọa kéo dài bao lâu thì không ai nói được. Cho đến khi nào mà chơn thần của chúng ta thức tỉnh biết tội lỗi của mình thì tự nhiên có được sự khôn ngoan sáng suốt để tự mình có ý thức là sẽ luân hồi chuyển kiếp trở lại để trả cái quả ấy, trả cho xứng đáng với những gì mình tạo khổ cho người và cho vạn vật. Mình sẽ trở lại mang lấy một xác phàm và sẽ sống một cuộc đời gánh chịu nhiều đau khổ, bất hạnh.

Lẽ công bằng của Tạo-Hóa là như thế đó.

Vì lẽ ấy mà Đức Chí Tôn khi lập Đạo Ngài buộc chúng ta phải cố gắng trai giới để tránh nghiệp sát sanh trong chơn thần của mình. Khốn nỗi trong sự sinh hoạt của thi hài này chúng ta phải ăn mới sống được, tức nhiên phải cướp mạng sống của các loài sinh vật khác để làm sự sống của mình, vòng lẩn quẩn luân hồi kia khó thoát ra cho khỏi

đặng. Khi mình giết một con vật để lấy thịt ăn thì sự oán hận của nó đối với mình phải có chứ, sự đau đớn khi bị mình giết nó phải có chứ. Tất cả những hình ảnh ấy, hình ảnh, âm thanh, cảm giác, cái cảm giác đau đớn của con vật bị mình giết nó vẫn còn trong **ký ức** của chơn thân mình.

Mấy em nghe người ta nói rằng trong cõi giới vô hình mình xem lại quá khứ của cuộc đời mình như đi xem phim. Quả nhiên như vậy nhưng mà cái phim này nó ghi luôn cả cảm giác, lẫn âm thanh và nó truyền vào trong chơn thân của mình chứ không phải mình là người khách quan ở bên ngoài coi như là xem phim xi-nê tài tử họ đóng những cảnh giả trên phim trường. Coi rồi mình cười, không phải vậy mà mình trở thành là những diễn viên trong tấn tuồng đó, tấn tuồng một con heo khi mình đâm nó chết để lấy thịt ăn, nó giãy giụa, đau đớn bao nhiêu khi nó hiện ra mình có cảm giác y như con heo đó đang bị đau đớn vậy. Cái hình phạt trong cõi đạo này là lẽ Hằng Sống bởi vì ký ức ấy một năm sau ngày thoát xác nó cũng hiện ra y như vậy và một trăm năm nữa chơn thân mình nhớ lại nó cũng hiện ra y như vậy.

Sự sống đó không thay đổi chỉ khi nào chúng ta giác ngộ được chơn linh của chúng ta ngự trị nơi chơn thân hiểu được tội kiếp của mình giờ đây phải luân hồi để trả quả chùng đó tấn tuồng hành phạt kia mới chấm dứt và chúng ta trở lại mang một hình xác mới để chịu một kiếp người trong đó sẽ có nhiều bất hạnh để đền bù lại những sự đau khổ mà chúng ta đã nhìn thấy trong chơn thân của mình trong cõi Âm quang đó.

Qua nói thiệt với mấy em, giảng về cảnh thăng Qua thấy nó hân hoan mà giảng về cảnh đọa Qua thấy đau khổ lắm tinh thần của mình chỉ nghĩ tới đó cũng đã đau khổ rồi.

Qua cầu mong ở mấy em sau khi hiểu đặng lý sâu của Đạo với lẽ hằng sống mà cũng là lẽ công bằng của Đức Chí

Tôn thì phải cố gắng thực hành đạo lý là làm điều thiện, điều lành làm suốt cả kiếp sanh của mình làm ở mức độ thật là cao diệu chứ không phải ở hình tướng thể pháp bên ngoài. Nó đòi hỏi mấy em phải sống với tâm linh chí Thánh thì đến ngày rời khỏi thân xác này mấy em mới nhập vào cõi Hằng Sông đặng.

CHỖ NHỚ NHIỆM MÀU CỦA CON NGƯỜI

Bài học vỡ lòng trong tuổi thơ ấu của mấy em về con người là thân thể người ta gồm có ba phần: đầu, mình và tay chân. Rồi khi lớn lên chút nữa mấy em học được thêm bên trong thân thể đó còn có những cơ quan như hệ tuần hoàn, hệ hô hấp, hệ tiêu hóa, hệ bài tiết, hệ thần kinh...v.v.

Kế đó em học về trí khôn ngoan của con người học cách cư xử đối với những người xung quanh, phải biết yêu thương và kính trọng cha mẹ, ông bà tổ phụ của mình thương yêu kính trọng thầy cô giáo hay là xa hơn nữa cả những người sống chung trong một nước với mình gọi là đồng bào cùng tộc.

Trí khôn ấy làm cho mấy em có nhận thức ngày càng mở rộng dần đối với thế giới bên ngoài, rồi đến hôm nay em đi vào Đạo, học Đạo, học bí pháp nhiệm màu của Đức Chí Tôn mấy em tự hỏi trí khôn của con người do đâu mà có?

Mấy em thử quan sát sự sống tự nhiên của một hài nhi vừa lọt lòng mẹ, không ai dạy cho nó nhưng khi đưa núm vú của bà mẹ vào trong miệng thì nó biết núc nuốt lấy những giọt sữa ấy để sống. Sự khôn ngoan đó chưa ai dạy mà tự nhiên nó có gọi là tánh linh của nó. Tánh linh ấy làm cho nó biết phản ứng với môi trường sống ở xung quanh, đau đớn nó biết khóc, đói lạnh nó biết khóc, vui nó biết cười, nó biết ngủ biết thức có chừng mực để giữ gìn sự sống của nó. Rồi khi lớn lên chút nữa nó biết đi đứng nói năng....

Bà mẹ dẫn nó tới trường lần đầu tiên trong cuộc đời của nó. Nó đi theo bước chân của bà mẹ dẫn dắt đi theo con đường nào để tới ngôi trường nó học thì trong chơn thần của nó ký ức ghi lại hình ảnh con đường phải đi từ đâu tới đâu, rẽ phải, rẽ trái như thế nào mới vào được trường học. Nó nhớ lại những hình ảnh ấy và hôm sau tự nó biết lặp lại những gì mà ký ức đã ghi nhận để đi đúng đường đến trường học. Tánh linh của nó khiến nó nhớ và lặp lại được lộ trình đã đi qua, đứa bé làm được những gì người ta đã dạy nó trong quá khứ cái đó gọi là ngoan. Sau khi học ở nhà trường một thời gian quen, đứa bé tò mò đi xa hơn xung quanh ngôi trường để coi có cái gì lạ mắt và nó khám phá ra được chỗ bán bánh kẹo gần đó, hằng ngày nó lui tới để mua thức ăn ấy. Tánh linh của đứa bé khiến nó lặp lại được những gì người ta đã dạy cho nó gọi là ngoan sáng tạo ra thêm nữa gọi là khôn. Sự hiểu biết của nó về quá khứ nối liền với hiện tại và tương lai tạo thành trí khôn ngoan. Trên dòng thời gian trí khôn ngoan ấy phát triển ngày càng rộng hơn, xa hơn, sâu vào trong thế giới khách quan và trong chơn thần của đứa bé có một chỗ nhớ rất màu nhiệm, chỗ nhớ đó làm cho nó tiến bộ được... Và cả loài người cũng nhờ vào ký ức của chơn thần nên họ rất linh hoạt, nhạy bén, ghi nhận lại được những gì đã học hỏi trong quá khứ, lặp lại được và sáng tạo thêm khám phá thêm những điều mới mẽ cho sự sống. Trí khôn ấy do đâu mà có và khi thân xác này chết đi còn hay mất? Tại sao kẻ nói còn người nói mất? Đó là vấn đề Bí Pháp mà Qua sẽ giảng rõ cho mấy em hôm nay.

Khi này Qua đã nói vừa khi lọt lòng mẹ đứa hài nhi đã có tánh linh của nó, tánh linh ấy khiến cho nó biết bú giọt sữa đầu tiên để bảo tồn sự sống, tánh linh làm cho đứa trẻ khôn ngoan. Sự khôn ngoan ấy có được là do chỗ nhớ nhiệm màu trong chơn thần của nó gọi là ký ức thiêng liêng.

Tánh linh ấy là gốc.

Trí khôn ngoan là ngọn.

Chỗ nhớ nhiệm mầu là cái Pháp là bí pháp của Đức Chí Tôn. Vậy do đâu mà có tánh linh này?

Nói cho cùng thì cả thầy vạn vật đều có cái linh hoặc ít hoặc nhiều trong sự sống của nó chứ không phải chỉ riêng con người mới có. Các nhà khoa học đã tìm ra được những cái "gien" gọi là yếu tố di truyền ở trong tế bào của các loài động vật và thực vật. Họ giải thích rằng sở dĩ đứa bé sinh ra có được sự khôn ngoan là do nơi sự khôn ngoan của cha và mẹ nó di truyền lại cho nó qua yếu tố "gien" này, và như vậy chúng ta tự hỏi sự khôn ngoan của cha mẹ kia do đâu mà có hẳn nhiên phải do ông bà truyền lại, cái khôn của ông bà do tổ phụ truyền lại và cứ như thế chúng ta dùng trí khôn của mình suy nghĩ phăng lẩn về nguồn gốc xa xưa sẽ đi đến chỗ con người nguyên thủy. Con người nguyên thủy dầu hình dáng nó thế nào chuyện đó để qua một bên. Chúng ta tự hỏi con người bằng xương bằng thịt đầu tiên xuất hiện trên mặt đất này có tánh linh ấy không?

Phải có chứ! nếu không thì lấy gì mà di truyền lại cho đến ngày hôm nay trong mỗi con người của mấy em của Qua đây, tất cả chúng ta đều có sự khôn ngoan ấy.

Từ chỗ thắc mắc về nguồn gốc của con người nguyên thủy chúng ta đi lần đến nguồn gốc của vũ trụ, dầu cho con người nguyên thủy là một loài khỉ hay là một loài thú khác hay là hạt cát bụi đã tán hóa thay hình đổi dạng và biến thành người của chúng ta hôm nay. Hình dáng đó thế nào đi chăng nữa bắt buộc trong hình thể ấy phải có cái linh sẵn thì mới di truyền được đến ngày hôm nay. Chúng ta lại hỏi tiếp vậy ai đã sinh ra cái linh ấy trong những hạt bụi đầu tiên tạo thành vũ trụ này, cái gì đã làm cho có sự linh hiển trong sự sống của vạn vật? Lý trí con người phải dừng lại ở chỗ này và

đồng công nhận rằng tự nhiên trong sự sống có cái linh ấy. Chỗ tự nhiên mà có người Đạo giáo gọi là Trời còn các nhà khoa học kia gọi là vật. Đó chẳng qua là một trường tranh biện về từ ngữ do mình đặt ra để chỉ sự sống đầu tiên tự nhiên đã có như vậy, lý trí không thể tìm hơn được nữa. Cái linh ấy hiện ra trong sự sống của vạn vật nó không hiện ra ở chỗ Hư Vô và vì vậy người ta mới nói rằng vật chất sinh ra tinh thần. Điều ấy có đúng hay không?

Bây giờ bàn về yếu tố thời gian trong ý thức của con người, chúng ta tưởng tượng như vậy: lấy một sợi chỉ từ phía tay trái chúng ta kéo dài ra về phía tay phải, bắt đầu từ phía tay trái và tiếp diễn về phía phải, ý niệm thời gian diễn ra như thế và ở trước mắt chúng ta lấy một ngón tay ấn vào một điểm, điểm đó làm cái mốc của thời gian. Điểm đó là khi vũ-trụ mới bắt đầu thành hình, phần thời gian tượng trưng bằng khúc chỉ ở bên tay trái là hư vô nghĩa là không gian lúc ấy chưa có hình tướng, phần thời gian ở bên tay phải là sau khi vũ-trụ được tạo thành hình tướng gọi là hậu thiên. Như vậy Hư Vô là Tiên Thiên vũ-trụ đã thành hình gọi là Hậu Thiên. Trong sự sống của vạn vật đều có cái linh, cái linh đó tất cả mọi người đều cho rằng tự nhiên nó có như vậy. Vì vậy cho nên nếu tính về phương diện thời gian theo chiều dài của sợi chỉ thì cái linh kia đã có sẵn từ trong sự sống của hư vô. Có sẵn rồi, khi vũ trụ được thành hình chúng ta mới tìm thấy trong hình thể vạn vật có sẵn tánh linh. Nếu như trong hư vô kia không có cái linh thì vạn vật thành hình sẽ không có cái linh ấy. Chúng ta dùng phương diện duy lý tức là sự suy luận của trí óc con người để tìm hiểu về cái sống của Tạo Hóa đã định cho con người phải như thế đó. Như vậy thì chính sự sống trong hư vô kia là nguồn gốc đầu tiên của cái linh trong vạn loại chứ không phải hình thể của vạn loại đẻ ra cái linh ấy, đó là một điều nói ngược. Tính theo thứ tự thời gian thì

cha mẹ sinh ra trước, có hình xác cha mẹ rồi, vật chất của thân xác cha mẹ này tác động mới tạo ra hình thể của đứa con. Với yếu tố thời gian cái gì sinh ra sau là con, nói rằng vật chất sản sinh ra tinh thần chẳng khác nào nói rằng người con đẻ ra cha mẹ của nó.

Tới đây mấy em đã rõ được chưa?

Yếu lý mâu nhiệm của chơn pháp Đức Chí Tôn nó nằm ở chỗ này còn những cái "gien" di truyền trong tế bào chẳng qua là cái Pháp để bảo tồn sự sống vạn linh một phương pháp mà Chí Tôn đã dùng để chuyển sự khôn ngoan từ thể hệ này sang thể hệ khác mà thôi.

Tới đây thì mấy em đã rõ nguồn gốc về sự khôn ngoan của con người từ ở chỗ hư vô mà có. Sự sống ở chỗ hư vô ấy kéo dài ra trên dòng thời gian và hiện ra trong hình thể vạn loại, cả thấy vạn loại đều có nó không mất nên gọi là Hằng Sống và Thiêng Liêng bởi vì nó bắt nguồn từ chỗ Hư Vô.

Bây giờ tới câu hỏi sự khôn ngoan của con người sau khi thân xác này chết đi còn hay mất?

Có hiểu được nguồn gốc của vũ-trụ mới hiểu được việc sanh tử của kiếp người. Khi nãy Qua đã nói rằng cái linh trong sự sống của vạn loại có từ hư vô và chỗ của nó hiện ra là hậu thiên. Hậu Thiên là nơi để cái linh của Tạo Hóa thể hiện ra cho con người ngó thấy được, vậy thì đập vỡ hình thể hậu thiên làm mất đi, mất cái chỗ để biểu hiện cái linh ấy, mất chỗ để biểu hiện chứ không phải mất cái gốc của nó, cái gốc của nó có đầy trong càn khôn vũ-trụ này có từ tiên thiên đến hậu thiên. Mất hình thể hậu thiên thì con người không nhận diện được cái linh ấy bằng con mắt phàm tục cho nên mới có kẻ nói rằng chết là hết.

Thực sự không phải vậy. Chết là hủy diệt cái hình thể vật chất này nhưng cái sống linh kia từ chỗ hư vô từ giai đoạn tiên thiên của nó chuyển sang và trải dài trên tất cả đời sống

của mọi cơ cấu tổ chức hậu thiên trong vũ-trụ. Cái linh đó không mất bao giờ, cái lẽ Hằng Sống Thiêng Liêng là như thế đó. Tóm lại trong một kiếp sanh tử của con người sau khi thân xác này chết còn lại được cái gì?

Con đường Thiêng Liêng Hằng Sống đã mở ra trước mắt mấy em Qua đã giảng trong những lần trước cái sống của tánh linh vẫn còn nhưng nó chia ra làm hai đường: **1:**

Thăng. 2: Đọa.

Do quả kiếp hành tàng của chúng ta đã gây dựng nên trong khi còn mang xác phàm này, sở dĩ có người nói rằng sau khi chết là hết không có linh hồn, không có Thần Thánh không còn gì nữa hết. Bởi vì cái nhìn của họ lấy hình thể hậu thiên vật chất trong vũ-trụ này làm chuẩn, lấy chỗ hiện ra của tánh linh làm chuẩn thành ra mất chỗ hiện ra đó thì họ nói là hết. Còn cái nhìn của các nhà đạo giáo thì đi xa hơn thế nữa, ngược dòng thời gian đi về đến chỗ Tiên Thiên và dùng suy luận thấy rằng có một sự sống linh từ chỗ tiên thiên ấy kéo dài ra cho đến hậu thiên. Thành thử ra mất hình tướng hậu thiên không phải là mất cái linh của tiên thiên. Từ chỗ đó chúng ta suy ra thân thể con người đây khi hủy hoại thì tánh linh của họ đã có từ khi có con người đầu tiên đã có từ trong hư vô cho đến giờ này, hình xác kia mất đi chớ cái sống linh đó vẫn còn tồn tại mãi mãi. Mỗi con người là một đơn vị sống nhỏ, cái linh nhỏ trong tinh thần của họ khi nào có đủ điều kiện hòa nhập vào trong cái linh lớn của càn khôn vũ-trụ thì gọi là đoạt Đạo, giải thoát hay là trở về được cùng với Đức Chí Tôn.

Kỳ tới Qua sẽ giảng về Phật, Pháp, Tăng trong sự sống của thế giới vật chất.

LỄ HẰNG SỐNG TRONG THẾ GIỚI VẬT CHẤT

Hôm nay Qua giảng về lễ Hằng Sống trong thế giới vật chất. Tất cả mấy em đều biết rằng thân thể của chúng ta đây

là một khối tế bào cấu kết lại với nhau, mỗi tế bào là một đơn vị sống nhỏ cũng có hình thể riêng của nó cũng có những quy luật vận hành sự sống ở bên trong, cũng có tánh linh ngự trị nơi đó.

Người xưa nhìn thân thể con người một cách tổng quát và cho rằng nó gồm có bốn yếu tố để tạo thành gọi là tứ đại giả hiệp. Khối vật chất thể đặc gọi là đất, khối vật chất thể lỏng như là máu huyết, nước tiểu, mồ hôi gọi là nước. Vật chất ở thể khí tức là hơi thở của mình gọi là gió. Vật chất ở dạng năng lượng là thân nhiệt của mình gọi là lửa. Bốn yếu tố này cấu kết lại với nhau làm thành thân xác và sự sống của con người. Gọi là giả bởi vì nó không tồn tại vĩnh viễn. Thân thể của cha mẹ, ông bà mới thấy đó rồi mất đó, thân thể người con lớn lên mười năm rồi cũng chết, tất cả đều biến dịch với thời gian. Bên trong các yếu tố gọi một cách tổng quát là đất, nước, gió, lửa còn có nhiều thành phần nhỏ hơn chẳng hạn như là ở trong máu còn có hạt máu đỏ, máu trắng chứ không phải đơn thuần là nước. Nhưng mà nhìn một cách tổng quát khối vật chất ở thể lỏng gọi là yếu tố nước trong thân của con người, gọi là đại giả hiệp bởi vì bốn yếu tố này nhìn một cách tổng quát chứ không nhìn chi tiết hiệp lại với nhau và không bền vững với thời gian nhưng trong khối tứ đại giả hiệp đó còn có một cái sống chơn thật đó là lẽ sống của tâm linh. Cái sống linh này mới bền vững, tồn tại mãi mãi gọi là Hằng Sống mà Qua đã để thời giờ phân tích đến chỗ nhớ nhiệm màu trong chơn thần của con người trong mấy kỳ giảng trước.

Sở dĩ Qua phải nhắc lại như vậy là để mấy em thấy trong cấu tạo của con người đây sự sống của nó cũng có hai phần:

- **Một chơn.**
- **Một giả.**

Hôm nay Qua chỉ nhìn vào một yếu tố nước trong khối vật chất của thân mình đây thôi để tìm tòi lẽ Hằng Sống mà Đấng Chí Linh đã đặt để nơi con người của mình, lẽ Hằng Sống ấy tiếng nói dân gian gọi là Trời và trong đạo Cao Đài chúng ta gọi là Đức Chí Tôn hay Đấng Chí Linh, Đấng Tạo Hóa, Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế hay Đại Từ Phụ, Thầy, tất cả những tiếng đó tuy khác nhau và có nhiều như vậy nhưng tựu trung chỉ một thực thể duy nhất là sự sống đầu tiên trong vũ-trụ đã biến hình ra vạn loại và tồn tại mãi mãi cho đến ngày hôm nay mà con người của chúng ta đây là một phân tử trong cái sống ấy. Tất cả mấy em đều biết rằng nếu chúng ta lấy một giọt nước, nước mà mấy em uống hằng ngày đó thôi phân tán cho nó nhỏ ra, nhỏ đến cùng tột trí tưởng tượng của mấy em, mấy em sẽ gặp một đơn vị sống nhỏ của chất nước này gọi là phân tử nước. Với kiến thức khoa học ngày hôm nay thì mọi người đều biết điều ấy, rồi nếu mấy em chia phân tử nước này nhỏ ra hơn nữa thì nó sẽ bị biến thể đi không còn là nước nữa mà sẽ gặp những nguyên tử, một nguyên tử Oxy cấu kết với hai nguyên tử Hydro để tạo thành một phân tử nước. Tỷ lệ hóa hợp hai **Hydro** với một **Oxy** để tạo thành nước đó gọi là **Pháp** và đó là một quy luật trong sự sống của thiên nhiên mà con người đã khám phá ra được, nó có từ bao giờ thì không ai rõ nhưng mà nhờ tìm tòi những phát minh của khoa học mà con người đã khám phá ra được những quy luật đó. Không phải nhà bác học kia là tác giả của quy luật này, ông không đề ra quy luật đó mà ông chỉ khám phá ra đời sống trong thiên nhiên, nó đã có như vậy từ bao giờ cho đến bây giờ và nếu như chúng ta thay đổi hóa hợp đó thì không thể tạo ra nước. Như vậy lẽ Hằng Sống nằm trong yếu tố nước của vật chất này do một cái khôn ngoan đã định ra hình tướng của vật chất phải theo nguyên tắc ấy. **Sự sáng suốt khôn**

ngoan tự có trong thiên nhiên biết định ra cái Pháp này thì người ta gọi đó là Phật. Còn tỉ lệ hai Hydro cộng với một Oxy để thành nước gọi là Pháp rồi khi tác hợp với nhau giọt nước được thành hình, nghĩa là phân tử nước thành hình tạo ra khối vật chất nước trong càn khôn vũ-trụ tạo thành cái sự sống của vạn linh cái đó gọi là Tăng.

Ba ngôi Phật, Pháp, Tăng vẫn có trong sự sống của thế giới vật chất.

Bí pháp mà Đức Chí Tôn đặt để trong cửa Đạo này buộc mấy em mỗi khi cầu nguyện lễ bái phải có mật niệm: Nam Mô Phật, Nam Mô Pháp, Nam Mô Tăng.

Điều ấy có nghĩa là gì và nó có tác dụng gì đối với đời sống tâm linh của mấy em?

Tiếng **Nam Mô** có nghĩa là chấp tay cúi đầu kính lễ nghĩa là một hình thức **tổ thái độ tôn kính và phục tùng** tuân theo. Thái độ của một con người biết Đạo hiểu lẽ sống huyền vi của Tạo Hóa. Lễ Hằng Sống của cái linh trong vạn vật là **phải biết tôn kính sự sống trong thiên nhiên này hiện ra dưới hình thể ba ngôi Phật, Pháp, Tăng** mà Qua vừa mới giải nghĩa đó. Vậy nói một cách khác hơn thì nghĩa lý của nó như vậy:

Chí Tôn là Phật.

Phật Mẫu là Pháp.

Càn Khôn thế giới là Tăng.

Thái độ của con người là phải biết kính trọng sự sống ấy bởi vì con người từ chỗ nguồn gốc của sự sống này mà ra. Con người và cả thủy vạn linh phải tùng Pháp mà sinh tồn, biến đổi hay là hủy diệt cũng như giọt nước kia phải tùng theo quy luật hai Hydro kết hợp với một Oxy thì mới tồn tại thể chất nước của nó được, nếu làm khác hơn là hủy diệt. Cổ nhân ta có câu: "**thuận Thiên giả tồn, nghịch Thiên giả vong.**"

Có nghĩa là mình biết tuân theo những quy luật sống trong thiên nhiên thì tồn tại bằng như chúng ta đi nghịch lại thì sẽ bị diệt vong. Phá tỉ lệ hai một này thì chúng ta sẽ không có nước.

Tùng Pháp là như vậy nghĩa là trước thiên nhiên chúng ta phải tuân theo Thánh ý của Đức Chí Tôn là cái linh trong tạo vật bảo tồn sự sống, tuân theo những quy luật thì sẽ được tồn tại bằng như làm nghịch lại thì đương nhiên tác dụng của nó là hủy diệt sự sống.

Trái bom nguyên tử mà con người đã chế tạo ra được đó nó cũng **tùng Pháp nhưng không tùng Phật**. các nhà khoa học đã khám phá ra được quy luật của sự sống trong thế giới vật chất nhất là nguyên tử lực, **tùng cái Pháp ấy chế ra trái bom để hủy diệt sự sống**, con đường đó không phải là lẽ Hằng Sống nó là lẽ tự diệt và con đường mà chúng ta đang tìm tòi học hỏi bí pháp của Đức Chí Tôn trong thế giới vật chất đây là để tìm về lẽ Hằng Sống là cái linh của tạo vật.

Trong nghi lễ hữu hình mà Đức Chí Tôn đã dạy từ khi mới mở Đạo Cao Đài buộc mấy em phải mật niệm:

Nam mô Phật. Nam mô Pháp. Nam mô Tăng.

Đó là mật niệm để nhắc nhở thường xuyên chơn thân của mấy em thái độ là phải phục tùng theo sự sống linh của tạo hóa nghĩa là con người phải biết tôn kính Thượng Đế và Thượng Đế ở đâu? Ở trong cái linh của vạn vật, nghĩa là con người phải biết tôn kính sự sống của vạn loại trên mặt địa cầu này mà cụ thể là nguyên tắc mà tiền nhân chúng ta đã nói: "*Kỷ sở bất dục vật thi ư nhân.*" (**việc gì mình không muốn kẻ khác làm đối với mình thì mình đừng làm đối với người.**) Mình muốn sống thì đừng đem cái chết buộc người phải mang. Qua vẫn biết rằng khối ác nghiệp mà con người đã tạo ra từ thử đã giục họ đi đến cảnh chiến

trường não nhiệt khó mong giải kiếp cho đặng. Đức Chí Tôn mở Đạo là để đem liều thuốc cứu tử huân sanh cho loài người và buộc chúng ta mỗi ngày phải có mật niệm.

- Nam mô Phật.

- Nam mô Pháp.

- Nam mô Tăng.

Nghĩa là chúng ta phải biết tòng Pháp để bảo tồn cái sống của vạn linh mà sự sống của vạn linh gồm có cái linh pháp và hình tướng, bảo tồn sự sống là phải bảo tồn cả ba phương diện này.

Các triết gia khi tìm ra những lý thuyết để giải thích vũ trụ và con người, người thì chú ý tới cái linh, người thì chú ý tới cái pháp, người thì chú ý đến hình thể. Lý thuyết chẳng đồng với nhau tạo ra nhiều sự va chạm trong dòng tư tưởng của nhân loại theo thời gian và dù cho họ có chối bỏ một hay là hai phương diện sống trong ba ngôi này thì vạn vật vẫn tồn tại trong cái linh, pháp và hình tướng.

Sự sống là máy Trời mà tạo hóa đã đặt ra như vậy từ thử đến giờ còn giải thích là chuyện của lý trí con người tìm hiểu, khả năng của lý trí có giới hạn còn máy Trời vi diệu bao la vô cùng tận. Lẽ Hằng Sống vẫn có đó nhưng cái hiểu của con người thì giới hạn.

Vì vậy Qua khuyên mấy em phải tìm tòi học hỏi luôn luôn. Muốn tòng Pháp để bảo tồn vạn linh phải hiểu Pháp như thế nào, phải có tinh thần cách vật trí tri đối với thế giới vật chất thấy cho đặng cái linh từ trong đất đá cỏ cây rồi tòng theo những luật sống vi diệu mà lý trí con người đã khám phá ra được và nương theo đó để sáng tạo biến cái môi trường để bảo tồn cái sống của vạn loại. Đức Chí Tôn là chúa của sự thương yêu. **Bí Pháp của Ngài là nằm ở chỗ thương yêu ấy.**

KHẢ NĂNG CHỐI TỘI CỦA CON NGƯỜI

Hôm nay Qua đình giảng bí pháp con đường Thiêng Liêng Hằng Sống lại một kỳ và đề thì giờ kể cho mấy em nghe câu chuyện học Đạo về khả năng chối tội của con người. Qua có quen một người bạn tính tình cũng dị hợm lắm nhưng người có căn lành nên được Đức Chí Tôn đến mở khiếu tâm linh và nhờ đó người bạn này đã học hỏi trực tiếp lý Đạo với quyền năng Thiêng Liêng của Đức Chí Tôn và chư Thần Thánh Tiên Phật.

Một ngày kia trong buổi học Đạo bằng huyền linh mặc khải người có đạo đặt lên Đức Chí Tôn những ý kiến để được giảng giải cho rõ ràng về bí pháp.

Người nói với Đức Chí Tôn như vậy: Dạ thưa Thầy.

Khi xưa Thầy giảng cơ dạy Đạo cho mấy anh con Thầy có kêu mấy người học giỏi và quả rầy:

"Nào kẻ học cao thế gọi lanh.

Đổi thử máy Trời coi có được

Thì Ta đổi tội dữ ra lành."

Người nói tiếp rằng: Thưa Thầy.

Con không phải là người học giỏi, con dốt lắm, con biết thân phận của con là người dốt nên lời quả trách ấy con hiểu không phải Thầy rầy con nhưng xin Thầy cho phép con biện minh cho mấy anh con. Thầy đã sinh ra con người và ban cho con người một tánh linh, con người dùng tánh linh này để sáng tạo ra thêm những điều mới mẽ cần thiết cho sự sanh tồn và phát triển của mình thì việc thay đổi máy Trời con thấy là con người làm được. Chẳng hạn như Thầy sinh ra thân thể con người đây có hai chân đứng trên mặt đất và đi trên mặt đất, hít thở khí Trời mà sống, vậy mà con người đã làm khác đi hôm nay bay lên không trung được. Họ chế ra được máy bay, bay lên trên bầu không khí kia chân đâu có đứng trên mặt đất, chưa hết họ còn chế ra cả tàu lặn, lặn sâu

dưới biển sống hàng năm bảy tháng cũng được. Cái hòn núi kia đá cứng như thế mà con người cũng sáng tạo ra được những phương pháp đục khoét ngọn núi làm thành những đường hầm đi qua để đi tắt cho nhanh thì như vậy con nghĩ rằng tánh linh Thầy đã ban cho, con người đã dùng nó để làm thay đổi môi trường sống tức nhiên là thay đổi máy Trời cơ sao Thầy lại nói rằng đổi không được. Thí dụ ngày nay cần có một đám mưa nhân tạo thì người ta vẫn làm được để đóng phim.

Thầy nói rằng đổi máy Trời được thì Thầy sẽ đổi tội dữ ra lành? Con nghĩ rằng điều đó do Thầy đã ban cho chúng con, khả năng để làm biến đổi sự sống này.

Trước những lý lẽ mà người bạn ấy đã chất vấn Đức Chí Tôn để học hỏi.

Ngài cũng từ bi cười và bảo rằng: "Con người còn có khả năng làm thêm được nhiều điều kỳ diệu hơn thế nữa đó con. không phải bao nhiêu đó thôi, nhân loại còn tiến bộ hơn và phát minh sáng tạo ra thêm những điều mà trí tưởng tượng của con hôm nay chưa nghĩ ra tới nhưng làm gì thì làm tài hay giỏi thế mấy đi chẳng nữa, có một chỗ mà Thầy định cho con người không thể đổi được đó là **Ký ức** Thiên Liêng của chơn thần gọi là chỗ nhớ mầu nhiệm.

"Cái Pháp của Thầy khi định ra hình thể vạn linh Thầy đã định trong Chơn thần của con người có chỗ nhớ mầu nhiệm đó nghĩa là con đã làm gì thì con sẽ nhớ lại điều đó không thể nhớ một điều khác được.

Bây giờ Thầy hỏi con: "Giả sử con cầm con dao cắt cổ một con gà lất thịt, rồi con ăn thịt nó xong con ngủ một giấc đi bây giờ con nhớ lại coi khi nãy con đã làm việc gì?

"**Ký ức** trong chơn thần gọi là sự hồi tưởng đó sẽ làm cho con sống lại hình ảnh là mình cầm con dao cắt cổ con gà lấy thịt ăn chứ không thể có một hình ảnh là cầm con gà lên rồi

con hôn nó, con vuốt ve rồi tự nhiên nó ngã lăn ra chết. Không có chuyện đó bao giờ.

"Con làm gì thì ký ức trong chơn thần con nhớ lại việc đó đúng y như vậy không sai sót một mảy lông đó là chuyện gần. Bây giờ nếu con nhớ lại cả kiếp sanh của mình chẳng hạn con làm thầy thuốc chữa bệnh cho bệnh nhân thì cái mạng sống của bệnh nhân trong giờ phút nguy hiểm do nơi tài năng của vị thầy này có thể cứu sống họ được hay không.

"Nếu con là người có lương tâm tận tụy với chức vụ của mình đem hết tài trí ra để cứu chữa thì con sẽ giúp cho nhiều người thoát chết. Khi con hồi tưởng lại trong kiếp sanh của mình, mình đã làm gì thì con nhớ những việc làm phước đức đó con thấy lòng mình đã vui nhẹ nhàng tinh tấn còn nếu như con là một kẻ bất lương, một thầy thuốc bất lương con chỉ sống vì tiền kẻ nào lo lót tiền bạc cho con nhiều thì con tận tình cứu chữa, kẻ nào nghèo không có điều kiện ấy thì con làm việc tắc trách, con bịnh đến chỗ ngặt nghèo con lại ngó lơ vì không có tiền thỏa mãn dục vọng tham lam của con thì đương nhiên bệnh nhân ấy chết. Trước mặt luật của đời con có đủ quyền năng để mà chối tội đặng vì bệnh nặng nó chết, nhưng mà trong chơn thần của con khi nhớ lại bệnh nhân tên Mít, tên Xoài ngày giờ đó đã chết vì lý do gì? Rõ ràng vì lý do con không cứu chữa tận tình để cho bệnh nhân chết, con biết điều đó nhưng vì không có tiền dứt lót cho con, con để cho nó chết. Khi hồi tưởng lại ký ức chơn thần con sẽ sống lại đầy đủ chứ không che giấu được bởi vì con nhớ lại được việc của con làm. Con có thể nói dối với thế hệ mai sau con cháu rằng: con là một người đạo đức đầy đủ nghĩa nhân ở đời và thời gian trôi qua có thể gạt lờ được tâm lý của nhơn sanh trên một bình diện rộng lớn nhưng mà đối với chơn thần của con mỗi khi hồi tưởng lại những gì mình đã làm đã thi thố nơi mặt thể này thì chuyện chết của

một bệnh nhân do con không cứu chữa tận tình đó sẽ hiện ra. Nếu con xóa được ký ức này thì con chối tội được nhưng mà trong cái ngươn pháp của Thầy tạo dựng nên hình thể của con người Thầy đã định trong chơn thần cái linh, linh ấy là Thầy đặt trong cái sống nơi tâm hồn của con. Thầy buộc nó nhớ lại tất cả những gì nó đã làm, chỗ này là chỗ con không đổi được.

"Máy Trời vi diệu mà chơn linh của Thầy đã chiết ra đặt trong hình thể của con đây, nó sẽ ghi nhớ tất cả mọi việc con đã làm đã nghĩ thì chỗ này không thể thay đổi được."

"Loài người có thể tự lừa dối mình bằng cách cho rằng khi thân xác này chết đi thì không còn nhớ gì nữa hết, không có gì là tội đâu mà sợ nhưng chỗ **ký ức** này không có đổi được. Lấy một việc nhỏ thí dụ.

"Một đứa bé khi mới lớn lên nó chưa có kinh nghiệm đối với thế giới bên ngoài nhiều. Lần đầu tiên nó thò tay vào ngọn lửa của cây đèn dầu và nó bị phỏng, tay rất rất đau đớn thì chơn thần của nó ghi nhận cảm giác rằng chạm vào lửa là bị đau cho nên ký ức của nó nhớ được, nhớ trung thực như vậy. Cho nên từ đó nó có kinh nghiệm sống là tránh không chạm vào lửa, nếu như ký ức này bị lệch đi nghĩa là thực tế một lần nó đã chạm vào lửa có cảm giác đau khi nhớ lại nó lại nhớ chạm vào lửa có cảm giác êm dịu thì nó sẽ tiếp tục lao vào lửa để rồi bị tai nạn mà chết. Cho nên Thầy buộc chỗ nhớ của chơn thần phải trung thực, cảm giác đau đớn đã ghi nhận được thì khi hồi tưởng lại phải diễn ra y như vậy để bảo tồn sự sống của nó. Nếu mà thay đổi ký ức này được thì con người không bảo tồn nổi sự sống của mình và cũng không có sự tiến bộ.

"Lẽ công bằng của Thầy đã định nếu làm được điều lành thì khi chơn thần hồi tưởng lại sẽ thấy niềm vui, còn đối

ngịch lại khi con người làm một điều ác lúc chơn thần nhớ lại phải cảm thấy sự đau khổ. Không ai xử tội mấy con cả mà chính chơn linh mấy con, chính chơn thần của mấy con xét xử lấy mình. **Thăng hay Đọa cũng là do chỗ nhớ mầu nhiệm này.**

"Con người đã tự lừa dối mình cho **rằng chết là hết** nên mới dám làm nhiều điều tà vạy trước mặt Thầy.

"Con phải hiểu rằng nhơn loại đã đau khổ nhiều rồi duy chỉ có hành vi **đạo đức** mới có thể cứu chữa lại được mà thôi, phải gieo giống lành trong tinh thần của mấy con thì mấy con mới gặt hái được những kết quả lành chớ mấy con không thể nào xóa được ký ức tội lỗi của mình đã gây ra đâu. Các con có quyền năng sáng tạo làm thay đổi mặt đất này tạo cho con người những điều kiện sống phong phú nhưng mà trong Chơn Thần ký ức về điều lành, điều dữ. Tất cả những gì đã làm đã nghĩ các con không thể nào xóa được.

"Hai tiếng máy Trời mà Thầy đã nói là không đổi được do ở chỗ nhớ này. Mấy con phải biết sợ mà cẩn thận mình thì con đường tu mới có thể tinh tấn đặng."

Qua kể lại cho mấy em nghe câu chuyện học Đạo này để mấy em có thêm sự sáng suốt trong đời sống tâm linh của mình và ý thức trách nhiệm:

"Thay Trời tạo thế giữ giềng nhơn luân."

Quyền năng sáng tạo của chơn thần chế biến ra được những máy móc tối tân để phục vụ cho đời sống con người là chánh lý, bởi vì Đức Chí Tôn đã ban cho con người tánh linh thì con người sử dụng tánh linh đó để bảo tồn sự sống. Điều ấy hợp với lẽ Đạo hợp với Thiên cơ nhưng mà lòng tự phụ kiêu căng cho đến nổi mà Đức Chí Tôn đã quả rầy:

***"Đổi thử máy Trời coi có được
Thì Ta đổi tội dữ ra lành."***

Trên đây là lời cảnh cáo đối với con cái của Ngài trên toàn mặt địa cầu này chứ không phải riêng mấy người theo Đạo Cao Đài, học Đạo bằng cơ bút hồi đó đâu. Qua cảm ơn mấy em.

QUYỀN NĂNG SÁNG TẠO TRONG CHON THẦN CỦA CON NGƯỜI

Tất cả mấy em đều biết rằng cấu tạo con người chúng ta đây có ba phần:

- Chơn linh hay linh hồn là sự sáng suốt, khôn ngoan, linh diệu không có hình ảnh.

- Chơn thần là đệ nhị xác thân có hình ảnh giống như xác phàm.

- Thi hài, xác thịt là một khối tế bào do vật chất tạo thành.

Chơn linh có nguồn gốc từ Đức Chí Tôn là sự sống đầu tiên trong vũ-trụ từ khi vũ-trụ chưa có hình tướng nên gọi là tiên thiên tức là Trời trước, rồi khi vũ-trụ bắt đầu thành hình sự sống đầu tiên ấy tiếp diễn biến hóa ra thành vạn loại nên gọi là hậu thiên tức là Trời sau.

Ý niệm về Trời trước và Trời sau là do điểm mốc thời gian khi vũ-trụ mới bắt đầu thành hình. Trời trước thuộc về hư vô nghĩa là chưa được tạo và hóa ra. Trời sau là đã được tạo và hóa ra rồi, đủ mọi thứ. Như vậy trên suốt dòng thời gian từ tiên thiên cho đến hậu thiên lúc nào cũng có sự sống tự nhiên mà có gọi là Trời.

Chơn Thần có nguồn gốc từ Phật Mẫu tức là phép biến hóa của Đức Chí Tôn lấy lực âm dương tương hiệp, có động có tĩnh mà tạo hóa ra vạn loại. Vậy thì từ chỗ hư vô sự sống đầu tiên là Trời đã có quyền năng sáng tạo làm ra được hình tướng của vũ-trụ biến đổi và sinh tồn. Chơn thần con người có nguồn gốc từ chỗ linh thiêng này và cũng có quyền năng sáng tạo.

Điều trọng yếu mà Qua muốn giảng với các em hôm nay ở chỗ là con người có quyền năng sáng tạo mà Tạo Hóa đã ban cho con người của mình đồng thể cùng Trời đất. Vũ trụ bao la kia đã sinh tồn và biến đổi thì con người của chúng ta đây cũng có quyền năng sáng tạo để tồn tại và biến hóa. Hễ cái gốc của sự sống vũ trụ có tính chất gì thì cái ngọn của sự sống vũ trụ cũng có đồng tính chất ấy, duy khác nhau ở chỗ mạnh, yếu, lớn, nhỏ mà thôi.

Vì vậy mà trong cấu tạo chơn thần của con người chúng ta đây có quyền năng sáng tạo nghĩa là biết làm ra cái mới mà trước đó không có trong cuộc sống của mình. Lịch sử tiến hóa của loài người là một chuỗi dài những sự tìm tòi, khám phá bí mật trong thiên nhiên. Vận dụng những nguyên lý ấy để chế tạo ra thêm nhiều phương tiện giúp ích cho đời sống con người. Chẳng cần phải luận giải chỉ dài dòng về khoa xã hội học này. Máy em thử nhìn lại cảnh sống của những sắc dân bán khai đang sống cuộc đời hoang dã trong rừng sâu, núi thẳm và so sánh với cuộc sống văn minh, tiên bộ của đa số con người ở trên mặt địa cầu này thì máy em sẽ thấy được vai trò về quyền năng sáng tạo của con người nó hệ trọng là dường nào. Không có quyền năng sáng tạo này thì không có sự tiến hóa, như thế thì tại sao trong tiếng nói của con người sống đời sống thế tục mỗi khi tìm tòi, phát minh ra được một cái gì mới mẻ lại cho rằng con người đã cướp quyền Tạo hóa. Tiếng cướp đó có nghĩa là gì? Nó diễn tả một chân lý khách quan hay chỉ là lòng tự phụ phát xuất từ sự vô minh trong tinh thần của con người.

Qua lấy một thí dụ trong đời sống vật chất như thế này cho máy em dễ hiểu. Máy em bật công tắc điện lên thì bóng đèn phát sáng, ánh sáng tỏa ra là sức sống của bóng đèn, nguồn gốc của ánh sáng này ở đâu có?

Tất cả mấy em đều hiểu được rằng từ dòng điện 15.000 volt của máy phát điện ở xa xa kia dẫn truyền qua một hệ thống dây, qua bao nhiêu máy biến thế hạ thấp xuống đi vào trong nhà, vào bóng đèn làm thành ánh sáng cho con người sử dụng. Ánh sáng yếu ớt của bóng đèn này và dòng điện 15.000 volt kia nó là một mạch điện, một sự sống luân chuyển qua đường dây nối.

Vậy thì chúng ta đâu có thể nói cái bóng đèn kia đã cướp quyền của máy phát điện 15.000 volt khi nó phát ra ánh sáng dòng điện từ máy phát và ánh sáng từ bóng đèn tỏa ra là một mạch sống.

Con người và nguồn gốc của sự sống đầu tiên trong vũ trụ là một. Cho nên khi con người khám phá ra bí mật của thiên nhiên hay là sáng tạo thêm những phương tiện mới mẽ thì sự khôn ngoan của con người chỉ thể hiện quyền sáng tạo của Tạo Hóa nơi thân bé nhỏ của mình chứ nào ai cướp của ai. Vì vậy mà trong giáo lý Cao Đài Đức Chí Tôn đã dạy.

"Các con là Thầy, Thầy là các con"

Ý niệm nhất nguyên trong triết lý Tam Kỳ Phổ Độ sẽ giúp cho mấy em chấn chỉnh lại tư tưởng của mình, thái độ của mình nhìn cuộc đời khi máu em được duyên may học hành cao giỏi.

Qua cầu xin mấy em một điều là phải luôn luôn tìm tòi học hỏi sâu vào trong thế giới vật chất, biết sáng tạo luôn luôn nghĩa là phải biết từng Pháp để bảo tồn vạn linh, thể hiện tánh đức hạo sanh của Tạo Hóa. Làm phận sự của con người là thay Trời tạo thế và loại bỏ hẳn ra trong tinh thần của mình tính kiêu căng tự phụ cho rằng con người của mình đây khác với nguồn gốc sinh thành vũ trụ và nói rằng con người đã cướp đăng quyền Tạo Hóa khi nguồn gốc linh thiêng kia và sự sống hình hài xác thịt này, tâm linh này của

chúng ta là một. **Bí Pháp mà Đức Chí Tôn buộc mấy em phải mật niệm:**

Nam Mô Phật. Nam Mô Pháp. Nam Mô Tăng.

Để giúp cho tinh thần của mấy em luôn luôn hướng về nguồn gốc linh thiêng của vũ trụ và hòa hợp vào đó làm thành một mạch sống, cơ mầu nhiệm đã giải thoát được cũng ở chỗ này. Mấy em cần phải học cho giỏi nhưng đừng xa rời nguồn gốc linh thiêng của mình.

Trên đây là phần luận giải tổng quát về quyền năng sáng tạo trong vũ trụ và trong chơn thần của con người là một.

Bây giờ Qua đi vào chi tiết những sinh hoạt của tinh thần con người vận dụng quyền năng sáng tạo ấy như thế nào trong khi còn sống và sau khi đã thoát xác.

Qua lấy một thí dụ như hiện giờ mấy em không có nhà ở, từ chỗ không có nhà làm ra có nhà là sáng tạo. Trong tinh thần của mấy em trước tiên phải biết nghĩ, nghĩa là tưởng tượng ra mấy em sẽ xây một ngôi nhà theo kiểu như thế nào, sinh hoạt này thuộc về tư tưởng do cái thần của mình là sự sáng suốt tâm linh chỉ huy, rồi ý muốn mạnh mẽ đó sẽ thúc giục cho cơ thể hữu hình của mấy em sắp xếp công việc, nguyên liệu như thế nào đó để xây thành một ngôi nhà thật sự, là một khối vật chất tượng hình, một phương tiện sống mới mà trước đó mấy em không có.

Từ chỗ ngôi nhà tưởng tượng ở trong trí mấy em đến ngôi nhà thật sự bằng xi măng hay cây ván chỉ đó có thể sẽ có những sai biệt trên dòng thời gian. Ngôi nhà trong trí của mấy em mới phác họa đầu tiên đó là hình tư tưởng là nguyên nhân, còn khối vật chất thành hình ngôi nhà thật sự là kết quả.

Như vậy trong tiến trình sinh hoạt bên trong nội thân của con người là thần, năng lực của thần tác động trên khí

tạo ra hình thể là tinh hay nói một cách khác, tư tưởng chỉ huy hành động tạo ra sản phẩm vật chất.

Lẽ sống của con người từ xưa đến nay vẫn vậy, duy có khác hơn một điều là đời sống khi xưa còn hoang dã, thô sơ mà ngày nay thì sắc sảo tinh vi hơn những hình tư tưởng ấy là phân sinh hoạt của thần con người, nó liên hệ mật thiết với sức sống mà người đạo giáo gọi là Chí Linh ở trong càn khôn vũ-trụ này chứ không phải nó là một đơn vị sống độc lập hoàn toàn với thế giới bên ngoài.

Nguồn gốc chí linh trong vũ-trụ là một sức sống tiên thiên một loại năng lượng tiên thiên luôn luôn tác động để hỗ trợ cho phần thần của con người hoạt động tạo hình tư tưởng mà Qua vừa mới lấy một thí dụ để trình bày cho mấy em thấy trong việc cất ngôi nhà đó.

Sự liên hệ mật thiết ấy mạnh hay yếu là do con người của mình biết vận dụng quyền năng sáng tạo trong chơn thần của mình theo chiều hướng nào. Nếu mình biết nhìn về chỗ tâm linh vi diệu, tìm tòi, suy nghĩ, học hỏi thì sẽ có nhiều sáng tạo mới mẻ tức là sự khôn ngoan của mình hiểu biết sâu hơn vào trong thế giới tâm linh. Còn nếu mình nhìn vào chỗ vật chất tìm tòi cái Pháp của Tạo Hóa trong thế giới vật chất thì mình sẽ thành công trong lãnh vực tạo ra được thêm nhiều phương tiện sống hữu hình cho nhơn quần xã hội, khám phá ra thêm những nguyên lý của sự sống ở trong thế giới vật chất.

Các vị Giáo Chủ xưa nay dù ít hay nhiều đều đóng vai trò một nguồn năng lượng tiên thiên để tác động trên phần thần của khối tín đồ của họ, tạo ra hình tư tưởng là mẫu người tín đồ chơn chính mà họ mong muốn, sẽ có quan niệm sống như thế nào sẽ hành động như thế nào. Từ cái lý thuyết đạo giáo mà các vị giáo chủ đã truyền dạy cho tín đồ của họ đến đời sống thực tế, sinh hoạt của tín đồ đang diễn ra trước mắt

luôn luôn có sai biệt cũng như hình ảnh ngôi nhà hai tầng mà mấy em phác họa ra ở trong trí óc của mình rồi đến khi mấy em xây xong vì thiếu tiền, thiếu phương tiện chỉ cất được một tầng vậy thôi.

Các vị giáo chủ vẫn là những con người bằng xương bằng thịt thì nguồn năng lượng tiên thiên mà họ phóng ra để truyền vào tinh thần của khối tín đồ đó thực sự cũng không phải là tự phát của họ hoàn toàn. Họ nhận từ một nguồn gốc cao xa hơn, đó là sức sống đầu tiên của vũ trụ mà con người gọi là Trời.

Trong loại sinh hoạt tạo hình tư tưởng này mà mỗi cá nhân con người nào cũng có. Nếu nó yếu thì chúng ta thấy do mình tạo ra tất cả, còn nếu như sự trợ thân của những tác nhân ở bên trên tăng ý thức bình thường của mình mạnh mẽ thì con người cảm thấy dường như mình bị thôi thúc để suy nghĩ miên man về một hình tư tưởng nào đó. Theo thời gian nó mạnh dần và cái đó sẽ biến thành hành động thực sự. Còn nếu như nó mạnh hơn nữa con người cảm thấy dường như mình thụ động và bị một quyền lực thiên liêng nào đó cao diệu buộc mình phải hành động theo Thánh ý ấy.

Qua nói đến lãnh vực này cho rõ ràng để mấy em đừng mê tín dị đoan. Con người của mình có quyền tự chủ, có tính sáng tạo, có trí phân biệt giả chơn. Trong thế giới vô hình có vô số những hình tư tưởng phát xuất từ quả kiếp xấu của con người đã gây ra cũng chực chờ để tác động trên tinh thần của con người, cho nên chúng ta phải biết phân biệt giữa chơn và giả, giữa thiện và hư.

Trên con đường đi tìm chân lý, khi các nhà khoa học chú tâm ráo riết vào thế giới vật chất thì quyền năng sáng tạo trong chơn thần của họ sẽ đưa họ đến những thành công là làm biến đổi đời sống hữu hình của con người, làm cho cuộc sống xã hội thêm phong phú.

Những thành tựu khoa học, kỹ thuật hiện tại mà con người đã nắm được đó là một kết quả từ những suy tư, tìm tòi nghĩa là vận dụng quyền sáng tạo của những nhà khoa học ấy vào trong thế giới vật chất, rồi vì quá chú tâm vào trong thế giới vật chất mãi mê với những thành tựu ấy mà đôi khi các nhà khoa học đã gần như quên hẳn đi nguồn sống linh thiêng trong vũ trụ đến nỗi họ sẵn sàng lên tiếng nói là đã cướp đoạt quyền Tạo Hóa và làm nảy sinh ra một sự đối kháng giữa hai ý thức tâm và vật. Sự sống trong vũ trụ này gồm cả tâm và vật cho nên sự khiếm khuyết ấy hay là những bước đi quá phiến diện đó sẽ được điều chỉnh lại bằng lòng từ bi của chính nguồn sống đầu tiên gọi Trời. Lòng từ bi của Đức Chí Tôn sẽ giúp cho những người có công lao ấy đối với nhân loại được trợ thần để có một ý thức kịp thời về nguồn gốc tâm linh của mình mà kết quả của nó có thể đạt được nhất thời trong kiếp sanh hiện tại của họ hay là phải giải thể và đầu kiếp lại trong một hoàn cảnh có những nhân duyên mới, sẽ phát triển đời sống tâm linh mà trong kiếp trước của họ vì mãi mê chú ý tới phần vật chất đã quên mất sự sống của linh hồn họ. Qua nhiều lần thác, sinh như vậy họ sẽ trở nên tân hóa và hoàn chỉnh cả hai mặt tâm và vật.

Mấy em phải hiểu rằng ở trên tầng ý thức bình thường của khối nhân loại con người đang hoạt động luôn luôn có một tầng Thánh ý ngự trị và tác động tạo hình tư tưởng ngày càng hoàn chỉnh về cả hai phương diện tâm và vật. Nó không giải quyết theo kiểu tranh chấp một thắng một bại theo lòng phàm tục của con người đổ kỵ với nhau mà tượng trưng ra là thế giới thần linh cũng biết thương, biết ghét, biết tranh đấu, biết giành giựt như lòng phàm tục của họ. Đây là một điều mê tín dị đoan cao cấp mà mấy em khi học về bí pháp của Đạo phải nhìn thấy rõ và phải sống theo **tánh đức từ bi vô lượng của Đấng Chí Linh thì mới**

đúng nghĩa là một người biết Đạo. Qua cảm ơn mấy em đã nghe những điều Qua nói hôm nay tuy có hơi trừu tượng nhưng cũng không phải là khó hiểu lắm đâu .

TÀNG THÁNH Ý

Kỳ trước Qua đã đề cập đến tầng Thánh ý luôn luôn ngự trị bên trên tầng ý thức bình thường của con người và nó đóng vai trò một nguồn cảm hứng thiêng liêng trong những sinh hoạt về phần Đạo và phần Đời.

Hôm nay Qua chỉ giảng cho mấy em một phần nữa vấn đề của tầng Thánh ý này. Mấy em biết rằng kho tàng kiến thức và sự khôn ngoan của nhân loại đã **được bảo tồn bằng hai con đường hữu hình.**

1/- **Văn hóa giáo dục** nơi đây vẫn tự đóng một vai trò rất hữu hiệu.

2/- **Phong tục tập quán** bắt thành văn nhưng cũng truyền thụ đăng một cách hữu hiệu sự khôn ngoan từ thế hệ này sang thế hệ khác.

Con đường văn hóa giáo dục vẫn có những chỗ sai lầm của nó. Phong tục tập quán gồm cả chánh tín lẫn mê tín nhưng theo thời gian con người tấn hóa, khôn ngoan, biết lựa lọc và đào thải những mặt xấu để chỉ còn lại tinh túy của khối tư tưởng nhân loại. Ngoài hai con đường này còn **con đường thứ ba vô hình** đó là quyền năng tư tưởng của **các bậc Thánh hiền** đã đoạt pháp đăng và sau khi thoát xác thì tư tưởng của họ vẫn tồn tại trong không gian và luôn luôn tác động trên đời sống của con người theo hai chiều hướng tâm và vật.

Các tôn giáo đều có chỉ truyền cho tín đồ của mình những phương pháp để nâng cao tâm thức đến mức độ có thể sống được với tầng Thánh ý này. Các phương pháp ấy đều dựa trên nguyên lý là phải trở về với sự an tĩnh trong tâm hồn của mình. Tuy khác nhau về hình thức nhưng đời

sống nội tâm của người tín đồ khi đạt đến đỉnh cao thánh thiện thì vẫn là một khối tư tưởng thuần nhất và nó rất đơn giản gồm những điểm chính sau đây.

Sự minh triết tức là sự sáng suốt, khôn ngoan, thánh thiện, lòng từ ái vô biên tức là sự thương yêu bao la đối với cả thảy chúng sanh. Đức Từ Bi vô lượng, hỉ xả, tha thứ cho những oan nghiệt đã buộc ràng tinh thần con người vào chỗ tối tăm. Sự công bình, chánh trực một mãi lòng không sai sót để cho chơn thần của con người ý thức đặng, hiểu đặng. Tại sao có cảnh đau khổ trong đời sống của từng cá nhân và cộng đồng.

Qua không nói lại những phương pháp đó vì các tôn giáo đã giảng giải rất nhiều rồi mà Qua chỉ lưu ý mấy em về miền ảo giác tâm linh trong tinh thần của mình trước khi đạt đến cõi chơn thần hòa nhập thực sự được vào tầng Thánh ý này. Khi tinh thần của con người đạt đến tình trạng cảm ứng đặng với những dòng tư tưởng của tầng Thánh ý này thì mấy em phải thấy rằng cùng lúc đó những ảo tưởng và ảo giác của chính tinh thần mình thường hay xen lẫn vào trong nguồn cảm hứng thiêng liêng kia và đồng hóa nét phàm tục của bản thân mình với Thánh ý. Nó làm lệch lạc rất nhiều tư tưởng thanh cao của các chơn linh Thánh hiền đang bố hóa cho chúng ta một nguồn ân huệ thiêng liêng, bất luận ngày giờ nào cũng có. Sinh hoạt thiêng liêng này cũng giống như nguồn năng lượng của ánh sáng mặt trời tỏa ra trên mặt đất nuôi sống muôn loài vạn vật, giúp sinh sôi nảy nở dù cho các sinh vật ấy có biết hay là không biết.

Con người dù có phủ nhận vai trò tâm linh của các chơn linh đã đoạt pháp và hiện làm việc trong thế giới vô hình thì nguồn Thánh ý ấy vẫn tiếp tục ban rải cho loài người.

Bây giờ Qua lấy một thí dụ.

Một nhà khoa học say sưa nghiên cứu tìm tòi những sáng tạo, phát minh ra máy móc chỉ đó để phục vụ cho đời sống con người. Khi Thần của ông vẽ ra một hình tư tưởng về một cái máy mà ông sắp tạo ra dĩ nhiên ông thấy nó hoàn chỉnh, hợp lý và chắc chắn sẽ có kết quả tốt, ông tiến hành làm cho nó trở thành hiện thực. Khi hình tư tưởng ấy biến ra thành cái máy hữu hình thực sự và đem vào ứng dụng có khi lại thất bại, không như sự tưởng tượng của ông về một kết quả tốt đẹp trong hình tư tưởng ban đầu. Miền ảo giác tâm linh của nhà khoa học đã xen vào sự minh triết trong thần của ông và làm ra một bóng tối khiến ông chế ra cái máy sử dụng không hữu hiệu vì chơn thần của ông chưa đủ sự minh triết để thấy được hết tất cả mọi chi tiết nhỏ trong cái máy ấy thành thử ra ông thất bại đó là sinh hoạt về phần đời.

Thí dụ thứ hai về phần Đạo. Các tu sĩ trong những cố gắng để Thánh hóa tư tưởng của mình, không phải một sớm một chiều mà có thể loại bỏ được hết những nét phàm tục đã ăn sâu trong tâm hồn từ bấy lâu. Thành thử ra tánh kiêu căng, tự phụ, khoe khoang chẳng hạn hay xen lẫn vào trong những giây phút hưng khởi được tầng Thánh ý này bố hóa cho một nguồn năng lượng sống cao hơn trí tuệ của mình. Những nét phàm tục của tư tưởng cũ thường mạo nhận danh nghĩa của Thánh ý và lừa dối chính lý trí của mình và cuối cùng những sinh hoạt tu hành vẫn còn lẩn quẩn trong vòng trần tục cao cấp.

Hôm nay Qua giảng cho mấy em đề tài này là để nhắc nhở cho mấy em khi người TU đoạt pháp thành công dầu cho xác phàm này có chôn vùi dưới lòng đất thì quyền năng của tư tưởng trong chơn thần mình vẫn tiếp tục làm công việc thúc đẩy cơ tấn hóa của nhân loại và đó là một vai trò cao cả thiêng liêng. Con đường Thiêng Liêng Hằng Sống ấy vẫn mở ra

trước mắt mấy em và đoạt thủ đăng hay không là do chính lòng thành khẩn và nghị lực của mình trong suốt kiếp sanh.

Trong cửa Đạo Cao Đài này vẫn có những bậc đã đạt đến chí Thánh dầu hình thức của đạo giáo có lúc thanh lúc suy cũng như lịch sử của đời vẫn phải trải qua những cơn khủng hoảng về kinh tế, tài chánh, chính trị cực kỳ nguy hiểm nhưng cũng nhờ tầng Thánh ý này ngự trị và chế giảm bớt những oan nghiệt, tội tình mà chung cuộc lại thì nhân loại vẫn một ngày một tiến bộ. Đời hay Đạo gì cũng vậy.

Qua câu mong mấy em để trọn tác lòng thành vì Đạo vì Đời thực hành cho được Thánh ý của Đức Chí Tôn đã truyền dạy từ thử đến giờ ./.

Đức Chí Tôn: Thầy để biểu hiệu **Cao Đài** ra trước đăng độ các con cho kịp kỳ **Nga-Mỹ** chống nhau bằng **cơ khí tối tân tận diệt loài người** khắp Năm Châu cùng vũ trụ, đó là **ngày Tận Thế** nghe các con! Các con hãy tịnh tâm mà nghe Thầy cho bài đăng biết rõ loại cơ khí tối tân cũng là khoa học:

BÀI:

**Cơ tạo hóa Thiên Đình sắp định,
Bầu Càn Khôn xoay chuyển lập đời.**

Thay bầu Trời Đất đổi đời,
CỎ cây tiêu sạch, loài người còn chi.

CƠ tận diệt huyền linh sắp định,
Tạo cơ đồ chấn chỉnh hùng binh.
Mỹ Nga chống chối thịnh thình,
Tài cao pháp giới chống kình trên không.

Ôi! Nhân loại ngục hình trần khổ.
Chịu pháp mầu vô số ngửa nghiêng,
Thôi thôi chật đất bốn miền,
Diệt bằng cơ khí của đời tạo ra.

Kẻ Hạ Nguơn lánh xa đạo đức,
Tín tưởng rằng cơ khí là hơn.
Rồi đây tiêu diệt chẳng còn,
Tạo thành cơ khí diệt người là ai?

KIM HỒNG LĨNH đầu thai nước Mỹ,
HỒNG ĐỊNH QUANG sử ký nước Nga.
Hai tay đồ đệ của ta,
Chế loài nguyên tử diệt tà thế gian.

Nhị Thế chiến HÍT-LE tên đặt,
Tam đó là trận giặc kỳ ba.
Những tay đồ đệ của ta,
Diệt tiêu thế giới pháp tà kinh oai.

Cho những kẻ khinh tài Thần Thánh,
Cho xuống trần tạo lấy hữu hình.
Diệt loài vô đạo hỡi kinh,
Ham mê vật chất xác hồn ra tro.

Thần thánh lập tạo thành cơ khí,
Để xem mà có phải hay không.
Chết thôi vô số muôn phần,
Bởi đòi yêu nó Thánh Thần tùy theo.

Diệt cho hết kẻ yêu khoa học,
Cho rằng là chẳng có Phật, Tiên,
Diệt tà độ kẻ nhân hiền,
Đặng cho mà biết Thánh, Thần có không.

CƠ tạn diệt muôn phần thảm khô,
Các nhân hiền kiếm chỗ an thân.
Súng thần đạn được đao gươm,
Của Trời sai khiến diệt phường vô lương.